



URADNI LIST

SOCIALISTIČNE FEDERATIVNE REPUBLIKE JUŽOSLAVIJE

URADNI LIST SFRJ: Izhaja v srbsko-hrvatski oziroma hrvaoskorsrbski, slovenski in makedonski izdaji. — Oglasi po ceni. — Ziro račun pri Narodni banki za naročnino in za posebne izdaje 101-13-602-32, za oglase 101-13-602-31.

Sreda, 14. aprila 1965.

BEOGRAD

ŠTEVILKA 18. LETO XXI.

Cena te številke je 150.— din. — Naročnina za leto 1965 znaša 2.500.— dinarjev, za inozemstvo pa 3.500.— dinarjev. — Uredništvo: Ulica Jovana Ristića št. 1. Pošt. predaj 226 — Telefoni: centrala 50-931, 50-932, 50-933 in 51-661; naročninski oddelek 51-732; prodajni oddelek 51-671.

379.

Na podlagi 116. člena zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o splošnem upravnem postopku (»Uradni list SFRJ« št. 10/65) je Zakonodajno-pravna komisija Zvezne skupščine na svoji seji dne 23. marca 1965 določila spodnje prečiščeno besedilo zakona o splošnem upravnem postopku.

Prečiščeno besedilo zakona o splošnem upravnem postopku obsega zakon o splošnem upravnem postopku (»Uradni list FLRJ« št. 52/56), v katerem je navedeno, kdaj je začel veljati omenjeni zakon.

AS št. 242.

Beograd, 24. marca 1965.

Zvezna skupščina

Predsednik
Zakonodajno-pravne komisije
Zvezne skupščine:
Jovo Ugrčić s. r.

ZAKON O SPLOŠNEM UPRAVNEM POSTOPKU

(prečiščeno besedilo)

PRVI DEL
SPLOŠNE DOLOČBE

I. poglavje
TEMELJNA NAČELA

Veljavnost zakona

1. člen

(1) Po tem zakonu morajo postopati organi državne uprave in drugi državni organi, kadar v upravnih stvareh, neposredno uporabljajoč predpise, odločajo o pravicah, obveznostih ali pravnih koristih posameznikov, pravnih oseb ali drugih strank.

(2) Po tem zakonu morajo postopati tudi delovne in druge organizacije, kadar v izvrševanju javnih pooblastil odločajo o stvareh iz prvega odstavka tega člena.

Poseben postopek

2. člen

Posamezna vprašanja postopka so lahko za določeno upravno področje v posebnem zakonu drugače urejena, kot so urejena v tem zakonu, če je za postopanje na takem upravnem področju to potrebno.

Subsidiarna uporaba zakona

3. člen

Na upravnih področjih, za katera je z zakonom predpisan poseben postopek, se postopa po določbah

takega zakona. Po določbah tega zakona pa se postopa v vseh vprašanjih, ki niso urejena s posebnim zakonom.

Načelo zakonitosti

4. člen

(1) Organi, ki postopajo v upravnih stvareh, delajo in odločajo po zakonu in po drugih na zakonu temelječih predpisih.

(2) V upravnih stvareh, v katerih je organ po zakonu ali po predpisu, ki temelji na zakonu, upravičen odločiti po prostem preudarku, mora biti odločba izdana v mejah pooblastila in v skladu z namenom, za katerega mu je pooblastilo dano.

(3) Določbe tega zakona veljajo tudi za primere, ko je organ upravičen odločiti v upravni stvari po prostem preudarku.

Varstvo pravic občanov in varstvo javnih koristi

5. člen

(1) Pri postopanju in odločanju morajo organi omogočiti strankam, da čim lažje zavarujejo in uveljavijo svoje pravice; pri tem pa morajo gledati na to, da stranke ne uveljavljajo svojih pravic v škodo pravic drugih in ne v nasprotju z javno koristjo, določeno z zakonom.

(2) Kadar uradna oseba glede na podano dejansko stanje zve ali sodi, da ima določeni občan ali določena organizacija podlago za uveljavitev kakšne pravice, ju na to opozori.

(3) Kadar se na podlagi zakona strankam nalaga kakšne obveznosti, se nasproti njim uporabljajo tisti s predpisi določeni ukrepi, ki so za stranko ugodnejši, če se z njimi doseže namen zakona.

Načelo materialne resnice

6. člen

V postopku je treba ugotoviti resnično stanje stvari in v ta namen ugotoviti vsa dejstva, ki so pomembna za zakonito in pravilno odločbo.

Načelo zaslišanja stranke

7. člen

(1) Preden se izda odločba, je treba dati stranki možnost, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločbo.

(2) Samo v primerih, za katere to zakon dovoljuje, se lahko izda odločba brez poprejšnjega zaslišanja stranke.

Presoja dokazov**8. člen**

O tem, katera dejstva je šteti za dokazana, odloči pooblaščen uradna oseba po svojem prepričanju na podlagi vestne in skrbne presoje vsakega dokaza posebej in vseh dokazov skupaj in na podlagi uspeha celotnega postopka.

Samostojnost pri odločanju**9. člen**

(1) Organ vodi upravni postopek in odloča samostojno v mejah pravic, ki jih ima po zakonu.

(2) Pooblaščen uradna oseba organa, ki je pristojen za postopek, samostojno ugotavlja dejstva in okoliščine in na podlagi ugotovljenih dejstev in okoliščin uporablja predpise v konkretnih primerih. Pri tem se mora držati predpisov in pravil za opravljanje službe.

Pravica pritožbe**10. člen**

(1) Zoper odločbo, izdano na prvi stopnji, ima stranka pravico pritožbe. Samo z zakonom je mogoče predpisati, da v posameznih upravnih stvareh ni dovoljena pritožba, če je na drug način zagotovljeno varstvo pravice in zakonitosti.

(2) Če ni upravnega organa višje stopnje, je zoper odločbo prve stopnje dovoljena pritožba samo tedaj, kadar zakon tako določa. V takem zakonu mora biti določeno tudi, kateri organ odloča o pritožbi.

(3) Ob pogojih iz tega zakona ima stranka pravico pritožbe tudi, če organ prve stopnje ni izdal odločbe o njenem zahtevku v določenem roku.

(4) Zoper odločbo, izdano na drugi stopnji, ni dovoljena pritožba.

Pravnomočnost odločbe**11. člen**

Odločbo, zoper katero ni dovoljena pritožba in tudi ni mogoč upravni spor (pravnomočna odločba), pa je kdo pridobil z njo določene pravice, je mogoče odpraviti, razveljaviti ali spremeniti samo v primerih, ki so z zakonom določeni.

Ekonomičnost postopka**12. člen**

Postopek je treba voditi hitro, s čim manjšimi stroški in čim manjšo zamudo za stranke in druge udeležence v postopku, vendar tako, da se preskrbi vse, kar je potrebno, da se lahko pravilno ugotovi dejansko stanje ter izda zakonita in pravilna odločba.

Pomoč neuki stranki**13. člen**

Organ, ki vodi postopek, mora skrbeti, da nevednost in neukost stranke in drugih udeležencev v postopku nista v škodo pravic, ki jim po zakonu gredo v postopku.

Uporaba tujega jezika**14. člen**

(1) Če stranke in drugi udeleženci v postopku ne znajo jezika, v katerem se vodi postopek, lahko uporabljajo svoj jezik.

(2) Stranka, ki ne zna jezika, v katerem se vodi postopek, ima pravico spremljati potek postopka po tolmaču.

Uporaba izraza »organ«**15. člen**

Z organom, ki vodi postopek, so mišljeni državni organi ter delovne in druge organizacije, kadar vodi postopek, če ni v tem zakonu drugače določeno.

II. poglavje**PRISTOJNOST****1. Stvarna in krajevna pristojnost****16. člen**

(1) Stvarna pristojnost za odločanje v upravnem postopku se določa po predpisih, ki urejajo posamezno upravno področje ali določajo pristojnost posameznih organov.

(2) Krajevna pristojnost se določa po predpisih o politični teritorialni razdelitvi in po predpisih o organizaciji posameznih organov.

17. člen

Za odločanje v upravnih stvareh na prvi stopnji so stvarno pristojni občinski organi, če ni z zakonom določena pristojnost drugih organov.

18. člen

(1) V upravnih stvareh je pristojen ustrezen upravni organ, razen če ni z zakonom določena pristojnost kakšnega drugega organa.

(2) V statutu ali odloku občinske skupščine je mogoče predpisati pristojnost sveta ali kakšnega drugega organa občinske skupščine za odločanje v upravnih stvareh iz občinske pristojnosti samo, če je po teh predpisih svet ali drug organ občinske skupščine upravičen odločati po prostem preudarku.

19. člen

Če s predpisi ni določeno, kateri občinski, okrajni, pokrajinski, republiški ali zvezni upravni organ je stvarno pristojen za odločanje v posamezni upravni stvari, in se to ne da dognati niti po naravi stvari, spada taka stvar v pristojnost upravnega organa, ki je pristojen za občo upravo.

20. člen

(1) Organ višje stopnje ne more prevzeti posamezne upravne stvari iz pristojnosti organa nižje stopnje in je rešiti sam, razen če je v zakonu tako določeno in so izpolnjeni v takem zakonu predpisani pogoji.

(2) Organ, ki je pristojen za odločanje v posamezni upravni stvari, sme samo po izrečnem zakonskem pooblastilu odločanje v tej stvari prenesti na kakšen drug organ.

(3) Stvarne in krajevne pristojnosti stranke ne morejo spremeniti z dogovorom.

21. člen

(1) V mejah predpisov iz drugega odstavka 16. člena tega zakona se določa krajevna pristojnost:

1) v stvareh, ki se tičejo nepremičnine — po kraju, kjer ta je;

2) v stvareh, ki se tičejo dejavnosti kakšnega državnega organa, delovne ali druge organizacije —

po njihovem sedežu. V stvareh, ki se tičejo dejavnosti obratov ter drugih poslovnih enot delovnih in drugih organizacij, se določa pristojnost po sedežu obrata oziroma poslovne enote;

3) v stvareh, ki se tičejo obrta ali poklicne dejavnosti posameznikov, ki se vodita oziroma opravljata ali bi se imela voditi oziroma opravljati v določenem kraju — po sedežu obrta oziroma po kraju, kjer se dejavnost opravlja;

4) v drugih stvareh — po stalnem prebivališču stranke. Če je več strank, se določi pristojnost po stranki, ki je zoper njo naperjen zahtevak. Če stranka nima stalnega prebivališča v Jugoslaviji, se določi pristojnost po njenem začasnem prebivališču, če niti tega nima, pa po njenem zadnjem stalnem oziroma začasnem prebivališču v Jugoslaviji;

5) če se krajevna pristojnost ne da določiti po določbah 1. do 4. točke tega člena, se določi po kraju, kjer je nastal povod za postopek.

(2) V stvareh, ki se tičejo ladje ali zrakoplova, in v stvareh, za katere je nastal povod za postopek na ladji, ali na zrakoplovu, se določi krajevna pristojnost po matični luki ladje oziroma po matičnem letališču zrakoplova.

(3) Določbe prejšnjih odstavkov se uporabljajo, če ni s posebnimi predpisi drugače določeno.

22. člen

(1) Če bi bilo po določbah prejšnjih členov hkrati krajevno pristojnih dvoje ali več organov, je pristojen tisti organ, ki je prvi uvedel postopek; krajevno pristojni organi pa se lahko sporazumejo, kateri od njih bo vodil postopek.

(2) Vsak krajevno pristojen organ opravi na svojem območju tista dejanja postopka, ki jih ni mogoče odlagati.

23. člen

Organ, ki je kot krajevno pristojen uvedel postopek, ostane pristojen tudi tedaj, kadar nastanejo med postopkom okoliščine, po katerih bi bil krajevno pristojen kakšen drug organ. Organ, ki je uvedel postopek, lahko odstopi zadevo organu, ki je postal krajevno pristojen po novih okoliščinah, če se s tem znatno olajša postopek, zlasti za stranko.

24. člen

(1) Vsak organ mora po uradni dolžnosti med postopkom ves čas paziti na svojo stvarno in krajevno pristojnost.

(2) Če organ spozna, da ni pristojen za določeno upravno stvar, postopa tako, kot je predpisano v tretjem in četrtem odstavku 66. člena tega zakona.

(3) Če je nepristojni organ opravil kakšno dejanje postopka, preudari pristojni organ, ki mu je stvar odstopljena, ali je treba katero od teh dejanj ponoviti.

2. Stranke z diplomatsko imuniteto

25. člen

(1) Glede pristojnosti domačih organov v stvareh, v katerih je stranka tujec, ki uživa v Jugoslaviji imunitetno pravico, tuja država ali mednarodna organizacija, veljajo pravila mednarodnega prava, ki jih je priznala Socialistična federativna republika Jugoslavija.

(2) Če nastane dvom o obstoju in obsegu imunitetne pravice, dá pojasnilo Državni sekretariat za zunanje zadeve.

(3) Uradna dejanja, ki se tičejo oseb z imunitetno pravico, se opravljajo s posredovanjem Državnega sekretariata za zunanje zadeve.

3. Prostorna omejitev pristojnosti

26. člen

(1) Vsak organ opravlja uradno delo v mejah svojega območja.

(2) Če bi bilo nevarno odlašati z uradnim dejanjem, ki bi ga bilo treba opraviti izven območja organa, ga sme opraviti organ tudi izven svojega območja. To pa mora takoj sporočiti organu, na katerega območju je dejanje opravljeno.

(3) Uradna dejanja v stavbah ali drugih objektih, ki so v posesti vojaških organov, se opravljajo po poprejšnji naznanitvi poveljniku stavbe oziroma objekta in v sporazumu z njim.

(4) Uradna dejanja na eksteritorialnem območju se opravijo s posredovanjem Državnega sekretariata za zunanje zadeve.

4. Spor o pristojnosti

27. člen

(1) V sporih o pristojnosti med upravnimi organi iste občine ali istega okraja odloča tajnik občinske oziroma okrajne skupščine.

(2) V sporih o pristojnosti med upravnimi organi raznih občin na območju istega okraja odloča ustrezní okrajni upravni organ, če gre za spor med občinskimi upravnimi organi raznih upravnih panog, pa tajnik okrajne skupščine.

(3) Izvzemši primere iz prvega in drugega odstavka tega člena odloča v sporu o pristojnosti med upravnimi organi, ki imajo nad seboj skupen organ višje stopnje ali skupen nadzorni upravni organ, ta upravni organ.

(4) Če se spor ne more rešiti po tretjem odstavku tega člena, odloči v sporu o pristojnosti med upravnimi organi občin, ki so na območju raznih okrajev, med upravnimi organi raznih okrajev ali med občinskimi in okrajnimi upravnimi organi, ki so na območju iste republike, republiški upravni organ, ki je pristojen za zadevo iz tiste upravne panoge, v kateri je prišlo do spora; če pa gre za spor o vprašanju, v katero upravno panogo spada zadeva, reši spor republiški upravni organ, ki je pristojen skrbeti za izvajanje tega zakona. Če so ti okrajni oziroma občinski upravni organi na območju raznih republik, reši spor ustrezní zvezni upravni organ oziroma zvezni upravni organ, ki je pristojen skrbeti za izvajanje tega zakona.

(5) Določbe četrtega odstavka tega člena se primerno uporabljajo za spore o pristojnosti, ki nastanejo na območju avtonomne pokrajine; pri tem ima upravni organ avtonomne pokrajine pravico republiškega upravnega organa.

(6) V republiki, ki nima okrajev, rešujejo spore o pristojnosti namesto okrajnih upravnih organov ustrezní republiški upravni organi.

28. člen

(1) V sporih o pristojnosti med dvema ali več sveti ali med sveti in upravnimi organi iste občine oziroma okraja odloča skupščina ali organ, ki ga skupščina določi.

(2) V sporih o pristojnosti med dvema ali več sveti, med sveti in upravnimi organi raznih občin istega okraja ali med občinskimi oziroma okrajnimi upravnimi organom in svetom v istem okraju odloča skupščina ali organ, ki ga skupščina določi.

29. člen

V sporih o pristojnosti med občinskimi skupščinami na območju istega okraja ali med občinsko skupščino z ene strani ter svetom ali upravnim organom istega okraja z druge strani odloča predsednik okrajne skupščine.

30. člen

V sporih o pristojnosti med republiški izvršnimi sveti ali med republiškim izvršnim svetom in zveznim upravnim organom ali katerikoli upravnim organom druge republike odloča Zvezni izvršni svet.

31. člen

(1) V sporih o pristojnosti med delovnimi in drugimi organizacijami odloča državni organ, ki izvršuje nadzorstvo nad zakonitostjo dela organizacij, ki so v sporu.

(2) V sporih o pristojnosti med delovno ali drugo organizacijo in upravnim organom odloča državni organ, ki izvršuje nadzorstvo nad zakonitostjo dela organizacije, če je ta organ hkrati tudi organ višje stopnje ali nadzorni organ nad upravnim organom, ki je v sporu.

32. člen

(1) V sporih o pristojnosti, ki niso naštetih v členih 27 do 31 tega zakona, odločajo vrhovna sodišča, in sicer Vrhovno sodišče Jugoslavije — če so organi, ki so v sporu, na območju raznih republik ali je v sporu kakšen zvezni organ, v drugih primerih pa republiško vrhovno sodišče.

(2) Spore o pristojnosti rešujejo vrhovna sodišča v senatih za upravne spore.

(3) Zoper sklep republiškega vrhovnega sodišča v sporu o pristojnosti ni pritožbe.

33. člen

(1) Kadar se dva organa izjavita, da sta pristojna ali da nista pristojna za odločanje v isti upravni stvari, predlaga rešitev spora o pristojnosti organ, ki je zadnji odločal o svoji pristojnosti; lahko pa jo predlaga tudi stranka.

(2) Organ, ki odloča v sporu o pristojnosti, odpravi hkrati odločbo, ki jo je v upravni stvari izdal nepristojni organ, oziroma odpravi sklep, s katerim se je pristojni organ izrekel za nepristojnega, in pošlje zadevo s spisi pristojnemu organu.

(3) Zoper odločbo, s katero se odloči v sporu o pristojnosti na podlagi členov 27 do 31 tega zakona, stranka ne more vložiti posebne pritožbe in tudi ne začeti posebnega upravnega spora.

(4) Določba drugega odstavka 22. člena tega zakona se primerno uporablja tudi, kadar gre za spor o pristojnosti.

34. člen

(1) Kadar se odloči v sporu o pristojnosti po drugem do petem odstavku 27. člena, po drugem odstavku 28. člena, po 29. členu ali po 31. členu tega zakona, pa misli kateri od organov, ki so v sporu, da je s to odločbo prekršena kakšna njegova pravica, se lahko pritoži. Organ, ki se pritoži, lahko v pritožbi zahteva, naj se obravnavajo razmerja, nastala med njim in organom, za katerega je z odločbo v sporu o pristojnosti izrečeno, da je pristojen.

(2) Če ugotovi organ, ki je pristojen za odločanje o pritožbi iz prejšnjega odstavka, da odločba v sporu nima podlage v predpisih, obravnava razmerja, nastala zaradi tega med organom, ki se je pritožil, in

organom, za katerega je z odločbo v sporu o pristojnosti izrečeno, da je pristojen; pri tem mora upoštevati pravice, ki jih ima po ustreznih predpisih organ, ki se je pritožil. Glede razmerij, o katerih je v odločbi o pritožbi odločeno, velja ta odločba za odločbo prve stopnje.

(3) Pritožba po prvem odstavku tega člena in odločba o njej ne vplivata na upravni postopek v konkretni zadevi.

5. Katera uradna oseba je pooblaščen za postopek in za odločanje

35. člen

(1) V upravni stvari, za katero je pristojen državni organ, izda odločbo v upravnem postopku njegov predstojnik, če ni s predpisi o organizaciji tega organa ali z drugimi posebnimi predpisi drugače določeno.

(2) Predstojnik lahko pooblasti drugo uradno osebo istega organa za odločanje v upravnih stvareh iz določene vrste zadev.

(3) Pri okrajnih in občinskih upravnih organih daje to pooblastilo skupščina, ali pa v skladu s statutom ali pooblastilom skupščine njen svet ali predsednik ali pa predstojnik upravnega organa.

(4) Pooblastilo za odločanje obsega tudi pooblastilo za postopek pred odločitvijo.

36. člen

Pri kolegialnih upravnih organih (komisijah, komitejih in dr.) izdaja odločbe v upravnih stvareh sam kolegialni organ. Na podlagi zakona ali na zakonu temelječega predpisa pa lahko pooblasti kolegialni organ za odločanje v upravnih stvareh svojo uradno osebo.

37. člen

(1) Kadar je za odločanje v upravni stvari pristojna skupščina občine ali okraja, njen zbor ali svet, vodi postopek upravni organ, v katerega delovno področje spada zadeva, če ni v predpisih skupščine določeno, da vodi postopek kakšen drug organ. Drugi odstavek 39. člena tega zakona se nanaša tudi na ta organ.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka predloži organ oziroma uradna oseba, ki je vodila postopek, organu, ki je pristojen za odločanje, pismeno poročilo in predlog odločbe, če ni s posebnimi predpisi določeno, da dá poročilo komisija ali pa kakšen drug upravni organ.

(3) Določbe prejšnjih dveh odstavkov veljajo tudi za odločanje na drugi stopnji.

38. člen

V upravnih stvareh, v katerih odloča delovna ali druga organizacija, izda odločbo direktor organizacije oziroma tisti, ki opravlja ustrezno funkcijo, če ni v zakonu ali drugem, na zakonu temelječem predpisu oziroma v statutu ali pravilih organizacije določeno, kateri organ oziroma kdo odloča o takih stvareh.

39. člen

(1) Predstojnik organa lahko pooblasti drugo strokovno uradno osebo organa za dejanja v postopku pred izdajo odločbe.

(2) Če v pooblastilu ni omejitve, ima določena uradna oseba pravico opravljati vsa dejanja v postopku, razen pravice izdajati odločbe in take sklepe, s katerimi se onemogoči nadaljnji postopek.

6. Pravna pomoč

40. člen

(1) Za posamezna dejanja v postopku, ki jih je treba opraviti izven območja pristojnega državnega or-

gana, zaprosi ta organ tisti upravni organ, na katerega območju je treba dejanje opraviti.

(2) Da bi se posamezno dejanje v postopku lažje in hitreje opravilo ali da bi se prihranili nepotrebni stroški, lahko organ, ki je pristojen za odločanje v upravni stvari, poveri tako dejanje ustreznemu drugemu organu, ki ga je upravičen opraviti.

41. člen

(1) Državni organi ter delovne in druge organizacije, ki imajo javno pooblastilo za odločanje v upravnih stvareh, morajo dajati drug drugemu pravno pomoč v upravnem postopku. Za tako pomoč prosijo s posebnim zapisilom.

(2) Zaprošeni organ kot tudi organizacija iz prvega odstavka tega člena mora ugoditi zapisilu v mejah svojega območja in delovnega področja.

(3) Od sodišča se lahko zaproša pravna pomoč za posamezna dejanja v postopku samo v mejah posebnih predpisov. Izjemoma lahko zaprosi državni organ, kot tudi organizacija, ki ima javno pooblastilo za odločanje v upravnih stvareh, sodišče, naj jima pošlje spise, ki so jima potrebni v upravnem postopku. Sodišče mora ugoditi takemu zapisilu, če se s tem ne ovira sam sodni postopek. Sodišče lahko določi rok, v katerem mu je treba spise vrniti.

(4) Za pravno pomoč v razmerju s tujimi organi veljajo določbe mednarodnih pogodb, če teh ni, pa načelo vzajemnosti. Če nastane dvom o vzajemnosti, dá o tem pojasnilo Državni sekretariat za zunanje zadeve. V takem primeru se obrne nanj pristojni organ po ustreznem republiškem oziroma zveznem upravnem organu, ki je pristojen za pravosodne zadeve.

(5) Domači organi dajejo tujim organom pravno pomoč na način, kot to določa domači zakon. Organ odreče pravno pomoč, če se prosi za dejanje, ki nasprotuje javnemu redu. Dejanje, za katero prosi tuji organ, se lahko opravi tudi na način, ki ga želi tuji organ, če tak postopek ne nasprotuje javnemu redu.

(6) Če v mednarodnih pogodbah ni predvidena možnost neposrednega občevarjanja s tujimi organi, občujejo domači organi s tujimi organi po Državnem sekretariatu za zunanje zadeve.

7. Izločitev

42. člen

Pooblaščen uradna oseba ne sme odločati ali opravljati posameznih dejanj v postopku:

1) če je v zadevi, o kateri teče postopek, stranka, soupravičenec oziroma sozavezanec, priča, izvedenec, pooblaščenec ali zakoniti zastopnik stranke;

2) če je stranka ali njen zastopnik ali pooblaščenec z njo v krvnem sorodstvu v ravni vrsti ali v stranski vrsti do vštete četrtga kolena ali če je z njo v zakonu ali v svaštvu do vštete drugega kolena, četudi je zakonska zveza prenehala;

3) če je skrbnik, posvojitelj, posvojenec ali rednik stranke, njenega zastopnika ali pooblaščenca;

4) če je bila udeležena v postopku na prvi stopnji ali je sodelovala pri odločanju.

43. člen

Uradna oseba, ki naj bi odločila v določeni upravni stvari ali opravila kakšno dejanje v postopku, mora takoj, ko zve za kakšen izločitveni razlog iz 42. člena tega zakona, prenehati s kakršnimkoli nadaljnjim delom v zadevi in to sporočiti organu, pristojnemu za odločanje o izločitvi. Če uradna oseba misli, da so podane kakšne druge okoliščine, ki opravičujejo njeno izločitev, sporoči to omenjenemu organu, ne sme pa prenehati z delom.

44. člen

(1) Stranka lahko zahteva izločitev uradne osebe iz razlogov, naštetih v 42. členu tega zakona, lahko pa tudi, kadar druge okoliščine vzbujajo dvom o njeni nepristranosti. Pri tem mora stranka navesti okoliščine, zaradi katerih je po njenem mnenju podan kakšen razlog za izločitev.

(2) Uradna oseba, katere izločitev je zahtevala stranka iz kakšnega od razlogov, naštetih v 42. členu tega zakona, ne sme do izdaje sklepa o taki zahtevi opravljati nobenih dejanj v postopku, izvzemši tista, ki se ne smejo odlagati.

45. člen

(1) O izločitvi odloča s sklepom predstojnik organa, ki mu pripada uradna oseba, za katere izločitev gre. O izločitvi predstojnika organa odloča predstojnik organa prve višje stopnje oziroma organ, ki izvršuje nadzorstvo, o izločitvi predstojnika samostojnega zveznega ali republiškega upravnega organa pa izvršni svet oziroma organ, ki ga svet določi.

(2) O izločitvi uradne osebe občinskega ali okrajnega upravnega organa odloča predstojnik organa; o izločitvi predstojnika upravnega organa — tajnik skupščine, o izločitvi tajnika pa predsednik skupščine. O izločitvi predsednika skupščine odloča skupščina ali njen organ, ki ga ona določi.

(3) Preden se izda sklep o strankini zahtevi za izločitev, je treba zaslišati uradno osebo, katere izločitev se zahteva, po potrebi pa se opravijo tudi druge poizvedbe.

46. člen

(1) V sklepu o izločitvi je treba določiti uradno osebo, ki naj v zadevi, v kateri je bila odrejena izločitev, odloči oziroma opravi posamezna dejanja v postopku. Če to ni mogoče, določi upravni organ višje stopnje oziroma nadzorni organ uradno osebo izven te organizacijske enote, ki naj v njenem imenu vodi postopek, ali pa pooblasti za postopek drug organ iste stopnje.

(2) Zoper sklep, s katerim je odrejena izločitev, ni dovoljena pritožba.

47. člen

(1) Določbe tega zakona o izločitvi se primerno uporabljajo tudi za člane občinskih in okrajnih svetov in kolegialnih organov pri upravnih organih.

(2) Sklep o izločitvi člana sveta oziroma kolegialnega organa izda svet oziroma kolegialni organ.

48. člen

(1) Določbe tega zakona o izločitvi se primerno uporabljajo tudi za zapisnikarje.

(2) Sklep o izločitvi zapisnikarja izda uradna oseba, ki vodi postopek.

III. poglavje

STRANKA IN NJENO ZASTOPANJE

1. Stranka

49. člen

Stranka je oseba, ki se je na njeno zahtevo uveljavljal postopek, zoper katero teče postopek ali ki ima za varstvo svojih pravic ali pravnih koristi pravico udeleževati se postopka.

50. člen

(1) Stranka v upravnem postopku je lahko vsaka fizična ali pravna oseba.

(2) Državni organ, organizacija, obrat ali druga enota delovne ali druge organizacije, skupnost (vas, naselje in pod.) ali skupina oseb je lahko stranka, čeprav ni pravna oseba, če je lahko nosilec pravic in obveznosti, o katerih se odloča v upravnem postopku.

(3) Stranka je lahko tudi sindikalna organizacija, če se upravni postopek tiče kakšne pravice ali pravne koristi delovne skupnosti.

51. člen

Družbena organizacija, ki mora po svojih pravih varovati določene pravice in koristi svojih članov, lahko s privolitvijo svojega člana v njegovem imenu poda zahtevo, ki se tiče takih pravic ali koristi, ali pa vstopi v že začeti postopek z vsemi pravicami stranke.

52. člen

(1) Če so javni tožilec, javni pravobranilec in drugi državni organi po zakonu upravičeni v upravnem postopku braniti ali zastopati družbene koristi, imajo v mejah takega pooblastila pravice in dolžnosti stranke.

(2) Organi iz prvega odstavka tega člena ne morejo imeti v upravnem postopku večjih pravic, kot pa jih imajo stranke, razen če so jim take pravice dane z zakonom.

2. Procesna sposobnost in zakoniti zastopnik

53. člen

(1) Stranka, ki je opravilno popolnoma sposobna, lahko sama opravlja dejanja v postopku (procesna sposobnost).

(2) Za osebo, ki procesno ni sposobna, opravlja dejanja v postopku njen zakoniti zastopnik. Zakoniti zastopnik se določi na podlagi zakona ali z aktom, ki ga izda pristojni državni organ na podlagi zakona.

(3) Pravna oseba opravlja dejanja v postopku po svojem predstavniku oziroma zakonitem zastopniku. Predstavnik oziroma zakoniti zastopnik pravne osebe se določi na podlagi njenih pravil, če ni določen z zakonom ali aktom, ki ga izda pristojni državni organ na podlagi zakona.

(4) Državni organ opravlja dejanja v postopku po predstavniku, ki ga določa zakon; organizacija, ki ni pravna oseba — jih opravlja po osebi, ki se določi po njenih pravilih; obrat ali drugačna enota delovne ali druge organizacije — po osebi, ki vodi obrat oziroma enoto, skupnost ali skupina oseb, ki ni pravna oseba — pa po osebi, ki jo določi skupnost oziroma skupina, razen če ni v posebnem predpisu drugače določeno.

(5) Če organ, ki vodi postopek, ugotovi, da zakoniti zastopnik osebe, ki je pod skrbništvom, ne kaže potrebne skrbnosti pri zastopanju, naznani to skrbstvenemu organu.

54. člen

Organ mora med postopkom ves čas po uradni dolžnosti paziti na to, ali je tisti, ki nastopa kot stranka, lahko stranka v postopku, in ali zastopa stranko njen zakoniti zastopnik.

3. Začasni zastopnik

55. člen

(1) Če procesno nesposobna stranka nima zakonitega zastopnika ali je treba opraviti kakšno dejanje zoper osebo, katere prebivališče je neznano in nima pooblaščenca, ji postavi organ, ki vodi postopek, začasnega zastopnika, če to narekuje nujnost zadeve in je treba izvesti postopek. Ta organ sporoči to takoj

skrbstvenemu organu, če je postavil začasnega zastopnika komu, čigar prebivališče je neznano, pa razglasi svoj sklep na običajen način.

(2) Če pravna oseba ali organizacija nima zakonitega zastopnika oziroma predstavnika, pa tudi ne pooblaščenca, postavi organ, ki vodi postopek, ob pogojih iz prvega odstavka tega člena taki stranki začasnega zastopnika, in sicer praviloma izmed njenih funkcionarjev ali uradnih oseb, ter to takoj sporoči pravni osebi oziroma organizaciji.

(3) Tako, kot je določeno v prvem oziroma drugem odstavku tega člena, se postavi začasni zastopnik tudi takrat, kadar je treba opraviti dejanje, ki ga ni mogoče odložiti, stranke oziroma njenega pooblaščenca ali zastopnika pa ni mogoče pravočasno povabiti. To je treba takoj sporočiti stranki, pooblaščenca oziroma zastopniku.

(4) Postavljena oseba mora sprejeti zastopanje. Zastopanje sme odkloniti samo iz razlogov, ki so določeni v posebnih predpisih. Začasni zastopnik sodeluje samo v postopku, za katerega je izrečno postavljen, in le toliko časa, dokler ne nastopi zakoniti zastopnik ali predstavnik oziroma sama stranka ali njen pooblaščenec.

4. Skupni predstavnik

56. člen

(1) Če ni s posebnim predpisom drugače določeno, lahko dvoje ali več strank skupaj nastopa v isti zadevi. V takem primeru morajo navesti, katera od njih bo nastopala kot njihov skupni predstavnik, ali pa postaviti skupnega pooblaščenca.

(2) Če poseben pravni predpis tega ne prepoveduje, lahko organ, ki vodi postopek, naloži s sklepom strankam, ki so udeležene v postopku z istovetnimi zahtevki, naj v določenem roku navedejo, katera od njih jih bo predstavljala, ali pa postavijo skupnega pooblaščenca. Če stranke ne ugodijo takemu sklepu, lahko to določi sam organ, ki vodi postopek. Tak skupni predstavnik oziroma pooblaščenec obdrži to lastnost, dokler stranke ne postavijo drugega. Zoper tak sklep imajo stranke pravico posebne pritožbe, ki pa ne odloži izvršitve.

(3) Tudi tedaj, kadar je določen skupen predstavnik oziroma pooblaščenec, obdrži vsaka stranka pravico, nastopati kot stranka v postopku, dajati izjave in samostojno vlagati pritožbe in uporabljati druga pravna sredstva.

5. Pooblaščenec

57. člen

(1) Stranka oziroma njen zakoniti zastopnik lahko določi pooblaščenca, ki jo zastopa v postopku, razen pri dejanjih, pri katerih mora stranka sama dajati izjave.

(2) Dejanja v postopku, ki jih opravi pooblaščenec v mejah pooblastila, imajo enak pravni učinek, kot če bi jih opravila sama stranka.

(3) Poleg pooblaščenca lahko stranka tudi sama daje izjave, organ pa lahko zahteva izjave tudi od nje sam.

(4) Če je stranka navzoča, ko da njen pooblaščenec ustno izjavo, lahko takoj nato spremeni ali prekliče njegovo izjavo. Če se pismeni ali ustni izjavi stranke in njenega pooblaščenca, ki se tičeta dejstev, ne ujemata, presodi organ, ki vodi postopek, obe izjavi po 8. členu tega zakona.

58. člen

(1) Pooblaščenec je lahko vsak, kdor je opravilno popolnoma sposoben, razen tistih, ki se ukvarjajo z zakonitim pisaštvom.

(2) Če nastopi kot pooblaščenec kdo, ki se ukvarja z zakonitim pisaštvom, mu organ odreče nadaljnje zastopanje in o tem takoj obvesti stranko.

(3) Zoper sklep, s katerim je organ odrekel zastopanje, je dovoljena posebna pritožba, ki pa ne zadržuje izvršitve sklepa.

59. člen

(1) Pooblastilo se lahko da pismeno ali ustno na zapisnik. O ustnem pooblastilu se v spisu zadeve napravi zaznamek.

(2) Če stranka ne zna pisati ali se ne more podpisati, pritisne na pismeno pooblastilo namesto podpisava odtisk kazalca. Če da stranka pooblastilo osebi, ki ni odvetnik, morata biti navzoči dve priči, ki se podpišeta na pooblastilo.

(3) Uradna oseba, ki vodi postopek ali opravlja posamezna dejanja v postopku, lahko izjemoma dovoli, da opravi posamezno dejanje v imenu stranke kot njen pooblaščenec brez pooblastila član njene družine ali gospodinjstva, oseba v delovnem razmerju z njo, ali pa funkcionar, če ga pozna in ne dvomi o obstoju in obsegu pooblastila. Če zahteva taka oseba uvedbo postopka ali če da med postopkom izjavo, ki je v nasprotju s prejšnjo izjavo stranke, zahteva uradna oseba od nje, naj predloži v določenem roku naknadno pooblastilo.

60. člen

(1) Če je pooblastilo dano v obliki zasebne listine, pa nastane dvom o njeni pristnosti, se lahko naloži, naj se predloži overjeno pooblastilo.

(2) Pravilnost pooblastila se preizkusi po uradni dolžnosti. Pomanjkljivosti pismenega pooblastila se odpravijo po 68. členu tega zakona; uradna oseba, ki vodi postopek, pa lahko dovoli pooblaščenca, čigar pooblastilo ni v redu, da opravi nujna dejanja v postopku.

61. člen

(1) Za vsebino in obseg pooblastila so odločilne njegove določbe. Pooblastilo se lahko da za ves postopek ali samo za posamezna dejanja, lahko pa se tudi časovno omeji.

(2) Pooblastilo ne preneha, če stranka umre, izgubi procesno sposobnost ali če se izmenja njen zakoniti zastopnik; pravni naslednik stranke oziroma njen novi zakoniti zastopnik pa lahko prekliče prejšnje pooblastilo.

(3) Za vprašanja v zvezi s pooblastilom, ki niso urejena v tem zakonu, veljajo primerno določbe zakona o pravnem postopku.

62. člen

Določbe tega zakona, ki se nanašajo na stranke, veljajo primerno tudi za njihove zakonite zastopnike, pooblaščenca,časne zastopnike in skupne predstavnike.

63. člen

(1) Stranki je treba dovoliti, da pripelje v stvarih, za katere se zahteva strokovno poznavanje vprašanj v zvezi s predmetom postopka, strokovnjaka, ki ji bo dajal pojasnila in nasvete (strokovni pomočnik). Ta ne zastopa stranke.

(2) Stranka ne sme pripeljati kot strokovnega pomočnika nekoga, ki ni opravilno sposoben ali ki se ukvarja z zakonitim pisaštvom.

IV. poglavje

OBČEVANJE ORGANOV IN STRANK

1. Vloge

64. člen

(1) Z vlogami so mišljene zahteve, predlogi, prijave, prošnje, pritožbe, ugovori in druga sporočila, s katerimi se posamezniki ali pravne osebe oziroma organizacije obračajo na organe.

(2) Vloga se praviloma izroči naravnost organu ali pošlje pismeno po pošti, ali pa da ustno na zapisnik. Če ni drugače predpisano, se lahko pošlje vloga tudi brzojavno. Kratka in nujna sporočila se lahko dajo tudi po telefonu, če je glede na naravo stvari to mogoče.

65. člen

Vloga se izroči organu, ki je pristojen za sprejem; vloži se lahko vsak delavnik med delovnim časom. Za ustne vloge, ki niso vezane na rok ali tudi sicer niso neodložljive, se lahko določi, da se sprejemajo samo ob določenih urah v delovnem času. Čas za sprejemanje takih vlog objavi vsak organ v svojih prostorih na vidnem mestu.

66. člen

(1) Organ, ki je pristojen za sprejem vloge oziroma ustnega sporočila, je dolžan sprejeti vlogo, ki se mu izroči, oziroma vzeti ustno sporočilo na zapisnik.

(2) Uradna oseba, ki sprejme vlogo, mora vložniku na njegovo ustno zahtevo potrditi prejem. Za tako potrdilo se ne plača taksa.

(3) Če organ ni pristojen za sprejem pismene vloge oziroma sporočila na zapisnik, opozori njegova uradna oseba na to vložnika in ga napoti k pristojnemu organu. Če vložnik kljub temu zahteva, da se njegova vloga ali ustno sporočilo sprejme, je uradna oseba dolžna to storiti. Če organ spozna, da ni pristojen za tako vlogo, izda sklep, s katerim jo zavrže zaradi nepristojnosti.

(4) Če dobi organ po pošti vlogo, ki jo ni pristojen sprejeti, pa ni nobenega dvoma o tem, kateri organ jo je pristojen sprejeti, jo pošlje brez odlašanja pristojnemu organu in to sporoči stranki. Če organ, ki je dobil vlogo, ne more ugotoviti, kateri organ je zanj pristojen, ali če ugotovi, da je zanj pristojno sodišče, izda brez odlašanja sklep, s katerim zavrže vlogo zaradi nepristojnosti, in ga takoj pošlje stranki.

(5) Zoper sklep po tretjem ali četrtem odstavku tega člena je dovoljena posebna pritožba.

67. člen

(1) Vloga mora biti razumljiva in mora obsegati vse, kar je treba, da se lahko obravnava. Predvsem mora obsegati: navedbo organa, kateremu se pošilja, zadevo, katere se tiče, zahtevek oziroma predlog, kdo je morebitni zastopnik ali pooblaščenec, ter ime in priimek in prebivališče (naslov) vložnika oziroma njegovega zastopnika ali pooblaščenca.

(2) Vložnik mora vlogo lastnoročno podpisati. Izjemoma jo lahko podpiše namesto njega njegov zakonec, oče ali mati, sin ali hči ali pa odvetnik, ki je po strankinem pooblastilu vlogo sestavil. Kdor podpiše vložnika, mora na vlogi podpisati svoje ime in pristaviti svoj naslov.

(3) Če vložnik ne zna pisati ali se ne more podpisati, ga podpiše kdo drug, ki zna pisati; ta se mora podpisati tudi sam in pristaviti svoj naslov.

68. člen

(1) Če ima vloga takšno formalno pomanjkljivost, da je ni mogoče obravnavati, ali če je vloga nerazumljiva ali nepopolna, je samo zaradi tega ni dovoljeno zavreči. Organ, ki sprejme tako vlogo, mora storiti, kar je treba, da se pomanjkljivosti odpravijo, in določiti vložniku rok, v katerem se mora to zgoditi. To lahko sporoči vložniku po telefonu, ali pa tudi ustno, če pride vložnik k organu, ki to sporoča. O tem napravi organ v spisu zaznamek.

(2) Če vložnik v določenem mu roku odpravi pomanjkljivosti, se šteje, da je bila vloga od samega začetka v redu. Če pa tega ne stori in zaradi tega vloge ni mogoče obravnavati, se šteje, da vloga sploh ni bila vložena. O tem izda organ sklep, zoper katerega je dovoljena posebna pritožba. Na to posledico je treba vložnika v vabilu za popravo vloge posebej opozoriti.

(3) Če dobi organ brzojavno vlogo ali telefonično sporočilo, pa dvomi, ali je vlogo res poslal tisti, čigar ime je navedeno v brzojavki, oziroma ali je dal telefonsko sporočilo res tisti, ki je po telefonu povedal svoje ime, uvede pristojni organ postopek za ugotovitev tega dejstva; če se pomanjkljivosti ne odpravijo, ravna tako, kot je predpisano v drugem odstavku tega člena.

69. člen

Če obsega vloga več zahtevkov, ki jih je treba ločeno reševati, vzame organ, ki je sprejel vlogo, v reševanje prvi zahtevek iz vloge, glede drugih zahtevkov pa napoti vložnika, naj vloži zanje posebne vloge. Tudi v takem primeru se ustrezno uporabljajo načela 68. člena tega zakona.

2. Vabila

70. člen

(1) Organ, ki vodi postopek, ima pravico povabiti tistega, čigar navzočnost je v postopku potrebna, če prebiva na njegovem območju. Praviloma ni dovoljeno povabiti koga zato, da se mu vroči pismeni odpravek odločbe ali sklepa ali da se mu sporoči nekaž, kar bi se mu lahko sporočilo po pošti ali na drug način, primernejši za tistega, ki mu je treba kaj sporočiti.

(2) Izjemoma se lahko povabi na ustno obravnavo nekdo, ki prebiva izven območja organa, ki vodi postopek, če se s tem postopek pospeši ali olajša in prihod ne povzroči povabljenemu večjih stroškov ali večje zamude.

(3) Povabiti je treba s pismenim vabilom, če ni s posebnimi predpisi določen drugačen način.

71. člen

(1) V pismenem vabilu je treba navesti ime organa, ki vabi, ime in priimek in naslov tistega, ki je povabljen, kraj in dan, če je mogoče pa tudi uro prihoda, v kateri zadevi in kot kaj je povabljen (kot stranka, priča, izvedenec itd.), poleg tega pa še, katere pripomočke in dokazila naj prinese. V vabilu mora biti navedeno tudi, ali mora povabljeni priti osebno ali pa lahko pošlje pooblaščenca, ki ga bo zastopal; opozoriti ga je treba tudi na to, da mora v primeru, če se vabilu ne bi mogel odzvati, to sporočiti organu, ki mu je vabilo poslal. Povabljenega je treba prav tako opozoriti na posledice, če se vabilu ne bi odzval ali če ne bi sporočil, da ne more priti.

(2) V vabilu na ustno obravnavo se od stranke lahko zahteva, naj prinese pismena in druga dokazila, lahko pa se stranka opozori tudi na to, da sme pripeljati priče, na katere se namerava sklicevati.

(3) Če dovoljuje narava stvari, se lahko prepusti povabljenemu da dá do določenega dne potrebno pismeno izjavo, namesto da bi prišel osebno.

72. člen

(1) Pri vabljenju mora organ gledati na to, da povabi tistega, katerega navzočnost je potrebna, za tak čas, ko bo najmanj oviran pri opravljanju njegovega rednega dela.

(2) Nihče ne more biti povabljen, naj pride počni, razen če gre za nujne in neodložljive ukrepe.

73. člen

(1) Povabljeni se mora odzvati vabilu.

(2) Če povabljeni zaradi bolezni ali iz kakšnega drugega opravičenega vzroka ne more priti, mora to takoj po prejemu vabila sporočiti organu, ki mu je vabilo poslal, če nastane vzrok pozneje, pa takoj, ko zanj zve.

(3) Če tisti, ki mu je bilo vabilo osebno vročeno (87. člen), na vabilo ne pride in izostanka ne opraviči, se lahko privede, poleg tega pa tudi kaznuje z denarno kaznijo do 5.000 dinarjev. Tak ukrep se sme uporabiti samo, če je bilo v vabilu navedeno, da se bo uporabil. Če nastanejo zaradi neopravičenega izostanka povabljenega stroški v postopku, se lahko določi, da jih trpi tisti, ki je izostal. Sklep o privedbi, o kazni ali o plačilu stroškov izda uradna oseba, ki vodi postopek, v soglasju z uradno osebo, ki je pooblaščenca za odločanje o stvari, pri zaprosenem organu pa v soglasju z njegovim predstojnikom oziroma z uradno osebo, ki je pooblaščenca za odločanje o podobnih stvareh. Zoper tak sklep je dovoljena posebna pritožba.

(4) Če se vabilu ne odzove vojaška oseba ali uslužbenec milice, se obrne organ na poveljstvo take osebe z zahtevo, naj jo pripelje, lahko pa jo po tretjem odstavku tega člena tudi kaznuje oziroma ji naloži plačilo stroškov.

3. Zapisnik

74. člen

(1) O ustni obravnavi ali o kakšnem drugem važnejšem dejanju v postopku ter o važnejših ustnih izjavah strank ali drugih oseb v postopku se sestavi zapisnik.

(2) O manj važnih dejanjih in izjavah strank in drugih oseb, ki bistveno ne vplivajo na odločitev o stvari, o vodstvu postopka, o sporočilih, uradnih zapazanjih, ustnih navodilih in ugotovitvah ter o okoliščinah, ki se tičejo samo notranjega dela organa, pri katerem teče postopek, se praviloma ne sestavi zapisnik, temveč napravi o tem uradna oseba na samem spisu zaznamek in ga potrdi z navedbo datuma. Zapisnika tudi ni treba sestavljati o takih ustnih strankinih zahtevah, o katerih se odloča po skrajšanem postopku, če se jim ugodi, temveč zado- stuje, da se take zahteve na predpisan način evidentirajo (tretji odstavek 297. člena).

75. člen

(1) V zapisnik se vpiše: ime organa, ki opravlja dejanje, kraj, dan in ura dejanja, in zadeva, v kateri se dejanje opravlja, ter imena uradnih oseb, navzočih strank in njihovih zastopnikov ali pooblaščenec.

(2) Zapisnik mora obsegati natančno in kratko potek in vsebino v postopku opravljenega dejanja in danih izjav. Pri tem se mora zapisnik omejiti na tisto, kar se tiče same stvari, ki je predmet postopka.

V zapisniku se navedejo vse listine, ki so bile v kakršenkoli namen uporabljene na ustni obravnavi. Če je treba, se te listine priložijo zapisniku.

(3) Izjave strank, prič, izvedencev in drugih udeležencev v postopku, ki so pomembne za odločbo, se zapišejo v zapisnik čim natančneje, če je treba, pa tudi dobesedno. V zapisnik se vpišejo tudi vsi sklepi, ki se izdajo med dejanjem.

(4) Če se opravi kakšno zaslišanje po tolmaču, se navede, v katerem jeziku je zaslišani govoril in kdo je bil tolmač.

(5) Zapisnik se piše med opravljanjem uradnega dejanja. Če se dejanje ne more končati isti dan, se vsak dan posebej vpiše v isti zapisnik tisto, kar je bilo tisti dan napravljeno, in to po predpisih podpiše.

(6) Če se dejanje, o katerem se piše zapisnik, ne more opraviti zdržema, se v zapisniku navede, da je bilo prekinjeno.

(7) Če se med dejanjem napravijo ali preskrbijo načrti, skice, risbe, fotografije in temu podobno, se overijo in priložijo zapisniku.

(8) S predpisi se lahko določi, da se zapisnik v določenih stvareh lahko piše tudi v obliki knjige ali kakšne drugačne evidence.

76. člen

(1) Zapisnik se mora pisati v redu; v njem se ne sme nič izbrisati. Mesta, ki so bila do sklenitve zapisnika prečrtana, morajo ostati čitljiva; overi jih s svojim podpisom uradna oseba, ki vodi dejanje postopka.

(2) V že podpisanem zapisniku se ne sme nič dodati in ne spremeniti. Dopolnitev že sklenjenega zapisnika se zapiše v dodatku.

77. člen

(1) Preden se zapisnik sklene, se prebere zaslišanim in ostalim udeležencem v dejanju postopka. Ti imajo pravico tudi sami pregledati zapisnik in dati svoje pripombe. Na koncu zapisnika se navede, da je bil zapisnik prebran in da ni bilo nobenih pripomb; če pa je bilo kaj pripomb, se na kratko zapiše njihova vsebina. Nato podpiše zapisnik tisti, ki je sodeloval pri dejanju, na koncu pa ga overi uradna oseba, ki je dejanje vodila, in morebitni zapisnikar.

(2) Če obsega zapisnik zaslišanje več oseb, se podpiše vsaka od njih pod tistim delom zapisnika, kjer je zapisana njena izjava.

(3) Če se opravi soočenje, podpišejo ta del zapisnika soočenci.

(4) Če ima zapisnik več listov, se ti označijo z zaporednimi številkami, vsak list pa overi na koncu s svojim podpisom uradna oseba, ki vodi dejanje postopka, in podpiše tisti, čigar izjava je zapisana na koncu lista.

(5) Dopolnitve že sklenjenega zapisnika se znova podpišejo in overijo.

(6) Če tisti, ki bi moral podpisati zapisnik, ne zna ali ne more pisati, ga podpiše nekdo, ki zna pisati, in se tudi sam podpiše. Tega ne more storiti uradna oseba, ki vodi dejanje postopka, in tudi ne zapisnikar.

(7) Če kdo noče podpisati zapisnika ali odide, preden je zapisnik sklenjen, se to vpiše v zapisnik in navede, zakaj ga ni hotel podpisati.

78. člen

(1) Zapisnik, ki je sestavljen v skladu z določbami 77. člena tega zakona, je javna listina. Zapisnik je dokaz o poteku in vsebini dejanja postopka in danih

izjav, razen o tistih delih zapisnika, h katerim je zaslišanec dal pripombo, da niso pravilno sestavljeni.

(2) Dovoljeno je dokazovati nepravilnost zapisnika.

79. člen

(1) Kadar odloča v upravnem postopku kolegialni organ, se sestavi o posvetovanju in glasovanju poseben zapisnik. Če je v pritožbenem postopku odločba soglasna, zapisnik o posvetovanju in glasovanju ni potreben, temveč zadostuje, da se napravi o tem samo zaznamek v spisu.

(2) V zapisnik o posvetovanju in glasovanju se poleg podatkov o osebni sestavi kolegialnega organa vpišejo zadeva, za katero gre, in kratka vsebina ti-stega, kar je bilo sklenjeno, poleg tega pa tudi morebitna posebna mnenja. Ta zapisnik podpišeta predsedujoči in zapisnikar.

(3) Kadar odloča v upravnem postopku predstavniško telo ali njegov politično-izvršilni organ, se ne piše poseben zapisnik o posvetovanju in glasovanju, temveč se sklep, ki je bil sprejet v upravni stvari, vpiše v zapisnik enako kot drugi sklepi teh organov.

4. Pregled spisov in obvestila o poteku postopka

80. člen

(1) Stranke imajo pravico pregledovati spise zadeve in na svoje stroške prepisati potrebne spise. Pregledovanje in prepisovanje spisov nadzoruje določena uradna oseba.

(2) Pravico pregledati spise in na svoje stroške prepisati posamezne spise ima tudi vsakdo drug, ki verjetno izkaže, da ima od tega pravno korist, kot tudi družbena organizacija in strokovno društvo, če ima za to opravičen interes.

(3) Pregled in prepis spisov se lahko zahteva tudi ustno. Od osebe iz prejšnjega odstavka sme organ zahtevati, naj pismeno ali ustno na zapisnik obrazloži svojo pravno korist.

(4) Ne morejo se pregledovati in ne prepisovati: zapisnik o posvetovanju in glasovanju, uradna poročila in osnutki odločb ter drugi spisi, ki veljajo za zaupne, če bi se s tem lahko onemogočil namen postopka ali če je to v nasprotju z javno koristjo ali z opravičeno koristjo kakšne stranke ali koga drugega.

(5) Stranka in vsakdo drug, ki verjetno izkaže svojo pravno korist v zadevi, ter prizadeti državni organi imajo pravico zahtevati obvestila o poteku postopka.

(6) Zoper zavrnitev zahtev iz prejšnjih odstavkov je dovoljena posebna pritožba tudi takrat, kadar ni bil izdan pismen sklep. Pritožba se lahko poda takoj.

V. poglavje

VROČANJE

1. Način vročanja

81. člen

(1) Vročanje spisov (vabil, odločb, sklepov in drugih uradnih spisov) se opravlja praviloma tako, da se spis izroči tistemu, ki mu je namenjen.

(2) Spisi se vročajo po pošti, ali pa jih vroča organ po svoji uradni osebi. Tistega, ki mu je treba vročiti spis, je samo izjemoma dovoljeno povabiti za to, da ga prevzame, če to zahteva narava ali pomen spisa, ki ga je treba vročiti.

(3) Način vročitve določi organ, čigar spis je treba vročiti.

82. člen

(1) Vroča se samo ob delavnikih, in sicer podnevi.

(2) Organ, čigar spis je treba vročiti, lahko iz posebnih tehničnih vzrokov odredi, naj se vročitev opravi tudi na nedeljo ali na državni praznik, če je to neogibno potrebno, pa celo ponoči.

(3) Po pošti se lahko vroča tudi ob nedeljah in ob državnih praznikih.

83. člen

(1) Vročitev se praviloma opravi v stanovanju, v poslovnem prostoru ali v delavnici, kjer je zaposlen tisti, ki mu je treba kaj vročiti, odvetniku pa tudi v njegovi odvetniški pisarni.

(2) Vročitev se lahko opravi tudi izven prostorov, ki so navedeni v prvem odstavku tega člena, če je naslovnik pripravljen spis sprejeti; če ni takih prostorov, pa se lahko opravi vročitev taki osebi, kjerkoli se najde.

2. Posredno vročanje

84. člen

(1) Kadar tistega, ki mu je treba spis vročiti, ni najti v stanovanju, se opravi vročitev tako, da se spis izroči kateremu od odraslih članov njegovega gospodinjstva, kadar tudi teh ni najti, pa hišniku ali sosedu, če v to privolita.

(2) Kadar je treba opraviti vročitev na delovnem mestu tistega, ki mu je treba spis vročiti, pa tega ni tam, se lahko vroči osebi, ki je tam zaposlena, če ga hoče sprejeti. Odvetniku se lahko vroči spis tudi tako, da se izroči osebi, ki je zaposlena v odvetniški pisarni.

(3) Po prvem in drugem odstavku tega člena se spis ne sme izročiti osebi, ki je v istem postopku udeležena z nasprotnim interesom.

85. člen

(1) Če se ugotovi, da je tisti, ki mu je treba spis vročiti, odsoten in da mu osebe, omenjene v 84. členu tega zakona, spisa ne morejo pravočasno izročiti, se spis vrne organu, ki ga je izdal, z navedbo, kje je naslovnik.

(2) Če ostane prebivališče tistega, ki mu je treba spis vročiti, kljub poizvedovanju neznano, mu postavi organ, ki je spis izdal, začasnega zastopnika po 55. členu tega zakona in temu izroči spis.

86. člen

(1) Če se vročitev ne da opraviti niti tako, kot je predpisano v 84. členu tega zakona, pa ni ugotovljeno, da je tisti, ki mu je treba spis vročiti, odsoten, ga izroči vročevalec pristojnemu organu občine, v kateri ima naslovnik prebivališče, če gre za vročitev po pošti, pa pošti njegovega prebivališča. Na vrata stanovanja, poslovnega prostora ali delavnice tistega, ki mu je treba spis vročiti, pribije vročevalec pismeno sporočilo, kje je spis. Na sporočilu in na samem spisu, ki bi ga bil moral vročiti, navede vročevalec vzrok take vročitve in dan, ko je sporočilo pribil na vrata, ter se podpiše.

(2) Vročitev velja za opravljeno, ko je sporočilo pribito na vrata. Poznejša poškodba ali uničenje takega sporočila ne vpliva na veljavnost vročitve.

(3) O vročitvi, ki je bila opravljena na način, kot je predpisan v prvem odstavku tega člena, je treba obvestiti organ, ki je vročitev odredil.

3. Obvezno osebno vročanje

87. člen

(1) Spis se mora vročiti osebno tistemu, kateremu je namenjen, kadar je taka vročitev predpisana s tem zakonom ali z drugim predpisom, kadar začne teči od dneva vročitve rok, ki se ne more podaljšati, ali kadar to posebej odredi organ, ki je odredil vročitev. Da je spis osebno vročen odvetniku, se šteje tudi tedaj, če se izroči osebi, ki je zaposlena v odvetniški pisarni.

(2) Če tistega, ki mu je treba spis osebno vročiti, ni najti v stanovanju, poslovnem prostoru ali delavnici ali če v odvetniški pisarni ni najti niti osebe, ki je v njej zaposlena, poizve vročevalec, kdaj in kje bi ga mogel najti, in mu pri kateri od oseb, navedenih v 84. členu tega zakona, pusti pismeno sporočilo, naj bo določenega dne ob določeni uri v svojem stanovanju oziroma na delovnem mestu, da sprejme spis. Če vročevalec niti potem ne najde tistega, ki mu je treba spis vročiti, ravna tako, kot je predpisano v 86. členu tega zakona; šteje se, da je s tem vročitev opravljena.

(3) S tem, da se spis vroči zakonitemu zastopniku, pooblaščenцу ali pooblaščenцу za vročitve (89. člen), se šteje, da je vročen sami stranki.

4. Posebni primeri vročanja

a) Vročanje zakonitemu zastopniku in pooblaščenцу

88. člen

(1) Vročitev morebitnemu zakonitemu zastopniku ali pooblaščenцу stranke se opravi tako, kot je predpisano v členih 81 do 87 tega zakona.

(2) Če ima več strank skupnega zakonitega zastopnika ali pooblaščenca v isti zadevi, se za vse vroča temu zakonitemu zastopniku oziroma pooblaščenцу. Če ima stranka več pooblaščenцев, zadostuje, da se vroči samo enemu od njih.

b) Vročanje pooblaščenцу za vročitve

89. člen

(1) Stranka lahko pooblasti določeno osebo, ki naj se ji vročajo vsi spisi zanjo. Če stranka obvesti o tem organ, ki vodi postopek, vroča organ vse spise temu pooblaščenцу (pooblaščenec za vročitve).

(2) Pooblaščenec za vročitve mora vsak spis nemudoma poslati stranki.

(3) Če bi se z neposrednim vročanjem stranki, pooblaščenцу ali zakonitemu zastopniku zelo zavlačeval postopek, lahko uradna oseba, ki vodi postopek, naloži stranki, naj za posamezno zadevo v določenem roku imenuje pooblaščenca za vročitve na sedežu organa. Če stranka tega ne stori, lahko organ ravna po 55. členu tega zakona.

(4) Kadar je stranka ali njen zakoniti zastopnik v tujini, pa v Jugoslaviji nima pooblaščenca, mu je treba ob vročitvi prvega spisa naložiti, naj v določenem roku imenuje pooblaščenca ali pa pooblaščenca za vročitve in ga opozoriti, da mu bo po uradni dolžnosti postavljen pooblaščenec za vročitve oziroma začasni zastopnik, če v danem roku ne bo sam imenoval pooblaščenca.

(5) Šteje se, da je z vročitvijo spisa pooblaščenцу za vročitve opravljena vročitev stranki, ki bi ji bilo treba spis vročiti.

90. člen

(1) Kadar je več strank skupaj udeleženih v postopku z istovetnimi zahtevki, pa nimajo skupnega

pooblaščenca, morajo pri prvem dejanju v postopku naznaniti organu skupnega pooblaščenca za vročitve, če je mogoče, takega, ki stanuje v sedežu organa. Dokler ne naznanijo skupnega pooblaščenca za vročitve, se šteje za takega pooblaščenca tista izmed strank, ki je na prvi skupni vlogi prva podpisana ali navedena. Če se ne more na tak način določiti pooblaščenec, lahko določi uradna oseba, ki vodi postopek, za pooblaščenca katerikoli od teh strank. Če je strank veliko ali če so iz raznih krajev, lahko naznanijo več takih pooblaščenecv in navedejo, katere od strank bo zastopal posamezen pooblaščenec; to lahko stori tudi sama uradna oseba.

(2) Skupni pooblaščenec za vročitve mora brez odlašanja obvestiti vse stranke o spisu, ki ga je zanje prejel, in jim omogočiti, da ga pregledajo, prepišejo in overijo; spis hrani praviloma pooblaščenec.

(3) V spisu, ki se vroči pooblaščenca za vročitve, morajo biti navedene vse osebe, za katere se vroča.

c) Vročanje državnim organom, pravnim osebam in organizacijam

91. člen

(1) Državnim organom ter delovnim in drugim organizacijam se vroča tako, da se spis izroči uradni osebi oziroma osebi, ki je določena za sprejemanje spisov, če ni za posamezne primere drugače predpisano.

(2) Če vročevalec v določenem delovnem času ne najde osebe, ki je določena za sprejemanje spisov, lahko izroči spis katerikoli pri organu oziroma organizaciji zaposleni osebi, ki jo najde v njenih prostorih.

d) Vročanje drugim osebam

92. člen

(1) Osebam in ustanovam v tujini ter takim osebam v državi, ki uživajo diplomatsko imuniteto, se vročajo spisi po Državnem sekretariatu za zunanje zadeve, če ni v mednarodnih pogodbah drugače določeno.

(2) Vojaškim osebam, uslužbencem milice in osebam, ki so zaposlene v kopenskem, rečnem, morskem in zračnem prometu, se spisi zanje lahko izročajo tudi njihovemu poveljstvu oziroma organu ali organizaciji, pri kateri so zaposleni.

93. člen

Osebam, ki jim je vzeta prostost, se vročajo spisi po upravi zavoda, v katerem so.

e) Vročanje z javnim naznanilom

94. člen

Če gre za večje število oseb, ki organu niso znane ali ki se ne morejo določiti, se jim spis vroči z javnim naznanilom na oglasni deski organa, ki ga je izdal. Vročitev velja za opravljeno po preteku 30 dni od dneva, ko je bilo naznanilo nabito na oglasno desko, če organ, ki je spis izdal, ne določi daljšega roka. Poleg objave na oglasni deski lahko objavi organ naznanilo tudi v časnikih ali na kakšen drug običajen način.

f) Odklonitev sprejema

95. člen

(1) Če tisti, na katerega je spis naslovljen, oziroma odrasli član njegovega gospodinjstva brez zakonitega razloga noče sprejeti spisa ali če ga noče

sprejeti oseba, ki je zaposlena v državnem organu, delovni ali drugi organizaciji ali v odvetniški pisarni, pusti vročevalec spis v stanovanju, kjer taka oseba stanuje, oziroma v prostorih, kjer je zaposlena, ali pa pribije spis na vrata stanovanja oziroma prostorov.

(2) Če se opravi vročitev tako, kot je določeno v prvem odstavku tega člena, zapiše vročevalec na vročilnici dan, uro in razlog odklonitve sprejema ter kraj, kjer je spis pustil; šteje se, da je s tem vročitev opravljena.

g) Sprememba stanovanja

96. člen

(1) Če stranka ali njen zakoniti zastopnik med postopkom spremeni svoje stalno prebivališče ali stanovanje, mora o tem takoj obvestiti organ, ki vodi postopek.

(2) Če tega ne storita in vročevalec kljub poizvedovanju ne more zvedeti, kam sta se odselila, odredi organ, ki vodi postopek, naj se vse nadaljnje vročitve v postopku za to stranko opravljajo tako, da se spis pribije na oglasno desko tega organa.

(3) Vročitev velja za opravljeno po izteku osmih dni od dneva, ko je bil spis pribit na oglasno desko organa, ki vodi postopek.

(4) Če pooblaščenec oziroma pooblaščenec za vročitve med postopkom spremeni svoje stalno prebivališče ali stanovanje, pa o tem ne obvesti organa, ki vodi postopek, se opravi vročitev, kot da pooblaščenec sploh ni bil postavljen.

5. Vročilnica

97. člen

(1) Potrnilo o vročitvi (vročilnica) podpiseta prejemnik in vročevalec. Prejemnik sam zapiše na vročilnici dan prejema.

(2) Če prejemnik ne zna pisati ali se ne more podpisati, zapiše vročevalec na vročilnici njegovo ime in dan izročitve, poleg tega pa opombo, zakaj se prejemnik ni podpisal.

(3) Če prejemnik noče podpisati vročilnice, zapiše vročevalec to na vročilnici in z besedami napiše dan izročitve; šteje se, da je s tem vročitev opravljena.

(4) Če se vroči spis kateri od oseb, ki so navedene v 84. členu tega zakona, navede vročevalec na vročilnici, komu je spis izročil, in njegovo razmerje nasproti tistemu, kateremu bi ga bil moral vročiti.

(5) Če se opravi vročitev po 86. členu tega zakona, je treba navesti na vročilnici dan sporočitve in dan, ko je bil spis izročen občinskemu organu oziroma pošti.

6. Pomote pri vročanju

98. člen

(1) Če se zgodi pri vročitvi pomota, se šteje, da je bila vročitev opravljena tisti dan, za katerega se ugotovi, da je oseba, ki ji je bil spis namenjen, ta spis dejansko dobila.

(2) Če se vročilnica izgubi, se vročitev lahko dokazuje tudi z drugimi sredstvi.

VI. poglavje

ROKI

99. člen

(1) Za posamezna dejanja v postopku so lahko določeni roki.

(2) Če roki niso določeni z zakonom ali z drugim predpisom, jih glede na okoliščine primera določiti uradna oseba, ki vodi postopek.

(3) Rok, ki ga je določila uradna oseba, ki vodi postopek, in s predpisi določeni rok, ki ga je mogoče podaljšati, se lahko podaljšata na prošnjo, ki jo vloži prizadeta oseba pred iztekom roka, če so podani opravičeni razlogi za podaljšanje.

100. člen

(1) Roki se računajo po dnevih, mesecih in letih.

(2) Če je rok določen po dnevih, se ne všteje dan vročitve ali sporočitve oziroma dan dogodka, od katerega je treba šteti rok, temveč se vzame za začetek roka prvi naslednji dan. Rok, ki je določen po mesecih oziroma po letih, se konča s pretekem tistega dneva v mesecu oziroma letu, ki se po svoji številki ujema z dnem, ko je bilo komu kaj vročeno ali sporočeno, oziroma z dnem, ko se je zgodil dogodek, od katerega se šteje rok. Če tega dneva v zadnjem mesecu ni, se konča rok zadnji dan v tem mesecu.

(3) Konec roka je lahko označen tudi z določenim koledarskim dnevom.

101. člen

(1) Začetka in teka rokov ne ovirajo nedelje in državni prazniki.

(2) Če je zadnji dan roka nedelja ali državni praznik ali kakšen drug dan, ko se pri organu, pri katerem je treba opraviti dejanje postopka, po predpisih ne dela, se izteče rok s pretekom prvega naslednjega delavnika.

102. člen

(1) Vloga je vložena pravočasno, če prispe k organu, ki mu jo je bilo treba izročiti, preden izteče rok.

(2) Če se pošlje vloga po pošti priporočeno ali pa brzojavno, se dan oddaje na pošto šteje za dan izročitve organu, na katerega je vloga naslovljena.

(3) Za osebe, ki so v vojaški enoti, se šteje dan, ko izročijo vlogo vojaški enoti, za dan izročitve organu, na katerega je vloga naslovljena.

(4) Za osebe, ki jim je vzeta prostost, se šteje dan, ko izročijo vlogo upravi zavoda, v katerem so, za dan izročitve organu, na katerega je vloga naslovljena.

(5) Če je pristojni organ določil dan za obravnavanje vloge, ki jo mora stranka vložiti, in pozval stranko, naj pošlje vlogo do določenega dne, mora upoštevati vlogo, ki jo je prejel pred začetkom obravnavanja.

VII. poglavje

VRNITEV V PREJŠNJE STANJE

103. člen

(1) Stranki, ki je iz opravičenih vzrokov zamudila kakšno dejanje postopka in ga zaradi tega ne more več opraviti, se dovoli na njen predlog vrnitev v prejšnje stanje.

(2) Stranki, ki ni pravočasno izročila vloge, se dovoli na njen predlog vrnitev v prejšnje stanje tudi tedaj, če je iz nevednosti ali zaradi očitne pomote pravočasno vlogo poslala po pošti ali jo neposredno izročila nepristojnemu organu.

(3) Vrnitev v prejšnje stanje se dovoli tudi v primeru, če je stranka po očitni pomoti prekoračila rok, pa je pristojni organ vlogo vendarle prejel vsaj v treh dneh po izteku roka, če bi stranka zaradi zamude izgubila kakšno pravico.

104. člen

(1) Stranka mora v predlogu za vrnitev v prejšnje stanje navesti okoliščine, zaradi katerih ni mogla pravočasno opraviti zamujenega dejanja, in te okoliščine vsaj verjetno izkazati (162. člen).

(2) Predlog za vrnitev v prejšnje stanje se ne more opirati na tako okoliščino, ki jo je organ že prej ocenil kot nezadosten vzrok za podaljšanje roka ali za preložitev obravnave.

(3) Če se predlaga vrnitev v prejšnje stanje zato, ker je stranka zamudila vložiti kakšno vlogo, mora predlogu priložiti tudi to vlogo.

105. člen

(1) Predlog za vrnitev v prejšnje stanje se poda v osmih dneh, računano od dneva, ko je prenehal vzrok, ki je povzročil zamudo, če je stranka šele pozneje zvedela za zamudo, pa od dneva, ko je za to zvedela.

(2) Po treh mesecih od dneva zamude se ne more več predlagati vrnitev v prejšnje stanje.

(3) Če se zamudi rok za predlog, da se dovoli vrnitev v prejšnje stanje, se zaradi zamude tega roka ne more predlagati vrnitev v prejšnje stanje.

106. člen

(1) Predlog za vrnitev v prejšnje stanje se vloži pri organu, pri katerem bi bilo treba opraviti zamujeno dejanje.

(2) O predlogu odloči s sklepom organ, pri katerem bi bilo treba opraviti zamujeno dejanje.

(3) Prepozen predlog se zavrže brez nadaljnega postopka.

(4) Če so dejstva, na katera se opira predlog, splošno znana, lahko odloči pristojni organ o njem brez izjave nasprotne stranke.

107. člen

(1) Zoper sklep, s katerim se dovoli vrnitev v prejšnje stanje, ni pritožbe, razen če se dovoli vrnitev na predlog, ki je bil prepozen ali ni bil dovoljen (tretji odstavek 105. člena).

(2) Zoper sklep, s katerim se zavrne predlog za vrnitev v prejšnje stanje, je dovoljena posebna pritožba le tedaj, če je izdal sklep organ prve stopnje.

(3) Pritožba ni dovoljena zoper sklep o predlogu za vrnitev v prejšnje stanje, ki ga izda organ, pristojen za odločanje o glavni stvari na drugi stopnji.

108. člen

(1) Predlog za vrnitev v prejšnje stanje ne ustavi postopka, vendar pa organ, ki je pristojen za odločitev o njem, lahko začasno prekine postopek, dokler ne postane sklep o predlogu dokončen.

(2) Če se dovoli vrnitev v prejšnje stanje, se postopek vrne v tisto stanje, v katerem je bil pred zamudo, in se razveljavijo vse odločbe in sklepi, ki jih je organ izdal v zvezi z zamudo.

VIII. poglavje

VZDRŽEVANJE REDA

109. člen

(1) Uradna oseba, ki vodi dejanje postopka, mora skrbeti za red pri delu.

(2) V ta namen ima uradna oseba pravico opomniti tiste, ki motijo delo, in odrediti, kar je treba, da se red ohrani.

(3) Tisti, ki so navzoči pri kakšnem dejanju postopka, ne smejo imeti pri sebi orožja ali nevarnega orodja.

110. člen

(1) Kdor kljub opominu moti delu ali zagreši pri dejanju postopka kakšno nedostojnost, sme biti odstranjen. Udeleženec pri dejanju sme biti odstranjen le, če je bil poprej opomnjen, da bo odstranjen, in opozorjen na pravne posledice takega ukrepa. Odstranitev zaradi motenja reda ali zaradi nedostojnosti odredi uradna oseba, ki vodi dejanje postopka.

(2) Če je po prvem odstavku tega člena odstranjena stranka, ki nima zastopnika oziroma pooblaščenca, ali če je odstranjen pooblaščenec, čigar pooblastitelj ni navzoč, zahteva uradna oseba, ki vodi dejanje postopka, od odstranjenega, naj imenuje pooblaščenca. Če ta tega ne stori, lahko uradna oseba odloži dejanje na stroške tistega, ki ni hotel imenovati svojega pooblaščenca, če je treba, pa mu lahko sama postavi pooblaščenca. Tak pooblaščenec more zastopati stranko samo pri tistem dejanju, od katerega je bila stranka odstranjena.

111. člen

(1) Kdor pri dejanju postopka huje prekrši red ali zagreši večjo nedostojnost, se lahko poleg odstranitve kaznuje tudi z denarno kaznijo do 5.000 dinarjev.

(2) Ta kazen ne izključuje kazenske ali disciplinske odgovornosti.

(3) S kaznijo iz prvega odstavka tega člena je lahko kaznovan tudi, kdor se v svoji vlogi hudo pregreši zoper običaje obnašanja nasproti organu ali uradni osebi, ki vodi postopek.

112. člen

(1) Denarno kazen za dejanja iz prvega odstavka 111. člena tega zakona izreče uradna oseba, ki vodi dejanje postopka, za dejanja iz tretjega odstavka 111. člena pa organ, ki vodi postopek.

(2) Zoper sklep o kazni je dovoljena posebna pritožba. Pritožba zoper sklep o kazni zaradi motenja reda ne zadrži izvršitve kazni.

IX. p o g l a v j e

STROŠKI POSTOPKA

1. Stroški organov in strank

113. člen

(1) Posebni denarni izdatki organa, ki vodi postopek, kot so: potni stroški uradnih oseb, izdatki za priče, izvedence, tolmače, ogled, oglase in pod., ki nastanejo v postopku o kakšni upravni stvari, gredo praviloma v breme tistega, ki je ves postopek povzročil.

(2) Kadar povzroči kakšen udeleženec v postopku po svoji krivdi ali iz nagajivosti stroške za posamezna dejanja postopka, jih mora sam trpeti.

(3) Če se postopek, ki je bil uveden po uradni dolžnosti, konča ugodno za stranko, trpi stroške državni organ, ki je postopek uvedel.

114. člen

(1) Vsaka stranka trpi praviloma sama svoje stroške, ki jih ima zaradi postopka, kot so stroški za

prihod, zamuda časa ter izdatki za takse, za pravno zastopanje in strokovno pomoč.

(2) Če je v postopku udeleženih dvoje ali več strank z nasprotujočimi si interesi, mora stranka, ki je postopek povzročila, pa se je ta končal v njeno škodo, povrniti nasprotni stranki opravičene stroške, ki jih je imela z udeležbo v postopku. Če je v takem primeru katera od strank deloma zmagala s svojim zahtevkom, mora povrniti nasprotni stranki del stroškov v sorazmerju s tistim delom svojega zahtevka, s katerim ni zmagala. Stranka, ki je iz nagajivosti povzročila nasprotni stranki stroške v postopku, ji mora te stroške povrniti.

(3) Stroški za pravno zastopanje se povrnejo samo tedaj, če je bilo zastopanje potrebno in opravičeno.

(4) Povrnitev stroškov po drugem in tretjem odstavku tega člena mora stranka zahtevati pravočasno, tako da organ, ki vodi postopek, lahko odloči o njih v odločbi. Sicer izgubi stranka pravico do povrnitve stroškov. Uradna oseba, ki vodi postopek, mora stranko na to opozoriti.

(5) Kadar se konča postopek s poravnavo, trpi vsaka stranka svoje stroške postopka, če ni v poravnavi drugače določeno.

115. člen

Stroške postopka v zvezi z izvršbo trpi zavezanec. Če se ti stroški ne morejo izterjati od njega, jih trpi stranka, ki je predlagala izvršbo.

116. člen

Če se uvede postopek v interesu stranke, pa se da z gotovostjo pričakovati, da bo povzročil posebne stroške (za ogled, dokazovanje z izvedenci, prihod prič in pod.), se lahko od stranke zahteva, naj založi zanje potreben znesek. Če stranka tega zneska ne založi, lahko organ opusti izvedbo takih dokazov ali ustavi postopek, razen če je nadaljevanje postopka potrebno v javnem interesu.

117. člen

(1) V odločbi, s katero se postopek konča, določi organ, ki jo izda, kdo trpi stroške postopka, koliko znašajo ter komu in v katerem roku jih je treba plačati.

(2) V odločbi je treba posebej navesti, ali mora tisti, ki trpi stroške, povrniti stroške drugi stranki (drugi in tretji odstavek 114. člena).

(3) Če trpi stroške postopka več oseb, se porazdelijo nanje po enakih delih oziroma v ustreznem razmerju.

(4) Če organ ne odloči o stroških v odločbi, mora navesti, da bo izdal o stroških poseben sklep.

118. člen

(1) Priče, izvedenci, tolmači in uradne osebe imajo pravico do povrnitve potnih stroškov in izdatkov v zvezi z bivanjem v kraju, če jim za ta čas ne gre zaslužek, pa tudi še pravico do povrnitve izgubljenega zaslužka. Poleg tega imajo izvedenci in tolmači tudi pravico do posebne nagrade.

(2) Povračilo oziroma nagrado morajo zahtevati priče, izvedenci in tolmači pri zaslišanju, tolmačenju oziroma pri oddaji izvedenskega mnenja. Sicer izgubijo to pravico. Uradna oseba, ki vodi postopek, jih mora na to opozoriti.

(3) Znesek povračil ugotovi s posebnim sklepom organ, ki vodi postopek; hkrati določi, kdo jih mora

plačati in v katerem roku. Zoper ta sklep je dovoljena posebna pritožba. Ta sklep je izvršilni naslov.

119. člen

(1) Republika uredi s svojimi predpisi vprašanja povračila stroškov, izdatkov in izgubljenega zaslужka pričam, izvedencem in tolmačem, kot tudi način zaračunavanja in izplačevanja teh povračil in nagrad.

(2) Glede povračil uradnim osebam veljajo predpisi, ki se na te osebe nanašajo.

2. Oprostitev plačila stroškov

120. člen

(1) Organ, ki vodi postopek, lahko oprostí stranko plačila vseh stroškov ali dela stroškov, če spozna, da jih ta ne more plačati brez škode za nujno preživljanje same sebe in svoje družine. Sklep o tem izda organ na predlog stranke na podlagi potrdila o njenem premoženjskem stanju; potrdilo izda pristojni občinski upravni organ.

(2) Oprostitev plačila stroškov velja za takse, izdatke organa, ki vodi postopek, kot so potni stroški uradnih oseb, izdatki za priče, izvedence, tolmače, ogled, oglase in pod., ter za položitev varščine za stroške.

(3) Tuji državljani se oprostijo plačila stroškov samo, če velja vzajemnost. Če nastane dvom o vzajemnosti, da pojasnilo Državni sekretariat za zunanje zadeve. Pojasnilo se zahteva po četrtem odstavku 41. člena tega zakona.

121. člen

Organ, ki vodi postopek, lahko med postopkom razveljavi sklep o oprostitvi stroškov, če ugotovi, da razlogi, iz katerih je bila stranka oproščena plačila stroškov, več ne obstojijo.

122. člen

Zoper sklep, s katerim se zavrne zahteva stranke za oprostitev plačila stroškov, in zoper sklep iz 121. člena tega zakona, lahko vloži stranka posebno pritožbo.

DRUGI DEL

POSTOPEK NA PRVI STOPNJI

X. poglavje

UVEDBA POSTOPKA IN ZAHTEVKI STRANK

1. Uvedba postopka

123. člen

Upravni postopek uvede pristojni organ po uradni dolžnosti ali na zahtevo stranke.

124. člen

(1) Pristojni organ uvede postopek po uradni dolžnosti, če tako določa zakon ali na zakonu temelječ predpis in če ugotovi ali zve, da je treba glede na obstoječe dejansko stanje za varstvo javne koristi uvesti upravni postopek.

(2) Pri uvedbi upravnega postopka po uradni dolžnosti mora pristojni organ upoštevati tudi morebitne vloge občanov in organizacij ter opozorila organov.

125. člen

(1) Upravni postopek je uveden, brž ko opravi pristojni organ v ta namen kakršnokoli dejanje.

(2) Če vidi pristojni organ iz vložene strankine zahteve, da po veljavnih predpisih ni pogojev za uvedbo postopka, izda o tem sklep. Zoper ta sklep je dovoljena posebna pritožba.

126. člen

V stvareh, v katerih je po zakonu ali po naravi stvari za uvedbo upravnega postopka in za sam postopek potrebna zahteva stranke, sme pristojni organ uvesti in voditi postopek samo, če je taka zahteva podana.

2. Združitev stvari v en postopek

127. člen

(1) Če se pravice ali obveznosti strank opirajo na isto ali podobno dejansko stanje in pravno podlago in če je organ, ki vodi postopek, za vse zadeve stvarno pristojen, lahko uvede in vodi en sam postopek tudi takrat, kadar gre za pravice in obveznosti več strank.

(2) Ob enakih pogojih lahko uveljavlja ena ali več strank v enem samem postopku tudi več različnih zahtevkov.

(3) O tem, da se vodi v takih primerih en sam postopek, odloči pristojni organ s posebnim sklepom.

128. člen

Pristojni organ lahko z javnim naznanilom uvede upravni postopek proti večjemu številu oseb, ki mu niso znane ali jih ni mogoče določiti, ki pa imajo lahko v postopku položaj strank, če gre pri vseh za bistveno enak zahtevek.

129. člen

(1) Če se uvede en sam postopek po 127. členu ali če se uvede postopek z javnim naznanilom po 128. členu tega zakona, nastopa v postopku vsaka stranka samostojno.

(2) V sklepih, s katerimi se v takem postopku odredijo proti strankam določeni ukrepi, je treba določiti, kateri ukrepi se nanašajo na posamezne stranke, razen če gre za stranke, ki so udeležene v postopku z istovetnimi zahtevki, ali če je z zakonom drugače predpisano.

3. Sprememba zahtevka

130. člen

(1) Ko je postopek uveden, lahko stranka do odločbe na prvi stopnji razširi postavljeni zahtevek ali postavi namesto prejšnjega zahtevka drug zahtevek, ne glede na to, ali ima razširjeni oziroma spremenjeni zahtevek isto pravno podlago ali ne, če se opira tak zahtevek na bistveno enako dejansko stanje.

(2) Če organ, ki vodi postopek, ne dovoli razširitve ali spremembe zahtevka, izda o tem sklep. Zoper tak sklep je dovoljena posebna pritožba.

4. Umik zahtevka

131. člen

(1) Stranka lahko umakne svoj zahtevek vsak čas med postopkom.

(2) Če je bil postopek uveden na zahtevo stranke, pa stranka umakne svoj zahtevek, izda organ, ki vodi

postopek, sklep, da se postopek ustavi. O tem mora obvestiti morebitno nasprotno stranko.

(3) Če je nadaljevanje postopka potrebno v javnem interesu ali če to zahteva nasprotna stranka, ga pristojni organ nadaljuje.

(4) Če je postopek začel po uradni dolžnosti, ga organ lahko ustavi. Če pa bi se bil postopek v isti stvari lahko začel tudi na zahtevo stranke, se postopek nadaljuje, kadar stranka to zahteva.

(5) Zoper sklep, s katerim se ustavlja postopek, je dovoljena posebna pritožba.

132. člen

(1) Stranka umakne svoj zahtevek z izjavo; izjavo da organu, ki vodi postopek. Dokler ta organ ne izda sklep o ustavitvi postopka in ga ne vroči stranki, lahko stranka prekliče umik.

(2) Posamezno dejanje ali opustitev stranke je mogoče šteti za umik zahtevka samo, če je to z zakonom določeno.

133. člen

Stranka, ki umakne zahtevek, trpi vse stroške, ki nastanejo do ustavitve postopka, če ni s posebnimi predpisi drugače določeno.

5. Poravnava

134. člen

(1) Če je v postopku udeleženih dvoje ali več strank z nasprotujočimi si zahtevki, si mora uradna oseba, ki vodi postopek, med postopkom ves čas prizadevati, da se stranke poravnajo, bodisi v celoti ali pa vsaj glede posameznih spornih točk.

(2) Poravnava mora biti vselej jasna in določna in ne sme biti v škodo javni koristi ali pravni koristi drugih. Uradna oseba, ki vodi postopek, mora paziti na to po uradni dolžnosti.

(3) Poravnava se vpiše v zapisnik. Poravnava je sklenjena, ko stranke preberejo zapisnik o poravnavi in ga podpišejo. Strankam se da na njihovo zahtevo overjen prepis zapisnika.

(4) Poravnava ima moč izvršljive odločbe, izdane v upravnem postopku.

(5) Organ, pred katerim je bila sklenjena poravnava, izda sklep, s katerim po potrebi v celoti ali deloma ustavi postopek.

XI. poglavje

POSTOPEK DO IZDAJE ODLOČBE

A. Splošna načela

1. Skupne določbe

135. člen

(1) Pred izdajo odločbe je treba ugotoviti vsa dejstva in okoliščine, ki so za odločitev pomembne, in strankam omogočiti, da uveljavijo in zavarujejo svoje pravice in pravne koristi.

(2) To se lahko opravi v skrajšanem postopku ali pa v posebnem ugotovitvenem postopku.

136. člen

(1) Uradna oseba, ki vodi postopek, lahko med postopkom ves čas dopolnjuje dejansko stanje in izvaja dokaze tudi o tistih dejstvih, ki v postopku še niso bila navedena ali še niso dognana.

(2) Uradna oseba, ki vodi postopek, odredi po uradni dolžnosti izvedbo vsakega dokaza, če spozna, da je to potrebno za razjasnitev stvari.

(3) Uradna oseba, ki vodi postopek, si uradno preskrbi podatke o dejstvih, o katerih vodi uradno evidenco organ, ki je pristojen za odločanje. Enako ravna uradna oseba upravnega organa glede dejstev, o katerih vodi uradno evidenco kakšen drug upravni organ iste družbeno-politične skupnosti.

137. člen

(1) Dejansko stanje, na katero opira svoj zahtevek, mora stranka navesti natančno, po resnici in določno.

(2) Če ne gre za splošno znana dejstva, mora stranka za svoje navedbe ponuditi dokaze in jih, če je mogoče, predložiti. Če stranka sama tega ne stori, zahteva to od nje uradna oseba, ki vodi postopek. Od stranke se ne zahteva, naj preskrbi in predloži dokaze, ki jih lahko hitreje in lažje preskrbi organ, ki vodi postopek, in tudi ne, naj predloži taka potrdila, ki jih organi po 171. členu tega zakona niso dolžni izdajati.

138. člen

(1) Stranka da svojo izjavo praviloma ustno, lahko pa jo da tudi pismeno.

(2) Če gre za zapleteno stvar ali če so potrebna obširnejša strokovna pojasnila, lahko uradna oseba, ki vodi postopek, stranki naloži, naj predloži pismeno izjavo; za to ji mora določiti zadosten rok. V takem primeru ima tudi stranka pravico zahtevati, naj se ji dovoli, da dá pismeno izjavo.

(3) Če je stranki naloženo ali dovoljeno, da predloži pismeno izjavo, se ji zaradi tega ne more vzeti pravica, da dá svojo izjavo tudi ustno.

139. člen

Če pride med postopkom nekdo, ki dotlej ni bil stranka, in zahteva, da se pripusti kot stranka, preizkusi uradna oseba, ki vodi postopek, ali ima pravico biti stranka, in izda o tem sklep. Zoper sklep, s katerim se mu lastnost stranke ne prizna, je dovoljena posebna pritožba.

140. člen

Uradna oseba, ki vodi postopek, mora po potrebi opozoriti stranko na njene pravice v postopku, in na pravne posledice njenih dejanj ali opustitev v postopku.

2. Skrajšani postopek

141. člen

Organ lahko po skrajšanem postopku takoj odloči o stvari:

1) če je stranka v svoji zahtevi navedla dejstva ali predložila dokaze na podlagi katerih se da ugotoviti stanje stvari, ali če se da to stanje ugotoviti na podlagi splošno znanih dejstev ali dejstev, ki so organu znana;

2) če se da ugotoviti stanje stvari na podlagi uradnih podatkov, ki jih ima organ, in ni treba posebej zaslišati stranko za zavarovanje njenih pravic oziroma pravnih koristi;

3) če je s predpisom določeno, da se stvar lahko reši na podlagi dejstev ali okoliščin, ki niso popolnoma dokazane ali se z dokazili le posredno dokazujejo, pa so dejstva oziroma okoliščine verjetno izkazane, iz vseh okoliščin pa izhaja, da je treba zahtevku stranke ugoditi;

4) če gre za nujne ukrepe v javnem interesu, ki jih ni mogoče odlagati, pa so dejstva, na katera se mora opirati odločba, ugotovljena ali vsaj verjetno izkazana.

3. Poseben ugotovitveni postopek

142. člen

(1) Poseben ugotovitveni postopek se izvede, če je to potrebno za ugotovitev dejstev in okoliščin, ki so pomembne za razjasnitev stvari ali zato, da se da strankam možnost, da uveljavijo in zavarujejo svoje pravice in pravne koristi.

(2) Potek ugotovitvenega postopka določa glede na okoliščine posameznega primera uradna oseba, ki vodi postopek; pri tem se mora držati določb tega zakona in predpisov, ki se nanašajo na stvar, za katero gre.

(3) V teh mejah uradna oseba, ki vodi postopek, zlasti: določa, katera dejanja v postopku naj se opravijo, in izdaja naloge za njihovo izvršitev; določa, po katerem vrstnem redu naj se opravijo posamezna dejanja, in v katerem roku, če roki niso predpisani z zakonom; določa ustne obravnave in zaslišanja in vse, kar je v zvezi s tem potrebno; odloča, katere dokaze je treba izvesti in s katerimi dokazili, ter odloča o vseh predlogih in izjavah.

(4) Uradna oseba, ki vodi postopek, odloči ali naj se posamezna sporna vprašanja obravnavajo in dokazujejo posebej ali skupaj za vso zadevo.

143. člen

(1) Stranka ima pravico udeleževati se ugotovitvenega postopka in za dosego namena, ki ga ima ta postopek, dajati potrebne podatke ter braniti svoje pravice in z zakonom zavarovane koristi.

(2) Stranka sme navajati dejstva, ki utegnejo vplivati na rešitev stvari, in izpodbijati pravilnost navedb, ki se ne ujemajo z njenimi navedbami. Vse do izdaje odločbe ima pravico dopolnjevati in pojasnjevati svoje trditve; če pa stori to po ustni obravnavi, mora opravičiti, zakaj tega ni storila na obravnavi.

(3) Uradna oseba, ki vodi postopek, mora dati stranki možnost: da se izjavi o vseh okoliščinah in dejstvih, ki so bila navedena v ugotovitvenem postopku, ter o predlogih in ponujenih dokazih, da sodeluje pri izvedbi dokazov in postavlja vprašanja drugim strankam, pričam in izvedencem po uradni osebi, ki vodi postopek, z njenim dovoljenjem pa tudi neposredno, in da se sezna z uspehom dokazovanja in se o tem izjavi. Pristojni organ ne sme izdati odločbe, preden ne da stranki možnosti, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, na katere se mora opirati odločba, če stranka prej ni imela te možnosti.

4. Predhodno vprašanje

144. člen

(1) Če organ, ki vodi postopek, naleti na tako vprašanje, da brez njegove rešitve ni mogoče rešiti same stvari, to vprašanje pa je samostojna pravna celota, ki spada v pristojnost sodišča ali kakšnega drugega organa (predhodno vprašanje), ga lahko ob pogojih iz tega zakona organ sam obravnava, ali pa prekine postopek, dokler ga ne reši pristojni organ.

(2) Če organ obravnava predhodno vprašanje, ima njegova rešitev pravni učinek samo v stvari, v kateri je bilo vprašanje rešeno.

(3) Če gre za vprašanje, ali sta podana kaznivo dejanje in storilčeva kazenska odgovornost, je organ, ki vodi postopek, vezan na pravnomočno sodbo kazenskega sodišča, s katero je obtoženec spoznan za krivega.

145. člen

(1) Organ, ki vodi postopek, mora postopek prekiniti, če se predhodno vprašanje tiče obstoja kaznivega dejanja, obstoja zakonske zveze ali ugotovitve očitovstva ali če zakon tako določa.

(2) Kadar se tiče predhodno vprašanje kaznivega dejanja, pa ni mogoč kazenski pregon, obravnavava organ, ki vodi postopek, tudi to vprašanje.

146. člen

Kadar zaradi predhodnega vprašanja ni treba prekiniti postopka po 145. členu tega zakona, ga lahko organ, ki vodi postopek, sam obravnava in reši kot sestavni del stvari ter na tej podlagi odloči o sami stvari.

147. člen

(1) Če organ, ki vodi upravni postopek, ne vzame predhodnega vprašanja v obravnavo v smislu 146. člena tega zakona, pa postopek za rešitev predhodnega vprašanja, ki ga je mogoče uvesti samo po uradni dolžnosti, pri pristojnem organu še ni uveden, zahteva od pristojnega organa, naj o tem vprašanju uvede postopek.

(2) V stvari, v kateri se uvede postopek za rešitev predhodnega vprašanja na zahtevo stranke, lahko naloži organ, ki vodi upravni postopek, s sklepom eni izmed strank, naj zahteva pri pristojnem organu uvedbo postopka za rešitev predhodnega vprašanja; hkrati ji določi rok, v katerem mora to storiti in mu o tem predložiti dokazilo. Pri tem mora organ, ki vodi upravni postopek, opozoriti stranko na posledice, če bi to opustila. Rok za vložitev zahteve za uvedbo postopka za rešitev predhodnega vprašanja začne teči z dnem, ko postane sklep pravnomočen.

(3) Če stranka v določenem roku ne predloži dokazila, da je pri pristojnem organu zahtevala uvedbo postopka o predhodnem vprašanju, se šteje, da je stranka, ki je postavila zahtevek, ta zahtevek umaknila, organ, ki vodi upravni postopek, pa postopek ustavi. Če tega ni storila nasprotna stranka, nadaljuje organ postopek in sam reši predhodno vprašanje.

(4) Zoper sklep po drugem odstavku tega člena je dovoljena posebna pritožba.

148. člen

Postopek, ki je bil prekinjen zato, da bi se rešilo predhodno vprašanje pri pristojnem organu, se nadaljuje, ko postane odločba o tem vprašanju dokončna.

5. Ustna obravnava

149. člen

Uradna oseba, ki vodi postopek, lahko po lastnem preudarku ali na predlog stranke razpiše ustno obravnavo vselej, kadar je to koristno za razjasnitev stvari, mora pa jo razpisati:

1) v stvareh, v katerih je udeleženih dvoje ali več strank z nasprotujočimi si interesi, ali

2) kadar je treba opraviti ogled ali pa zaslišanje prič ali izvedencev.

150. člen

(1) Ustna obravnava je javna.

(2) Uradna oseba, ki vodi postopek, lahko izključi javnost od celotne ustne obravnave, ali od dela obravnave:

1) če to zahtevajo razlogi morale ali javne varnosti;

2) če je podana resna in neposredna nevarnost, da bi bila ustna obravnava ovirana;

3) če je treba obravnavati razmerja v kakšni rod-bini;

4) če je treba obravnavati okoliščine, ki pomenijo uradno, poslovno, poklicno, znanstveno ali umetniško tajnost.

(3) Izključitev javnosti lahko predlaga tudi pri-zadeta oseba.

(4) O izključitvi javnosti se izda sklep, ki mora biti obrazložen in objavljen.

(5) Pri razglasitvi odločbe javnost ne sme biti izključena.

151. člen

(1) Izključitev javnosti ne velja za stranke, njihove pooblaščenke in strokovne pomočnike.

(2) Uradna oseba, ki vodi postopek, lahko do-voli, da so pri ustni obravnavi, od katere je javnost izključena, navzoče posamezne uradne osebe ter znan-stveni in javni delavci, če ima to pomen za njihovo službo oziroma znanstveno delo. Uradna oseba, ki vodi postopek, opozori take osebe, da morajo varo-vati kot tajnost, kar zvedo na obravnavi.

152. člen

(1) Organ, ki vodi postopek, mora ukreniti vse potrebno, da se ustna obravnava opravi brez zavla-čevanja in, če je mogoče, brez prekinitve in prelo-žitve.

(2) Tistim, ki so povabljeni na ustno obravnavo, je treba pustiti zadosti časa, da se lahko pripravijo za obravnavo in da lahko pravočasno in brez izrednih stroškov pridejo k obravnavi. Povabljenim se pusti praviloma osem dni od vročitve vabila pa do dneva obravnave.

153. člen

Če je za obravnavanje na ustni obravnavi po-trebno, da povabljeni poznajo načrte, spise ali druge predmete, jim je treba dati te predmete na vpogled hkrati z razpisom obravnave, v vabilu na obravnavo pa navesti, kdaj in kje si jih lahko ogledajo.

154. člen

(1) Organ, ki vodi postopek, mora razpis ustne obravnave tudi javno naznaniti: če je nevarnost, da ne bo mogoče pravočasno vročiti posamičnih vabil, če je verjetno, da so prizadete osebe, ki še niso nastopile kot stranke, ali če to narekujejo drugi podobni raz-logi.

(2) Javno naznanilo ustne obravnave mora obse-gati vse podatke, ki morajo biti navedeni v posamič-nem vabilu, poleg tega pa še vabilo, naj pride k ob-ravnavi vsak, kdor misli, da se stvar tiče njegovih pravno zavarovanih koristi. Naznanilo se objavi tako, kot je predpisano v 94. členu tega zakona.

155. člen

Ustna obravnava se opravi praviloma na sedežu organa, ki vodi postopek. Če je potreben ogled v kraju izven njegovega sedeža, se lahko opravi ustna obrav-nava na kraju ogleda. Organ, ki vodi postopek, lahko določi za ustno obravnavo tudi kakšen drug kraj, ka-dar je to potrebno, da se občutno zmanjšajo stroški ali da se stvar temeljiteje, hitreje ali enostavneje ob-ravnava.

156. člen

(1) Uradna oseba, ki vodi postopek, mora na za-četku ustne obravnave ugotoviti, kdo od povabljenih je navzoč, glede odsotnih pa se prepričati, ali so jim bila vabila pravilno vročena.

(2) Če katera od strank, ki še ni bila zaslišana, ni prišla k obravnavi, pa ni dognano, da ji je bilo va-bilo pravilno vročeno, preloži uradna oseba, ki vodi postopek, obravnavo, razen če je bil razpis ustne ob-ravnave pravočasno javno naznanjen.

(3) Če k ustni obravnavi ne pride stranka, ki je bil na njeno zahtevo uveden postopek, čeprav je bila v redu povabljena, pa se da iz celotnega stanja stvari domnevati, da je predlog umaknila, ustavi organ po-stopek. Zoper sklep o tem je dovoljena posebna pri-tožba. Če se ne more domnevati, da je stranka umak-nila predlog, ali če je v javnem interesu potrebno, da se postopek nadaljuje po uradni dolžnosti, opravi uradna oseba glede na okoliščine primera obravnavo brez te stranke, ali pa jo preloži.

(4) Če brez opravičenega razloga ne pride stranka, zoper katero je uveden postopek, čeprav je bila v redu povabljena, lahko uradna oseba, ki vodi postop-pek, opravi ustno obravnavo tudi brez nje, lahko pa jo na njene stroške tudi preloži, če je to potrebno za pravilno rešitev stvari.

157. člen

(1) Če navzoča stranka kljub opozoritvi na po-sledice ne poda med samo obravnavo pripomb k delu na obravnavi, se šteje, da nima pripomb. Če pa poda ta stranka pozneje tako pripombo, jo organ, ki od-loča o stvari, vendarle upošteva, kadar utegne pri-pomba vplivati na rešitev stvari in ni bila podana po obravnavi z namenom, da bi se zavlačeval postopek.

(2) Če k obravnavi ne pride stranka, ki je bila povabljena z javnim naznanilom, pa poda pripombe k delu na obravnavi šele po obravnavi, se pripombe upoštevajo ob pogoju iz prvega odstavka tega člena.

158. člen

(1) Na ustni obravnavi je treba pretresti in do-gnati to, kar je predmet ugotovitvenega postopka.

(2) Če predmeta ni mogoče obravnavati na eni obravnavi, jo uradna oseba, ki vodi postopek, prekine in čimprej določi, kdaj se bo nadaljevala. Za to na-daljevanje ukrene vse, kar je predpisano za razpis ustne obravnave, navzočim pa lahko ustno sporoči te ukrepe in tudi, kdaj in kje se bo obravnava nadalje-vala. Pri nadaljevanju ustne obravnave opiše uradna oseba, ki vodi postopek, v glavnih črtah potek dote-danje obravnave.

(3) Za izvedbo pismenih dokazov, ki se predložijo pozneje, ni treba znova razpisati ustne obravnave, pač pa je treba dati stranki možnost, da se izjavi o izve-denih dokazih.

B. Dokazovanje

1. Splošne določbe

159. člen

(1) Dejstva, na podlagi katerih se izda odločba, se ugotovijo z dokazi.

(2) Kot dokazilo se uporabi vse, kar je primerno za ugotavljanje stanja stvari in kar ustreza posamez-nemu primeru, kot so listine, priče, izjave strank, izvedenci in ogledi.

160. člen

(1) Ali je treba kakšno dejstvo dokazovati ali ne, odloča uradna oseba, ki vodi postopek, glede na to,

ali utegne to dejstvo vplivati na odločitev o stvari. Dokazi se izvedejo praviloma potem, ko se ugotovi, kaj je v dejanskem pogledu sporno ali kaj je treba dokazati.

(2) Dokazovati ni treba dejstev, ki so splošno znana.

(3) Prav tako ni treba dokazovati dejstev, katerih obstoj zakon domneva, pač pa je dovoljeno dokazovati, da ne obstojijo, če ni z zakonom drugače določeno.

161. člen

Če je dokazovanje pred organom, ki vodi postopek, neizvedljivo, ali pa zvezano z nesorazmernimi stroški ali z veliko zamudo, se lahko opravi dokazovanje ali izvedejo posamezni dokazi pred zaprosenim organom.

162. člen

Če določa predpis, da se stvar lahko reši na podlagi dejstev ali okoliščin, ki niso popolnoma dokazane ali se z dokazi samo posredno ugotavljajo (dejstva in okoliščine, ki so verjetno izkazane), izvedba dokazov v ta namen ni vezana na določbe tega zakona o izvajanju dokazov.

163. člen

(1) Če organu, ki odloča o stvari, ni znano pravo, ki velja v tuji državi, lahko poizve o tem pri Zveznem sekretariatu za pravosodje.

(2) Organ, ki odloča o stvari, lahko zahteva od stranke, naj mu predloži javno listino, izdano od pristojnega tujega organa, s katero se potrjuje, katero pravo velja v tuji državi. Dokazovanje tujega prava proti taki javni listini je dovoljeno, če ni z mednarodno pogodbo drugače določeno.

2. Listine

164. člen

(1) Listina, ki jo v predpisani obliki izda državni organ v mejah svoje pristojnosti, in listina, ki jo v taki obliki izda organizacija v zadevi, ki jo opravlja na podlagi javnih pooblastil (javna listina), dokazuje tisto, kar se v njej potrjuje ali določa.

(2) Dovoljeno je dokazovati, da so v taki listini dejstva neresnično potrjena ali da je sama listina nepravilno sestavljena.

165. člen

Če je na listini kaj prečrtano, zradirano ali kako drugače izbrisano ali pa vstavljeno ali če so na listini kakšne druge zunanje pomanjkljivosti, presodi uradna oseba, ki vodi postopek, glede na vse okoliščine, ali in koliko je s tem zmanjšana dokazna vrednost listine, ali pa nima listina nobene dokazne vrednosti za odločitev o stvari, v kateri teče postopek.

166. člen

(1) Listine, ki so dokaz, predložijo stranke ali pa jih preskrbi organ, ki vodi postopek. Stranka predloži listino v izvorniku ali v overjenem prepisu, lahko pa jo predloži tudi v navadnem prepisu. Če predloži stranka listino v overjenem prepisu, lahko zahteva uradna oseba, ki vodi postopek, naj pokaže izvorno listino, če pa jo predloži v navadnem prepisu, ugotovi uradna oseba, ali se navadni prepis ujema z izvornikom.

(2) Če je kakšna dejstva ali okoliščine že ugotovil ali v javni listini potrdil organ, ki je bil za to pristojen (na primer osebna izkaznica, izpiski iz matičnih

knjig), šteje organ, ki vodi postopek, taka dejstva in okoliščine za dokazane. Če pa gre za pridobitev ali izgubo pravice in je verjetno, da so se omenjena dejstva ali okoliščine pozneje spremenile, ali če jih je treba po posebnih predpisih posebej dokazati, zahteva uradna oseba od stranke, naj predloži o takih dejstvih oziroma okoliščinah posebne dokaze, ali pa si jih organ sam priskrbi.

167. člen

(1) Uradna oseba, ki vodi postopek, lahko zahteva od stranke, ki se sklicuje na kakšno listino, naj jo predloži, če jo ima ali če jo lahko dobi.

(2) Če je listina pri nasprotni stranki, pa jo ta noče prostovoljno predložiti ali pokazati, zahteva od nje uradna oseba, ki vodi postopek, naj jo predloži ali pokaže na obravnavi, da bi se mogle druge stranke o njej izjaviti.

(3) Če stranka, od katere je bilo zahtevano, naj predloži oziroma pokaže listino, tega ne stori, presodi organ, ki vodi postopek, glede na vse okoliščine primera, kakšen vpliv ima to na reševanje stvari.

168. člen

Če je listina, ki naj se uporabi kot dokaz v postopku, pri državnem organu, delovni ali drugi organizaciji, ki ima javno pooblastilo za odločanje o upravnih stvareh, in je stranka, ki se je nanjo sklicevala, ni mogla dobiti, jo po uradni dolžnosti preskrbi organ, ki vodi postopek.

169. člen

(1) Če je listina pri drugi osebi, pa jo ta noče prostovoljno pokazati, ji organ, ki vodi postopek, s sklepom naloži, naj pokaže listino na obravnavi, da bi se mogle stranke o njej izjaviti.

(2) Druga oseba sme odkloniti pokaz listine iz enakih razlogov, kot pričanje.

(3) Zoper drugo osebo, ki brez opravičenega razloga noče pokazati listine, se postopa enako, kot zoper tistega ki noče pričati.

(4) Zoper sklep, s katerim se drugi osebi naloži, da mora pokazati listino, in zoper sklep o kaznovanju zaradi tega, ker listine ni hotela pokazati, ima druga oseba pravico pritožbe; pritožba zadrži izvršitev sklepa.

(5) Stranka, ki se sklicuje na listino, ki je pri drugi osebi, mora tej povrniti stroške, ki jih ima v zvezi s pokazom listine.

170. člen

(1) Listine, ki niso sestavljene v jeziku, v katerem teče postopek, je treba predložiti tudi v overjenem prevodu, če je to potrebno.

(2) Listine, izdane od tujih organov, ki veljajo v kraju, kjer so bile izdane, za javne listine, imajo ob pogoju vzajemnosti enako dokazno moč kot domače javne listine, če so po predpisih overjene.

Potrdila

171. člen

(1) Državni organi izdajajo potrdila o dejstvih, o katerih vodijo uradno evidenco, in tudi o drugih dejstvih, če tako določa zakon.

(2) Ob pogojih iz prvega odstavka tega člena izdajajo organizacije potrdila o dejstvih v zvezi z zadevami, ki jih opravljajo na podlagi javnega pooblastila.

(3) Potrdila o dejstvih, o katerih se vodi uradna evidenca, morajo biti v skladu s podatki uradne evidence. Taka potrdila veljajo za javne listine.

172. člen

(1) Kadar izda državni organ, delovna ali druga organizacija na podlagi zakona potrdilo o dejstvih, o katerih ne vodi uradne evidence, jih ugotovi v postopku, ki je predpisan v tem poglavju.

(2) Potrdilo, izdano na način, ki je določen v prvem odstavku tega člena, ne veže organa, ki mu je predloženo kot dokaz in ki naj odloči o stvari. Ta organ lahko znova ugotavlja dejstva, ki so navedena v potrdilu.

3. Priče

173. člen

(1) Priča je lahko vsak, kdor je bil zmožen opaziti dejstvo, o katerem naj priča, in more to svoje opažanje povedati.

(2) Kdor je udeležen v postopku kot uradna oseba, ne more biti priča.

174. člen

Vsak, kdor je povabljen za pričo, mora na povabilo priti in, če ni s tem zakonom drugače določeno, tudi pričati.

175. člen

Kot priča ne sme biti zaslišan, kdor bi s svojo izpovedbo prekršil dolžnost varovanja uradne, državne ali vojaške tajnosti, dokler ga pristojni organ ne odveže te dolžnosti.

176. člen

(1) Priča sme odreči pričanje:

1) na posamezna vprašanja, če bi z odgovorom na vprašanje spravila v hudo sramoto, občutno premoženjsko škodo ali pa v kazenski pregon sebe, svojega krvnega sorodnika v ravni vrsti ali v stranski vrsti do vštete tretjega kolena, svojega zakonca ali sorodnika po svaštvu do vštete drugega kolena, četudi je zakonska zveza že prenehala, ali pa svojega skrbnika ali oskrbovanca, posvojitelja ali posvojenca;

2) na posamezna vprašanja, na katera ne bi mogla odgovoriti, ne da bi prekršila dolžnost oziroma pravico varovati poslovno, poklicno, umetniško ali znanstveno tajnost;

3) o tistem, kar ji je stranka zaupala kot svojemu pooblaščenцу;

4) o tistem, česar se je stranka ali druga oseba spovedala njej kot verskemu spovedniku.

(2) Priča je lahko odvezana dolžnosti pričanja tudi o posameznih drugih dejstvih, če navede za to tehtne razloge. Če je treba, mora te razloge verjetno izkazati.

(3) Zaradi nevarnosti, da bi imela kakšno premoženjsko škodo, priča ne sme odreči pričanja o pravnih opravilih, pri katerih je bila navzoča kot priča, pisar ali posredovalec, o dejanjih, ki jih je v zvezi s spornim razmerjem opravila kot pravni prednik ali zastopnik katere od strank, ter o vsakem takem dejanju, ki ga je po posebnih predpisih dolžna naznaniti ali dati o njem izjavo.

177. člen

(1) Priče se zaslišujejo vsaka zase in brez navzočnosti tistih prič, ki bodo zaslišane pozneje.

(2) Zaslišana priča se ne sme odstraniti brez dovoljenja uradne osebe, ki vodi postopek.

(3) Uradna oseba, ki vodi postopek, sme že zaslišano pričo znova zaslišati, priče, katerih izpovedbe se ne ujemajo, pa soočiti.

(4) Kdor zaradi bolezni ali telesne nezmožnosti na povabilo ne more priti, se zasliši v njegovem stanovanju.

178. člen

(1) Pričo je treba najprej opozoriti, da mora govoriti resnico, da ne sme ničesar zamolčati in da je lahko zaprisežena na njeno izpovedbo; pri tem jo je treba opozoriti tudi na posledice krive izpovedi.

(2) Nato se zahtevajo od priče splošni osebni podatki po temle redu: ime in priimek, poklic, prebivališče, rojstni kraj, starost in zakonski stan. Če je treba, se izpraša priča tudi o okoliščinah, ki se tičejo njene verodostojnosti kot priče v zadevi, za katero gre, zlasti pa o njenem razmerju do strank.

(3) Uradna oseba, ki vodi postopek, pouči pričo, na katera vprašanja lahko odreče pričanje.

(4) Nato se priči postavljajo vprašanja o sami zadevi in zahteva od nje, naj pove, kaj ji je o tem znano.

(5) Niso dovoljena taka vprašanja, v katerih je že vsebovano, kako je treba odgovoriti.

(6) Pričo je treba vselej vprašati, odkod ve to, o čemer priča.

179. člen

(1) Če priča ne zna jezika, ki se uporablja v postopku, se zasliši po tolmaču.

(2) Če je priča gluha, se ji postavljajo vprašanja pismeno, če je nema, pa se zahteva od nje, naj pismeno odgovarja. Če se zaslišanje ne more opraviti na ta način, se povabi kot tolmač nekdo, ki se zna s pričo sporazumeti.

180. člen

(1) Po zaslišanju priče lahko uradna oseba, ki vodi postopek, odloči, naj priča prisegne na svojo izpovedbo. Ne zapriseže se priča, ki je mladoletna ali ki ne more zadosti pojmovati prisega.

(2) Prisega se opravi tako, da priča izgovarja tele besede: »Prisegam, da sem o vsem, kar sem bil tu vprašan, govoril resnico in da nisam ničesar zamolčal, kar vem o tej stvari.«

(3) Neme priče, ki znajo brati in pisati, prisegajo tako, da podpišejo besedilo prisega, gluhe priče pa tako, da preberejo besedilo prisega. Če nema ali gluha priča ne zna ne brati ne pisati, se zapriseže po tolmaču.

181. člen

(1) Če priča, ki je bila v redu povabljena, ne pride in svojega izostanka ne opraviči, ali če se brez dovoljenja ali opravičenega razloga odstrani s kraja, kjer bi morala biti zaslišana, sme organ, ki vodi postopek, odrediti, da se s silo privede in da trpi s tem zvezone stroške, sme pa jo tudi kaznovati v denarju do 5.000 dinarjev.

(2) Če priča pride, pa brez opravičenega razloga noče pričati, čeprav je bila opozorjena na posledice odklonitve, se lahko kaznuje v denarju do 5.000 dinarjev; če pa niti po tem noče pričati, se lahko kaznuje v denarju do 10.000 dinarjev. Sklep o denarni kazni izda uradna oseba, ki vodi postopek, v soglasju z uradno osebo, ki je pooblaščenca za odločanje o stvari, pri zaprosenem organu pa v soglasju z njego-

vim predstojnikom oziroma z uradno osebo, ki je pooblaščen za odločanje v podobnih stvareh.

(3) Če priča pozneje opraviči svoj izostanek, odpravi uradna oseba, ki vodi postopek, sklep o kazni ali o stroških. Če je priča pozneje pripravljena pričati, lahko uradna oseba odpravi sklep o kazni.

(4) Uradna oseba, ki vodi postopek, lahko odloči, da mora priča povrniti stroške, ki so nastali zato, ker priča ni prišla ali ker ni hotela pričati.

(5) Zoper sklep o stroških ali o denarni kazni, izdan po tem členu, je dovoljena posebna pritožba.

4. Izjava stranke

182. člen

(1) Če za ugotovitev nekega dejstva ni neposrednega dokaza ali ga ni mogoče ugotoviti na podlagi drugih dokazil, se sme vzeti kot dokazilo za ugotovitev takega dejstva tudi ustna izjava stranke. Izjava stranke se sme vzeti kot dokazilo tudi v malo pomembnih stvareh, če naj bi se neko dejstvo sicer dokazovalo z zaslišanjem priče, ki živi v kraju, oddaljenem od sedeža organa, ali če bi bilo sicer zaradi iskanja drugih dokazov oteženo uveljavljanje pravic stranke.

(2) Z zakonom se lahko predpiše, da se poleg primerov iz prvega odstavka tega člena posamezna dejstva tudi v drugih primerih lahko dokazujejo z izjavo stranke.

(3) Verodostojnost izjave stranke se presoja po načelu, ki je predpisano v 8. členu tega zakona.

(4) Preden sprejme izjavo, mora uradna oseba, ki vodi postopek, opozoriti stranko na kazensko in materialno odgovornost, če bi dala krivo izjavo.

5. Izvedenci

183. člen

Če je za ugotovitev ali presojo kakšnega dejstva, ki je pomembno za rešitev stvari, potrebno strokovno znanje, s katerim ne razpolaga uradna oseba, ki vodi postopek, se opravi dokaz z izvedenci.

184. člen

(1) Če bi bilo dokazovanje z izvedenci v primerih s pomenom ali vrednostjo zadeve nesorazmerno drago, se stvar reši na podlagi drugih dokazil.

(2) Dokaz z izvedenci se v primeru iz prvega odstavka tega člena opravi, če stranka to zahteva in je pripravljena plačati stroške.

185. člen

(1) Za izvedbo dokaza z izvedenci določi uradna oseba, ki vodi postopek, po uradni dolžnosti ali na predlog stranke enega izvedenca, če sodi, da bo dokazovanje z izvedenci zapleteno, pa tudi dva ali več izvedencev.

(2) Za izvedence se določijo strokovnjaki, in sicer predvsem taki, ki so posebej pooblašteni za dajanje mnenja o vprašanih ustrezne stroke.

(3) Stranko je treba praviloma poprej zaslišati o tem, kdo naj bo izvedenec.

(4) Za izvedenca ne more biti določen, kdor ne more biti priča.

186. člen

(1) Vsak, kdor ima potrebno strokovno izobrazbo, mora prevzeti dolžnost izvedenca, razen če ga uradna

oseba, ki vodi postopek, tega oprosti iz opravičenih razlogov, kot so preobremenjenost z izvedenskim delom, drugimi zadevami in podobno.

(2) Oprostitev te dolžnosti lahko zahteva tudi vodja organa ali organizacije, pri kateri je izvedenec zaposlen.

187. člen

(1) Izvedenec lahko odreče prevzem te dolžnosti iz enakih razlogov, iz katerih priča lahko odreče pričanje.

(2) Oseba, zaposlena v državnem organu, se mora oprostiti dolžnosti izvedenca, če je tega oproščena po posebnih predpisih.

188. člen

(1) Glede izločitve izvedencev se ustrezno uporabljajo določbe o izločitvi uradnih oseb.

(2) Stranka lahko zahteva izločitev izvedenca tudi tedaj, če verjetno izkaže okoliščine, ki spravljajo v dvom njegovo strokovno znanje.

(3) O izločitvi izvedenca odloči s sklepom uradna oseba, ki vodi postopek.

189. člen

(1) Pred začetkom dokazovanja z izvedenci je treba izvedencu naročiti, naj predmet skrbno pregleda in v svojem izvidu natančno navede vse, kar opazi in dožene, in naj poda svoje obrazloženo mnenje nepristransko in v skladu s pravili znanosti in stroke.

(2) Uradna oseba, ki vodi postopek, pokaže nato izvedencu predmete, ki naj si jih ta ogleda.

(3) Ko izvedenec pove svoj izvid in mnenja, mu lahko uradna oseba, ki vodi postopek, in stranke postavljajo vprašanja in zahtevajo pojasnila glede izvida in mnenja.

(4) Glede zaslišanja izvedencev se ustrezno uporabljajo določbe 178. člena tega zakona.

(5) Izvedenec ne priseže.

190. člen

(1) Izvedencu se lahko naloži, da opravi izvedensko delo tudi izven ustne obravnave. V takem primeru se sme zahtevati od njega, da na ustni obravnavi obrazloži svoj pismeni izvid in mnenje.

(2) Če je več izvedencev, lahko dajo skupno svoj izvid in mnenje. Če se ne strinjajo, dá vsak izmed njih posebej svoj izvid in mnenje.

191. člen

(1) Če izvid in mnenje izvedenca nista jasna ali nista popolna ali se izvidi in mnenja izvedencev bistveno razlikujejo, če mnenje ni zadosti obrazloženo ali če nastane utemeljen dvom o pravilnosti mnenja, pa se te pomanjkljivosti ne morejo odpraviti niti s ponovnim zaslišanjem izvedencev, se dokazovanje ponovi z istimi ali drugimi izvedenci; lahko pa se zahteva tudi mnenje kakšnega znanstvenega ali strokovnega zavoda.

(2) Mnenje znanstvenega ali strokovnega zavoda se lahko zahteva tudi tedaj, če se da zaradi zapletenosti primera ali ker je potrebna analiza, utemeljeno pričakovati, da se bo tako dobilo pravilnejše mnenje.

192. člen

(1) Če izvedenec, ki je bil v redu povabljen, ne pride, pa svojega izostanka ne opraviči, če pride, pa noče opraviti izvedenskega dela, ali če ne predloži

v danem roku pismenega izvida in mnenja, se lahko kaznuje v denarju do 5.000 dinarjev. Če nastanejo zaradi neopravičenega izostanka izvedenca ali zaradi neopravičene odklonitve izvedenskega dela, ali pa zato, ker izvedenec ni predložil pismenega izvida in mnenja, stroški v postopku, se lahko odredi, da jih plača izvedenec.

(2) Sklep o denarni kazni ali o plačilu stroškov izda uradna oseba, ki vodi postopek, v soglasju z uradno osebo, ki je pooblaščen za odločanje o stvari, pri zaprošenem organu pa v soglasju s predstojnikom organa oziroma z uradno osebo, ki je pooblaščen za odločanje o podobnih stvareh.

(3) Če izvedenec pozneje opraviči svoj izostanek ali če pozneje opraviči, zakaj ni pravočasno predložil pismenega izvida in mnenja, odpravi uradna oseba, ki vodi postopek, sklep o denarni kazni ali o stroških; če je izvedenec pozneje pripravljen opraviti izvedensko delo, lahko uradna oseba odpravi sklep o denarni kazni.

(4) Zoper sklep o stroških ali o denarni kazni, ki se izda po prvem ali drugem odstavku tega člena, je dovoljena posebna pritožba.

6. Tolmači

193. člen

Za tolmače se primerno uporabljajo določbe tega zakona, ki veljajo za izvedence.

7. Ogled

194. člen

Ogled se opravi, kadar je za ugotovitev kakšnega dejstva ali za razjasnitev bistvenih okoliščin potrebno, da si stvar neposredno ogleda uradna oseba, ki vodi postopek.

195. člen

(1) Stranke imajo pravico biti navzoče pri ogledu. Katere druge osebe naj bodo navzoče poleg strank, določa uradna oseba, ki vodi postopek.

(2) Ogled se lahko opravi tudi ob udeležbi izvedencev.

196. člen

Ogled stvari, ki se lahko brez težave prinesejo na kraj, kjer se vodi postopek, se opravi na tem kraju, sicer pa na kraju, kjer je stvar.

197. člen

(1) Lastnik ali posestnik stvari, prostorov ali zemljišča, ki naj se ogledajo, v katerih oziroma na katerih so stvari, ki naj se ogledajo, ali čez katere je treba iti, mora dovoliti, da se opravi ogled.

(2) Če lastnik ali posestnik ne dovoli ogleda, se primerno uporabijo določbe tega zakona o odklonitvi pričanja.

(3) Zoper lastnika ali posestnika, ki brez opravičenega razloga ne dovoli ogleda, se lahko uporabijo enaki ukrepi, kot zoper pričo, ki noče pričati (drugi, tretji in četrti odstavek 181. člena).

(4) Škoda, ki nastane pri ogledu, spada med stroške postopka (prvi odstavek 113. člena) in jo je treba lastniku ali posestniku povrniti. O tem izda sklep organ, ki vodi postopek. Zoper ta sklep je dovoljena posebna pritožba.

198. člen

Uradna oseba, ki vodi ogled, mora paziti na to, da se ogled ne zlorabi in da se ne prekrši nobena poslovna, poklicna, znanstvena ali umetniška tajnost.

8. Zavarovanje dokazov

199. člen

(1) Če je utemeljena bojazen, da se kakšen dokaz pozneje ne bo mogel izvesti ali da bo njegova izvedba pozneje otežkočena, se lahko izvede ta dokaz za zavarovanje v vsakem stanju postopka, pa tudi že pred uvedbo postopka.

(2) Zavarovanje dokazov se opravi po uradni dolžnosti ali na predlog stranke oziroma tistega, ki ima od tega pravno korist.

200. člen

(1) Za zavarovanje dokazov med postopkom je pristojen organ, ki vodi postopek.

(2) Za zavarovanje dokazov pred uvedbo postopka je pristojen organ, na katerega območju so stvari, ki jih je treba ogledati, oziroma na katerega območju prebivajo osebe, ki jih je treba zaslišati.

201. člen

(1) O zavarovanju dokazov se izda poseben sklep.

(2) Zoper sklep, s katerim se zavrne predlog za zavarovanje dokazov, je dovoljena posebna pritožba, ki pa ne prekine postopka.

XII. poglavje

ODLOČBA

1. Kateri organ izda odločbo

202. člen

(1) Na podlagi dejstev, ugotovljenih v postopku, izda organ, ki je pristojen za odločanje, odločbo o stvari, ki je predmet postopka.

(2) Kadar odloča o stvari kolegialni organ, sme odločati, če je navzočih več kot polovica njegovih članov, odločbo pa sprejme z večino glasov navzočih članov, če ni z zakonom ali s kakšnim drugim predpisom določena posebna večina. Za odločanje izvršnih svetov veljajo posebni predpisi.

203. člen

Če je z zakonom ali z drugim predpisom, ki temelji na zakonu, določeno, da odloča o kakšni stvari dvoje ali več organov, mora vsak od njih odločiti o tej stvari. Ti organi pa se morajo sporazumeti, kateri izmed njih bo izdal odločbo; v odločbi mora biti naveden akt drugega organa.

204. člen

(1) Če je v zakonu ali v predpisu, ki temelji na zakonu, določeno, da odloča en organ, s poprejšnjim soglasjem drugega organa, se izda odločba potem, ko da drugi organ soglasje. Organ, ki izda odločbo, mora v svoji odločbi navesti akt, s katerim je drugi organ dal ali odrekel soglasje, oziroma navesti, da drugi organ v predpisanem roku ni niti dal, niti odrekel soglasja.

(2) Če je v zakonu ali v predpisu, ki temelji na zakonu, določeno, da odloča en organ v soglasju z drugim organom, sestavi odločbo organ, za katerega je določeno, da jo izda, in jo pošlje s spisi zadeve

drugemu organu; ta lahko da soglasje s potrdilom na sami odločbi, ali pa s posebnim aktom. V takem primeru je odločba izdana, ko da drugi organ soglasje, šteje pa se za akt organa, ki jo je izdal.

(3) Določba prejšnjega odstavka velja tudi takrat, kadar je v zakonu predpisano, da odloča en organ s potrditvijo ali z dovoljenjem drugega organa.

(4) Če je z zakonom ali s kakšnim drugim predpisom določeno, da mora pristojni organ pred izdajo odločbe zahtevati mnenje drugega organa, sme izdati odločbo šele potem, ko dobi mnenje.

(5) Organ, čigar soglasje ali mnenje je potrebno za odločbo, mora dati soglasje oziroma mnenje v enem mesecu od dneva, ko je bilo od njega to zahtevano, če ni s posebnimi predpisi določen drugačen rok. Če ta organ v tem roku ne sporoči organu, za katerega je določeno, da izda odločbo, niti da daje niti da odreka soglasje, se šteje, da je soglasje dal; če pa ne da nobenega mnenja, lahko izda pristojni organ odločbo tudi brez mnenja, razen če ni s posebnimi predpisi drugače določeno.

205. člen

Če uradna oseba, ki je vodila postopek, nima pravice izdati odločbo, mora predložiti osnutek odločbe organu, ki jo ima pravico izdati. Ta uradna oseba podpiše osnutek odločbe.

2. Oblika in sestavni deli odločbe

206. člen

(1) Vsaka odločba mora biti označena kot taka. Izjemoma se lahko s predpisi o pravih službe določi, da se lahko da odločbi tudi drugačen naziv.

(2) Odločba se izda pismeno. Izjemoma se lahko v primerih, ki jih določa ta zakon ali na podlagi zakona izdan predpis, odloči tudi ustno.

(3) Pismena odločba obsega: uvod, dispozitiv, obrazložitev, pouk o pravnem sredstvu, ime organa s številko in datumom odločbe, podpis uradne osebe in pečat organa. V primerih, za katere tako določa zakon ali na podlagi zakona izdan predpis, posamezni deli v odločbi niso obvezni.

(4) Tudi če se odločba ustno razglasi, jo je treba izdati pismeno, razen če je z zakonom ali s predpisom, izdanim na podlagi zakona, drugače določeno.

(5) Odločbo je treba vročiti stranki v izvorniku ali v overjenem prepisu.

207. člen

(1) Uvod odločbe obsega: ime organa, ki odločbo izdaja, predpis o njegovi pristojnosti, ime stranke in njenega morebitnega zakonitega zastopnika ali pooblaščenca ter na kratko označeno zadevo, za katero gre v postopku.

(2) Če izdaja odločbo dvoje ali več organov, ali pa jo izdaja en organ s soglasjem, potrditvijo ali mnenjem drugega organa, je treba to navesti v uvodu; če pa je o stvari odločil kolegialni organ, je treba v uvodu navesti dan seje, na kateri je bilo o stvari odločeno.

208. člen

(1) Z dispozitivom se odloči o predmetu postopka v celoti in o vseh zahtevkih strank, o katerih ni bilo posebej odločeno med postopkom.

(2) Dispozitiv mora biti kratek in določen; če je potrebno, se lahko razdeli tudi na več točk.

(3) Z dispozitivom se lahko odloči tudi o morebitnih stroških postopka; pri tem se določi njihov

znesek, kdo jih mora plačati, komu in v katerem roku. Če se v dispozitivu ne odloči o stroških, je treba navesti, da bo izdan o stroških poseben sklep.

(4) Če se z odločbo naloži kakšno dejanje, se določi v dispozitivu tudi, v katerem roku ga je treba opraviti.

(5) Kadar je predpisano, da pritožba ne zadrži izvršitve odločbe, mora biti to navedeno v dispozitivu.

209. člen

(1) V enostavnih stvareh, v katerih je udeležena ena sama stranka, in v enostavnih stvareh, v katerih je v postopku udeležena dvoje ali več strank, pa nobena ne ugovarja postavljenemu zahtevku, in se zahtevku ugotovi, lahko vsebuje obrazložitev odločbe samo kratko razložitev strankinega zahtevka in sklicevanje na pravne predpise, na podlagi katerih je bilo o stvari odločeno. V takih stvareh se lahko izda odločba tudi na predpisanem obrazcu.

(2) V drugih stvareh obsega obrazložitev odločbe: kratko razložitev zahtevkov strank, ugotovljeno dejansko stanje in po potrebi tudi razloge, ki so bili odločilni za presojo dokazov, zakaj ni bilo ugodeno kakšnemu zahtevku strank, pravne predpise in razloge, ki glede na ugotovljeno dejansko stanje narekujejo odločbo, navedeno v dispozitivu. Če pritožba ne zadrži izvršitve odločbe, se je treba v obrazložitvi tudi sklicevati na predpis, ki to določa. V obrazložitvi odločbe morajo biti obrazloženi tudi tisti sklepi, zoper katere ni dovoljena posebna pritožba.

(3) Če je pristojni organ po zakonu ali po drugem, na zakonu temelječem predpisu upravičen rešiti stvar po prostem preudarku, mora v obrazložitvi navesti ta predpis in razloge za njegovo odločitev. Teh razlogov ni treba navesti, kadar je v javnem interesu izrečno tako določeno z zakonom ali uredbo.

210. člen

(1) S poukom o pravnem sredstvu se stranki sporoči, ali lahko vloži zoper odločbo pritožbo ali pa začne upravni spor ali kakšen drug postopek pred sodiščem.

(2) Če je zoper odločbo dovoljena pritožba, je treba v pouku navesti, na koga se stranka lahko pritoži, pri kom in v katerem roku vloži pritožbo in koliko znaša zanjo taksa, kot tudi, da lahko poda pritožbo tudi na zapisnik.

(3) Če je zoper odločbo mogoč upravni spor, je treba v pouku navesti, pri katerem sodišču lahko stranka vloži tožbo in v katerem roku; če pa lahko začne kakšen drug postopek pred sodiščem, je treba v pouku navesti, na katero sodišče se lahko obrne in v katerem roku.

(4) Če je pouk v odločbi napačen, sa lahko ravna stranka po veljavnih predpisih, ali pa po pouku. Če se stranka ravna po napačnem pouku, ne more imeti to zanjo nobenih škodljivih posledic.

(5) Če odločba sploh nima pouka ali če je pouk nepopoln, se stranka lahko ravna po veljavnih predpisih, lahko pa zahteva v osmih dneh od organa, ki je odločbo izdal, naj jo dopolni. V takem primeru teče rok za pritožbo oziroma za sodno tožbo od dneva vročitve dopolnjene odločbe.

(6) Kadar je zoper odločbo dovoljena pritožba, stranka pa je bila napačno poučena, da pritožba ni dovoljena ali da je mogoč zoper odločbo upravni spor, teče rok za pritožbo od dneva vročitve sodnega sklepa, s katerim je bila tožba zavržena kot nedovoljena, če ni stranka že prej vložila pritožbo na pristojni organ.

(7) Kadar zoper odločbo ni dovoljena pritožba, stranka pa je bila napačno poučena, da se zoper od-

ločbo lahko pritoži, in je vložila pritožbo ter zato zamudila rok za upravni spor, ji teče ta rok od dneva vročitve odločbe, s katero je bila njena pritožba zavržena, če ni stranka že prej začela upravnega spora.

211. člen

(1) Odločbo podpiše uradna oseba, ki jo izda.

(2) Odločbo, ki jo izda občinska oziroma okrajna skupščina ali njen zbor, podpiše tajnik skupščine; odločbo, ki jo izda svet, podpiše predstojnik upravnega organa, v katerega delovno področje spada zadeva; odločbo, ki jo izda kakšen drug kolegialni organ, pa podpiše predsedujoči, če ni s tem zakonom ali s posebnim predpisom drugače določeno.

(3) Če izda kolegialni organ popolno odločbo, se strankam izda overjen prepis odločbe; če pa reši stvar s sklepom, se izdela odločba v skladu s sklepom in izda strankam overjen prepis take odločbe.

212. člen

(1) Kadar gre za stvar, ki se tiče večjega števila določenih oseb, se lahko izda za vse skupaj ena sama odločba; osebe morajo biti imenovane v dispozitivu, v obrazložitvi pa morajo biti za vsako posamezno osebo navedeni razlogi, ki se nanašajo nanjo. Tako odločbo je treba vročiti vsaki od njih, razen v primeru iz 90. člena tega zakona.

(2) Če gre za stvar, ki se tiče večjega števila oseb, ki organu niso znane, se lahko izda za vse skupaj ena sama odločba, ta pa mora vsebovati take podatke, da se dá iz njih lahko ugotoviti, na katere osebe se odločba nanaša (na primer: prebivalci ali posestniki v določeni ulici in pod.).

213. člen

(1) Kadar se v stvareh manjšega pomena ugodi strankinemu zahtevku, pa ne posega v javno korist ali v korist koga drugega, zadostuje, da ima odločba samo dispozitiv v obliki zaznamka na spisu, če so razlogi zanjo očitni in ni drugače predpisano.

(2) Taka odločba se praviloma sporoči stranki ustno, pismena odločba pa se ji mora izdati, če to zahteva.

(3) Taka odločba praviloma nima obrazložitve, razen če je po naravi stvari obrazložitev potrebna. Izda se lahko na predpisanem obrazcu.

214. člen

(1) Kadar gre za izjemno nujne ukrepe, da bi se zavarovala javni mir in varnost ali odvrnila neposredna nevarnost za življenje in zdravje ljudi ali premoženje, lahko pristojni organ oziroma pooblaščen uradna oseba pristojnega organa (35. člen) odloči tudi ustno.

(2) Organ, ki po prvem odstavku tega člena ustno odloči, lahko odredi, da se odločba takoj izvrši.

(3) Organ, ki je ustno odločil, mora stranki na njeno zahtevo izdati pismeno odločbo, in sicer najpozneje v osmih dneh od ustne odločitve. Za tako odločbo se ne plača taksa.

3. Delna, dopolnilna in začasna odločba

215. člen

(1) Kadar se odloča o kakšni stvari v več točkah, pa so samo nekatere od njih zrele za odločitev, in kadar se pokaže za primerno, da se o teh točkah odloči s posebno odločbo, lahko izda pristojni organ odločbo samo o teh točkah (delna odločba).

(2) Delna odločba velja glede pravnih sredstev in glede izvršbe za samostojno odločbo.

216. člen

(1) Če pristojni organ ni z odločbo odločil o vseh vprašanjih, ki so bila predmet postopka, lahko izda na predlog stranke ali po uradni dolžnosti posebno odločbo o vprašanjih, ki v že izdani odločbi niso zajeta (dopolnilna odločba). Če se predlog stranke za dopolnilno odločbo zavrne, je zoper tak sklep dovoljena posebna pritožba.

(2) Če je bila zadeva že zadosti obravnavana, se lahko izda dopolnilna odločba brez novega ugotovitelne postopka.

217. člen

(1) Če je glede na okoliščine primera neogibno potrebno, da se pred koncem postopka izda odločba, s katero se začasno uredijo sporna vprašanja ali razmerja, se izda taka odločba na podlagi podatkov, ki obstojijo takrat, ko se izda. V taki odločbi mora biti izrečno navedeno, da je začasna.

(2) Začasno odločbo na predlog stranke lahko veže pristojni organ na pogoj, da dá stranka zavarovanje za škodo, ki utegne nastati nasprotni stranki zaradi izvršitve odločbe, če glavnemu zahtevku predlagatelja ne bi bilo ugodeno.

(3) Z odločbo, ki se izda o glavni stvari po končanem postopku, se razveljavi začasna odločba, ki je bila izdana med postopkom.

4. Rok za odločbo

218. člen

(1) Kadar se uvede postopek na zahtevo stranke, pa pred odločitvijo ni potreben poseben ugotovitelni postopek in tudi ni drugih razlogov, da se ne bi mogla odločba takoj izdati (predhodno vprašanje in dr.), mora pristojni organ izdati odločbo in jo vročiti stranki čimprej, najpozneje pa v enem mesecu od dneva, ko je stranka izročila pravilno sestavljeno zahtevo, če ni s posebnim predpisom določen krajši rok. V drugih primerih, ko se uvede postopek na zahtevo stranke, mora pristojni organ izdati odločbo in jo vročiti stranki najpozneje v dveh mesecih, če ni s posebnim predpisom določen krajši rok.

(2) Če pristojni organ, ki je zoper njegovo odločbo dovoljena pritožba, ne izda odločbe v predpisanem roku, ima stranka pravico do pritožbe naravnost na organ višje stopnje, kot da bi bil njen zahtevek zavrnjen.

5. Popravljanje pomot v odločbi

219. člen

(1) Organ, ki je izdal odločbo, oziroma uradna oseba, ki jo je podpisala ali izdala, sme vsak čas popraviti pomote v imenih ali številkah, pisne ali računske pomote ter druge očitne pomote v odločbi ali njenih overjenih prepisih.

(2) O popravilu se izda poseben sklep. Zaznamek o popravilu se zapiše na izvorniku odločbe, če je to mogoče, pa tudi na vseh overjenih prepisih, ki so bili vročeni strankam. Zaznamek podpiše uradna oseba, ki je podpisala sklep o popravilu.

(3) Zoper sklep, s katerim se že izdana odločba popravi ali s katerim se zavrne predlog za popravilo, je dovoljena posebna pritožba.

XIII. poglavje

SKLEP

220. člen

(1) S sklepom se odloča o vprašanjih, ki se tičejo postopka.

(2) S sklepom se odloča tudi o tistih vprašanjih, ki se kot postranska vprašanja pojavijo v zvezi z izvedbo postopka in se o njih ne odloča z odločbo.

221. člen

(1) Sklep izda uradna oseba, ki opravlja dejanja postopka, pri katerem je nastalo vprašanje, ki je predmet sklepa, če ni s tem zakonom ali z drugimi predpisi drugače določeno.

(2) Če se s sklepom naloži kakšno dejanje, se določi tudi rok, v katerem ga je treba opraviti.

(3) Sklep se naznani prizadetim osebam ustno, pismeno pa se izda, če to zahteva oseba, ki ima zoper sklep pravico posebne pritožbe, ali če se lahko takoj zahteva izvršitev sklepa.

222. člen

(1) Zoper sklep je dovoljena posebna pritožba samo takrat, kadar je z zakonom izrečno tako določeno. Tak sklep mora biti obrazložen in vsebovati tudi pouk o pritožbi.

(2) Pritožba se vložijo v enakem roku, na enak način in na isti organ, kot pritožba zoper odločbo.

(3) Sklepe, zoper katere ni dovoljena posebna pritožba, lahko izpodbijajo prizadete osebe v pritožbi zoper odločbo, razen če je pritožba zoper sklep s tem zakonom izključena.

(4) Pritožba ne zadrži izvršitve sklepa, razen če je z zakonom ali s samim sklepom drugače določeno.

TRETJI DEL

PRAVNA SREDSTVA

XIV. poglavje

PRITOŽBA

1. Pravica pritožbe

223. člen

(1) Zoper odločbo, izdano na prvi stopnji, ima stranka pravico pritožbe.

(2) Javni tožilec, javni pravobranilec in drugi državni organi, če so z zakonom pooblašteni, lahko vložijo pritožbo zoper odločbo, s katero je prekršen zakon v korist posameznika ali pravne osebe v škodo družbene skupnosti.

224. člen

(1) Zoper odločbo, ki jo izda na prvi stopnji državni sekretariat, zvezni ali republiški sekretariat ali kakšen drug samostojen zvezni ali republiški upravni organ, je dovoljena pritožba samo takrat, kadar je to z zakonom ali uredbo določeno, in takrat, kadar gre za stvar, v kateri je izključen upravni spor.

(2) Zoper odločbe zveznega ali republiškega izvršnega sveta ali izvršnega sveta avtonomne pokrajine in zoper odločbe njihovih odborov in komisij ni pritožbe.

2. Pristojnost organov za odločanje o pritožbah

225. člen

O pritožbi zoper odločbo, ki jo izda na prvi stopnji upravni organ, odloča ustrezni upravni organ

prve višje stopnje, razen če ni v zakonu drugače določeno.

226. člen

(1) O pritožbi zoper odločbo občinskega sveta odloča ustrezni okrajni svet, o pritožbi, ki jo izda na prvi stopnji okrajni svet, pa ustrezni republiški upravni organ.

(2) Zoper odločbo občinske ali okrajne skupščine ali katerega njenega zbora ni pritožbe.

227. člen

(1) O pritožbi zoper odločbo, ki jo izda na prvi stopnji zvezni ali republiški upravni organ, ki je v sestavu drugega upravnega organa, odloča organ, v čigar sestavu je organ, ki je izdal odločbo, razen če je s posebnim predpisom določeno, da odloča o pritožbi kakšen drug organ.

(2) Kadar je dovoljena pritožba zoper odločbo, ki jo izda na prvi stopnji samostojen zvezni ali republiški upravni organ, nasproti kateremu ima nadzorstveno pravico kakšen drug upravni organ (prvi odstavek 224. člena), odloča o pritožbi upravni organ, ki ima nadzorstveno pravico, če ni s posebnim predpisom določeno, da je za to pristojen izvršni svet.

(3) Kadar je s posebnim predpisom določeno, da se lahko vložijo pritožba zoper odločbo, ki jo izda na prvi stopnji državni sekretariat, zvezni ali republiški sekretariat ali kakšen drug upravni organ, ki je pod neposrednim nadzorstvom izvršnega sveta, odloča o pritožbi ustrezni izvršni svet.

228. člen

(1) O pritožbi zoper odločbo, izdano po 203. ali 204. členu tega zakona, odloča organ, ki je pristojen za odločanje o pritožbi zoper odločbo organa, ki je izdal izpodbijano odločbo (203. člen) oziroma odločil (204. člen), če ni s posebnim predpisom določeno, da odloča o njej kakšen drug organ. Organ druge stopnje sme izpodbijano odločbo samo odpraviti, ne sme pa je spremeniti.

(2) Če je organ, ki bi moral po prvem odstavku tega člena odločiti o pritožbi, dal soglasje, dovoljenje ali potrditev k odločbi prve stopnje, odloča o pritožbi prvi organ, ki je višji od tega organa; če takega organa ni, pa je mogoče zoper tako odločbo začeti naravnost upravni spor.

229. člen

(1) O pritožbi zoper odločbo, ki jo izda delovna ali druga organizacija pri izvrševanju javnega pooblastila, odloča višji organ samoupravljanja te organizacije, če ni z zakonom predpisano, da odloča o pritožbi skupnost ali drugo združenje, v katerem je organizacija včlanjena, ali kakšen državni organ.

(2) Če ni organa, ki bi mogel po prvem odstavku tega člena odločiti o pritožbi, je odločba prve stopnje dokončna.

3. Rok za pritožbo

230. člen

(1) Pritožba se vložijo v roku petnajstih dni, če ni z zakonom drugače določeno.

(2) Pritožbeni rok se šteje za vsako osebo in vsak organ, ki se mu odločba vroči, od dneva vročitve odločbe.

231. člen

(1) Dokler teče rok za pritožbo, se odločba ne more izvršiti. Če je pritožba po predpisih vložena,

se odločba ne more izvršiti vse dotlej, dokler se odločba o pritožbi ne vroči stranki.

(2) Izjemoma se lahko izvrši odločba, zoper katero pritožbeni rok še teče, in odločba, zoper katero je vložena pritožba, če zakon tako določa, če gre za nujne ukrepe (4. točka 141. člena) ali če bi zaradi odložitve izvršbe nastala za kakšno stranko nepopravljiva škoda. V zadnjem primeru se od stranke, v katere korist se opravi izvršba, lahko zahteva primerno zavarovanje in to zavarovanje postavi kot pogoj za izvršbo.

4. Vsebina pritožbe

232. člen

(1) V pritožbi mora biti navedena odločba, ki se izpodbija, in pri tem označen organ, ki jo je izdal, ter njena številka in datum. Glede vsebine pritožbe zadošča, da pritožnik v njej razloži, v katerem pogledu z odločbo ni zadovoljen, in ni potrebno, da bi pritožbo posebej utemeljeval.

(2) V pritožbi lahko navaja pritožnik nova dejstva in nove dokaze, vendar pa mora obrazložiti, zakaj jih ni navedel že v postopku na prvi stopnji.

(3) Če so v pritožbi navedena nova dejstva in novi dokazi in je v postopku udeleženih dvoje ali več strank z nasprotnimi interesi, je treba pritožbi priložiti še toliko prepisov, kolikor je takih strank. V takem primeru pošlje organ vsaki taki stranki prepis pritožbe in ji pusti rok, da se izjavi o novih dejstvih in dokazih. Ta rok ne sme biti krajši kot osem in ne daljši kot petnajst dni.

5. Izročitev pritožbe

233. člen

(1) Pritožba se izroči naravnost ali pa po pošti pošlje organu, ki je izdal odločbo na prvi stopnji, ali pa organu druge stopnje.

(2) Če je pritožba izročena ali poslana naravnost organu druge stopnje, jo ta takoj pošlje organu prve stopnje.

6. Delo organa prve stopnje v zvezi s pritožbo

234. člen

(1) Organ prve stopnje preizkusi, ali je pritožba dovoljena in pravočasna in ali jo je vložila upravičena oseba.

(2) Če pritožba ni dovoljena, če je prepoznana ali če jo je vložila neupravičena oseba, jo organ prve stopnje zavrže s svojo odločbo.

(3) Pravočasnost pritožbe, ki je bila izročena ali poslana naravnost organu druge stopnje, presoja organ prve stopnje po dnevu, ko je bila izročena oziroma poslana organu druge stopnje.

(4) Zoper odločbo, s katero je bila pritožba po drugem odstavku tega člena zavržena, ima stranka pravico pritožbe. Če organ višje stopnje spozna, da je pritožba opravičena, odloči hkrati tudi o zavrženi pritožbi.

235. člen

(1) Če organ, ki je izdal odločbo, spozna, da je pritožba opravičena, pa ni potreben nov ugotovitveni postopek, lahko reši stvar drugače in z novo odločbo nadomesti odločbo, ki se s pritožbo izpodbija.

(2) Zoper novo odločbo ima stranka pravico pritožbe.

236. člen

(1) Če organ, ki je izdal odločbo, ob reševanju pritožbe spozna, da je bil izvedeni postopek nepopoln in da je to utegnilo vplivati na odločitev o stvari, lahko dopolni postopek v skladu z določbami tega zakona.

(2) Organ, ki je izdal odločbo, dopolni postopek tudi tedaj, kadar navede pritožnik v pritožbi taka dejstva in take dokaze, zaradi katerih bi utegnila biti odločitev o stvari drugačna, če bi morala biti pritožniku dana možnost udeležbe v postopku pred izdajo odločbe, pa mu ni bila dana, ali mu je bila dana, pa je ni izrabil, toda je v pritožbi opravičil, zakaj tega ni storil.

(3) Glede na uspeh dopolnjenega postopka lahko organ, ki je izdal odločbo, v mejah zahtevkov stranke stvar drugače reši in z novo odločbo nadomesti odločbo, ki se izpodbija s pritožbo.

(4) Zoper novo odločbo ima stranka pravico pritožbe.

237. člen

Če je bila odločba izdana brez poprejšnjega posebnega ugotovitvenega postopka, dasi je bil obvezen, ali če je bila odločba izdana po 1., 2. ali 3. točki 141. člena tega zakona, pa stranki ni bila dana možnost, da bi se bila izjavila o dejstvih in okoliščinah, ki so bile za odločbo pomembne, in zahteva stranka v pritožbi, naj se izvede ugotovitveni postopek, oziroma naj se ji da možnost, da se izjavi o takih dejstvih in okoliščinah, mora organ prve stopnje ta postopek izvesti. Po izvedbi postopka lahko ugodi zahtevku iz pritožbe in izda novo odločbo.

238. člen

(1) Če organ, ki je izdal odločbo, spozna, da je vložena pritožba dovoljena in pravočasna in da jo je vložila upravičena oseba, pa ne nadomesti izpodbijane odločbe z novo odločbo, mora pritožbo brez odlašanja poslati organu, ki je pristojen, da o njej odloči.

(2) Pritožbi mora priložiti vse spise, ki se tičejo zadeve.

7. Odločanje organa druge stopnje o pritožbi

239. člen

(1) Če pritožba ni dovoljena, če je prepoznana ali če jo je vložila neupravičena oseba, pa je iz teh razlogov ni zavrzel že organ prve stopnje, jo zavrže organ, ki je pristojen, da o njej odloči.

(2) Če organ druge stopnje pritožbe ne zavrže, vzame zadevo v reševanje.

(3) Organ druge stopnje lahko pritožbo zavrne, odločbo v celoti ali deloma odpravi, ali jo spremeni.

240. člen

(1) Organ druge stopnje zavrne pritožbo, če ugotovi, da je bil postopek pred odločbo pravilen, da je odločba pravilna in na zakonu utemeljena, pritožba pa neutemeljena.

(2) Organ druge stopnje zavrne pritožbo tudi tedaj, kadar spozna, da so bile v postopku na prvi stopnji sicer pomanjkljivosti, da pa niso bile take, da bi mogle vplivati na odločitev o stvari.

(3) Če organ druge stopnje spozna, da je odločba prve stopnje po zakonu utemeljena, vendar iz drugih razlogov, kot so navedeni v odločbi, navede v svoji odločbi te razloge, pritožbo pa zavrne.

241. člen

(1) Če organ druge stopnje ugotovi, da se je zgodila v postopku na prvi stopnji nepravilnost, ki ima za posledico ničnost odločbe (266. člen), izreče za nično odločbo, prav tako pa izreče za ničen tudi tisti del postopka, ki je bil opravljen potem, ko se je zgodila taka nepravilnost.

(2) Če organ druge stopnje ugotovi, da je izdal odločbo prve stopnje nepristojen organ, jo uradno odpravi in pošlje zadevo v rešitev pristojnemu organu.

242. člen

(1) Kadar organ druge stopnje ugotovi, da so bila v postopku na prvi stopnji nepopolno ali zmotno ugotovljena dejstva ali da v postopku niso bila upoštevana pravila postopka, ki bi mogla vplivati na odločitev o stvari, ali da je dispozitiv izpodbijane odločbe nejasen ali pa v nasprotju z obrazložitvijo, dopolni postopek in odpravi omenjene pomanjkljivosti, bodisi sam, bodisi po organu prve stopnje ali pa po zaprosenem organu. Če organ druge stopnje spozna, da je treba na podlagi dejstev, ugotovljenih v dopolnjenem postopku, stvar rešiti drugače, kot je bila rešena z odločbo prve stopnje, odpravi odločbo prve stopnje s svojo odločbo in sam reši stvar.

(2) Če pa organ druge stopnje spozna, da bo pomanjkljivosti postopka na prvi stopnji hitreje in bolj ekonomično odpravil organ prve stopnje, odpravi odločbo prve stopnje s svojo odločbo in vrne zadevo organu prve stopnje v ponoven postopek. V takem primeru je organ prve stopnje dolžan vseskozi ravnati po pripombah organa druge stopnje in izdati novo odločbo. Zoper novo odločbo ima stranka pravico pritožbe.

243. člen

(1) Če organ druge stopnje ugotovi, da so bili v odločbi prve stopnje zmotno presojeni dokazi, da je bil iz ugotovljenih dejstev napravljen napačen sklep glede dejanskega stanja ali da je bil napačno uporabljen pravni predpis, na podlagi katerega je bilo odločeno o stvari, ali če spozna, da bi bilo treba po prostem preudarku izdati drugačno odločbo, odpravi odločbo prve stopnje s svojo odločbo in sam reši stvar.

(2) Če organ druge stopnje ugotovi, da je odločba glede ugotovljenih dejstev in glede uporabe zakona pravilna, da pa se dá namen, zaradi katerega je bila odločba izdana, doseči tudi z drugimi, za stranko ugodnejšimi sredstvi, spremeni odločbo prve stopnje v tem smislu.

244. člen

(1) Da bi se stvar pravilno rešila, sme organ druge stopnje ob reševanju pritožbe v mejah zahtevka, ki je bil postavljen v postopku na prvi stopnji, spremeniti odločbo prve stopnje v korist pritožnika, čeprav zahtevek ni bil postavljen v pritožbi, če se s tem ne posega v pravico koga drugega.

(2) Z enakim namenom lahko organ druge stopnje ob reševanju pritožbe spremeni odločbo prve stopnje v škodo pritožnika, vendar samo iz razlogov, ki so določeni v 262., 265. in 266. členu tega zakona.

245. člen

(1) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na odločbo, se ustrezno uporabljajo tudi za odločbe o pritožbah.

(2) V obrazložitvi odločbe druge stopnje se morajo presoditi tudi vse pritožbene navedbe. Če je že organ prve stopnje v obrazložitvi svoje odločbe pravilno presodil navedbe, ki se uveljavljajo v pritožbi, se lahko organ druge stopnje sklicuje na razloge iz prve odločbe.

8. Pritožba, če odločba prve stopnje ni bila izdana

246. člen

(1) Če se je pritožila stranka, ker o njeni zahtevi organ prve stopnje ni izdal odločbe (drugi odstavek 218. člena), zahteva organ druge stopnje, naj mu organ prve stopnje sporoči, zakaj odločbe ni pravočasno izdal. Če spozna, da odločba iz opravičenih razlogov ali po krivdi stranke ni bila pravočasno izdana, določi organu prve stopnje rok za odločbo; ta ne sme biti daljši kot en mesec. Če pa razlogi, zaradi katerih odločba ni bila pravočasno izdana, niso opravičeni, zahteva organ druge stopnje, naj mu organ prve stopnje pošlje predmetne spise.

(2) Če lahko organ druge stopnje reši stvar po spisih, izda svojo odločbo; če je ne more rešiti, pa opravi postopek in nato s svojo odločbo reši stvar. Le izjemoma, če spozna, da bo postopek hitreje in bolj ekonomično izvedel organ prve stopnje, naloži njemu, naj to stori in mu v določenem roku pošlje znane podatke, nakar sam reši stvar. Taka odločba je dokončna.

9. Rok za odločbo o pritožbi

247. člen

Odločba o pritožbi mora biti izdana in vročena stranki, brž ko je to mogoče, najpozneje pa v dveh mesecih od dneva, ko je bila pritožba izročena, če ni s posebnim predpisom določen krajši rok.

10. Vročitev odločbe druge stopnje

248. člen

Organ, ki je odločil o stvari na drugi stopnji, pošlje praviloma svojo odločbo obenem s predmetnimi spisi organu prve stopnje, da jo vroči strankam.

XV. poglavje
OBNOVA POSTOPKA

1. Uvedba obnove postopka

249. člen

Postopek, ki je končan z odločbo, zoper katero v upravnem postopku ni rednega pravnega sredstva (odločba, dokončna v upravnem postopku), se obnovi:

1) če se zve za nova dejstva ali se najde ali pridobi možnost uporabiti nove dokaze, ki bi bili mogli sami zase ali v zvezi z že izvedenimi in uporabljenimi dokazi pripeljati do drugačne odločbe, če bi bila ta dejstva oziroma dokazi navedeni ali uporabljeni v prejšnjem postopku;

2) če je bila odločba izdana na podlagi ponarejene listine ali krive izpovedbe priče ali izvedenca ali kot posledica kakšnega dejanja, ki je kaznivo po kazenskem zakonu;

3) če temelji odločba na sodbi, izdani v kazenskem postopku ali v postopku o gospodarskem prestopku, pa je sodba pravnomočno razveljavljena;

4) če je bila izdana za stranko ugodna odločba na podlagi njenih neresničnih navedb, s katerimi je bil organ, ki je vodil postopek, spravljen v zmoto;

5) če se odločba organa, ki je vodil postopek, opira na kakšno predhodno vprašanje, pa je pristojni organ pozneje to vprašanje v bistvenih točkah drugače rešil;

6) če je pri izdaji odločbe sodelovala uradna oseba, ki bi morala biti po zakonu izločena;

7) če je izdala odločbo uradna oseba pristojnega organa, ki ni imela pravice jo izdati;

8) če kolegialni organ, ki je sprejel odločbo, ni odločal v sestavi, kot je predpisana z veljavnimi predpisi, ali če za odločbo ni glasovala predpisana večina;

9) če osebi, ki bi bila morala biti udeležena v postopku kot stranka, ni bila dana možnost udeležbe;

10) če stranke ni zastopal zakoniti zastopnik, po zakonu pa jo bi bil moral zastopati.

250. člen

(1) Obnovo upravnega postopka lahko predlaga stranka, organ, ki je izdal odločbo, s katero je bil postopek končan, pa lahko uvede obnovo postopka po uradni dolžnosti.

(2) Zaradi okoliščin iz 1., 6., 7. in 8. točke 249. člena tega zakona sme stranka predlagati obnovo postopka le, če v prejšnjem postopku brez svoje krivde ni mogla navesti okoliščin, zaradi katerih predlaga obnovo.

(3) Iz razlogov, ki so navedeni v 6. do 10. točki 249. člena tega zakona, stranka ne more predlagati obnove postopka, če je tak razlog brez uspeha uveljavljala že v prejšnjem postopku.

(4) Javni tožilec lahko predlaga obnovo postopka ob enakih pogojih, kot stranka.

251. člen

Če je bila odločba, glede katere se predlaga obnova upravnega postopka, predmet upravnega spora, se sme dovoliti obnova samo zaradi tistih dejstev, ki jih je organ ugotovil v prejšnjem upravnem postopku, ne pa tudi zaradi tistih dejstev, ki jih je ugotovilo sodišče v svojem postopku.

252. člen

(1) Stranka lahko predlaga obnovo postopka samo v enem mesecu, in sicer:

1), v primeru iz 1. točke 249. člena — od dneva, ko je mogla navesti nova dejstva oziroma uporabiti nove dokaze;

2) v primeru iz 2. in 3. točke 249. člena — od dneva, ko je zvedela za pravnomočno sodbo v kazenskem postopku ali v postopku o gospodarskem prestopku, če postopka ni mogoče izvesti, pa od dneva, ko je zvedela za ustavitev tega postopka ali za okoliščine, zaradi katerih se postopek ne more uvesti;

3) v primeru iz 5. točke 249. člena — od dneva, ko je mogla uporabiti novi akt (sodbo, odločbo);

4) v primeru iz 4., 6., 7. in 8. točke 249. člena — od dneva, ko je zvedela za obnovitveni razlog;

5) v primeru iz 9. in 10. točke 249. člena — od dneva, ko ji je bila odločba vročena.

(2) Če bi rok, ki je določen v prvem odstavku tega člena, začel teči prej, preden bi postala odločba v upravnem postopku dokončna, se šteje ta rok od dneva, ko postane odločba dokončna, oziroma od dneva, ko je vročena dokončna odločba višjega organa.

(3) Po preteku petih let od vročitve odločbe stranki se obnova ne more več predlagati in tudi ne uradno uvesti.

(4) Izjemoma se lahko predlaga oziroma uvede obnova tudi po preteku petih let, vendar samo iz razlogov, ki so navedeni v 2., 3. in 5. točki 249. člena tega zakona.

253. člen

Stranka mora v predlogu za obnovo postopka verjetno izkazati okoliščine, na katere opira predlog, in okoliščine, da je bil predlog podan v zakonitem roku.

2. Odločanje o obnovi postopka

254. člen

(1) Predlog za obnovo postopka izroči ali pošlje stranka organu, ki je odločal o zadevi na prvi stopnji, ali organu, ki je izdal odločbo, s katero je bil postopek končan.

(2) O predlogu za obnovo odloča tisti organ, ki je izdal odločbo, s katero je bil postopek končan.

(3) Če se predlaga obnova glede odločbe, ki je bila izdana na drugi stopnji, priključi organ prve stopnje, ko prejme predlog za obnovo, predmetne spise predlogu in jih pošlje organu, ki je odločal na drugi stopnji.

255. člen

(1) Ko organ, ki je pristojen za odločanje o predlogu za obnovo, prejme predlog, mora preizkusiti, ali je predlog pravočasen in ali ga je podala upravičena oseba, kot tudi, ali je okoliščina, na katero se predlog opira, verjetno izkazana.

(2) Če pogoji iz prejšnjega odstavka niso izpolnjeni, zavrže pristojni organ predlog s svojim sklepom.

(3) Če so pogoji iz prvega odstavka tega člena izpolnjeni, preizkusi pristojni organ, ali so okoliščine oziroma dokazi, ki se navajajo kot razlog za obnovo, taki, da bi lahko pripeljali do drugačne odločbe; če ugotovi, da niso, zavrže predlog s svojo odločbo.

256. člen

(1) Če pristojni organ ne zavrže ali ne zavrže predloga za obnovo po 255. členu tega zakona, izda sklep, da se obnova dovoljuje, in določi, v katerem obsegu naj se postopek obnovi. Prejšnja dejanja v postopku, na katera ne vplivajo obnovitveni razlogi, se ne ponovijo.

(2) Kadar je glede na okoliščine primera mogoče in je v interesu pospešitve postopka, lahko pristojni organ, brž ko ugotovi, da so podani pogoji za obnovo, opravi tista dejanja postopka, ki jih je treba ponoviti, ne da bi izdal poseben sklep, s katerim se dovoljuje obnova.

(3) Kadar odloča o predlogu za obnovo organ druge stopnje, opravi sam dejanja, ki so potrebna v obnovljenem postopku; le izjemoma, če spozna, da bo to hitreje in bolj ekonomično opravil organ prve stopnje, naloži njemu, naj to stori in mu v določenem roku pošlje gradivo o tem.

257. člen

Na podlagi podatkov, ki so bili zbrani v prejšnjem postopku in ki se zberejo v obnovljenem postopku, izda pristojni organ odločbo o stvari, ki je bila predmet postopka; z njo lahko pusti prejšnjo odločbo, ki je bila predmet obnove, v veljavi, ali pa jo nadomesti z novo. V tem drugem primeru lahko organ, glede na vse okoliščine posameznega primera, prejšnjo odločbo odpravi ali razveljavi.

258. člen

Zoper sklep, izdan o predlogu za obnovo postopka, in zoper odločbo, izdano v obnovljenem postopku, je dovoljena pritožba samo tedaj, kadar je sklep oziroma odločbo izdal organ prve stopnje. Če pa je izdal sklep oziroma odločbo organ druge stopnje, je mogoče začeti naravnost upravni spor.

259. člen

(1) Predlog za obnovo postopka praviloma ne zadrži izvršitve odločbe, glede katere se predlaga obnova; vendar pa lahko organ, ki je pristojen za odločanje o predlogu, odloči, da se odloži izvršitev, dokler se ne odloči o obnovi postopka, če misli, da bo predlog za obnovo ugodeno.

(2) Sklep, s katerim se dovoli obnova postopka, zadrži izvršitev odločbe, glede katere je obnova dovoljena.

XVI. poglavje

POSEBNI PRIMERI ODPRAVE, RAZVELJAVITVE
IN SPREMENBE ODLOČBE1. Sprememba in odprava odločbe v zvezi z upravnim
sporom

260. člen

Če organ, ki je bil zoper njegovo odločbo pravčasno sprožen upravni spor, ugotovi vsem tožbenim zahtevkom, ne da bi s tem kršil pravice stranke v upravnem postopku ali pravice koga drugega, lahko dotlej, dokler ni končan spor, odpravi ali spremeni svojo odločbo iz tistih razlogov, iz katerih bi jo lahko odpravilo sodišče.

2. Zahteva za varstvo zakonitosti

261. člen

(1) Javni tožilec ima pravico vložiti zahtevo za varstvo zakonitosti zoper pravnomočno odločbo v stvari, v kateri ni mogoč upravni spor, če misli, da je bil z njo prekršen zakon.

(2) Zahteva za varstvo zakonitosti po prvem odstavku tega člena se lahko vloži v enem mesecu od dneva, ko je bila odločba vročena javnemu tožilcu; če mu ni bila vročena, pa v šestih mesecih od dneva, ko je bila vročena stranki.

(3) Zahtevo za varstvo zakonitosti vloži zvezni javni tožilec, kadar odloča o njej zvezni organ, in republiški javni tožilec, kadar odloča o njej republiški organ.

(4) O zahtevi za varstvo zakonitosti zoper odločbo, ki jo je izdal v upravnem postopku zvezni upravni organ ali organizacija, nad katero ima nadzorstvo zvezni organ, odloča zvezni upravni organ, ki je pristojen za odločanje o pritožbi zoper izpodbijano odločbo, če takega upravnega organa ni, pa Zvezni izvršni svet. V drugih primerih odloča o zahtevi za varstvo zakonitosti republiški upravni organ, ki je pristojen za zadevo, za kakršno gre v odločbi, če takega upravnega organa ni, pa republiški izvršni svet.

(5) Na zahtevo za varstvo zakonitosti lahko pristojni organ razveljavi izpodbijano odločbo ali pa zahtevo zavrne. Zoper odločbo, izdano o zahtevi za varstvo zakonitosti, ni dovoljena pritožba.

3. Odprava in razveljavitev odločbe po nadzorstveni
pravici

262. člen

(1) Odločbo, ki je v upravnem postopku dokončna, odpravi pristojni organ po nadzorstveni pravici:

1) če jo je izdal stvarno nepristojen organ, pa ne gre za primer iz 1. točke 266. člena tega zakona;

2) če je bila v isti stvari že prej izdana pravnomočna odločba, s katero je bila ta upravna stvar drugače rešena;

3) če je izdal odločbo kakšen organ brez soglasja, potrditve, dovoljenja ali mnenja drugega organa, kadar je po zakonu ali po kakšnem drugem na zakonu temelječem predpisu to potrebno;

4) če je izdal odločbo krajevno nepristojni organ.

(2) Odločba, ki je v upravnem postopku dokončna, se lahko razveljavi po nadzorstveni pravici, če je bil z njo očitno prekršen materialni zakon. V stvareh, v katerih sta udeleženi dve stranki ali več z nasprotnimi interesi, se sme odločba razveljaviti samo s privolitvijo prizadetih strank.

(3) Če je za odločbo pristojen upravni organ ali svet občine oziroma okraja, izdal pa jo je svet, zbor ali sama skupščina, se taka odločba ne more odpraviti po 1. točki prvega odstavka tega člena zaradi tega, ker je ni izdal pristojni upravni organ oziroma svet

263. člen

(1) Odločbo lahko odpravi ali razveljavi po nadzorstveni pravici vsak organ, ki je višji od tistega organa, ki je odločbo izdal. Če ni organa višje stopnje, lahko odpravi ali razveljavi odločbo organ, ki ima pravico nadzorstva nad organom, ki jo je izdal.

(2) Pristojni organ izda odločbo o odpravi po uradni dolžnosti, na zahtevo stranke ali javnega tožilca, odločbo o razveljavitvi pa po uradni dolžnosti ali na zahtevo javnega tožilca.

(3) Odločba o odpravi po 1., 2. ali 3. točki prvega odstavka 262. člena tega zakona se lahko izda v petih letih, odločba po 4. točki prvega odstavka omenjenega člena pa v enem letu od dneva, ko je postala odločba v upravnem postopku dokončna. Odločba o razveljavitvi po drugem odstavku 262. člena tega zakona se lahko izda v enem letu od dneva, ko je postala odločba v upravnem postopku dokončna.

(4) Zoper odločbo, izdano po 262. člena tega zakona, ni dovoljena pritožba, pač pa je zaradi nje mogoče začeti naravnost upravni spor.

4. Razveljavitev in sprememba pravnomočne odločbe
s privolitvijo ali na zahtevo stranke

264. člen

(1) Pravnomočna odločba se lahko razveljavi ali spremeni s privolitvijo tistih, ki so na podlagi nje pridobili kakšno pravico, če to ne nasprotuje zakonu ali kakšnemu drugemu na zakonu temelječemu predpisu, ali če se s tem ne krši pravica koga drugega.

(2) Ob pogojih iz prvega odstavka tega člena se lahko na zahtevo stranke razveljavi ali spremeni tudi pravnomočna odločba, ki je za stranko neugodna. Če stranka v svoji zahtevi za razveljavitev ali spremembo uveljavlja, da je bil z odločbo prekršen materialni zakon, je pristojni organ dolžan izdati odločbo o zahtevi.

(3) Sprememba odločbe po tem členu ima učinek samo za naprej.

(4) Odločbo po prvem in drugem odstavku tega člena izda organ, ki je izdal prejšnjo odločbo. Če tega organa ni več ali če ni več pristojen za stvar, za kakršno gre, pa izda odločbo organ, ki je za tako stvar takrat pristojen.

(5) Pritožba zoper novo odločbo je dovoljena samo, če jo je izdal organ prve stopnje. Upravni spor zoper odločbo prve oziroma druge stopnje, izdano po tem členu, pa je mogoč samo, če je z njo ocenjena opravičenost zahtevka.

5. Izredna razveljavitev**265. člen**

(1) Izvršljiva odločba se lahko razveljavi, če je to potrebno, da se odvrne huda in neposredna nevarnost za življenje in zdravje ljudi, za javno varnost, javni red in mir ali javno moralo, ali zato, da se odvrnejo motnje v narodnem gospodarstvu, če teh ne bi bilo mogoče uspešno odvrniti z drugimi sredstvi, s katerimi bi bile manj prizadete pridobljene pravice. Odločba se lahko razveljavi tudi le deloma, in sicer toliko, kolikor je neogibno potrebno, da se odvrne nevarnost ali zavarujejo omenjeni splošni družbeni interesi.

(2) Odločbo po prvem odstavku tega člena izda organ, ki je izdal odločbo, ki se spreminja ali razveljavlja. Ob pogojih iz prvega odstavka tega člena lahko izda odločbo tudi upravni organ višje stopnje, če tega ni, pa organ, ki ima pravico nadzorstva nad organom, ki je izdal odločbo.

(3) Zoper odločbo, s katero se razveljavi prejšnja odločba, je dovoljena pritožba. Če nad organom, ki je izdal odločbo o razveljavitvi prejšnje odločbe, ni višjega organa, je mogoče zaradi take odločbe začeti naravnost upravni spor.

(4) Stranka, ki trpi škodo zaradi razveljavitve odločbe, ima pravico do povračila samo za dejansko škodo. Za odločitve o odškodninskem zahtevku je pristojno na prvi stopnji sodišče, ki bi bilo po zakonu o upravnih sporih pristojno za upravni spor zoper odločbo, izdano na podlagi tega člena. O višini odškodnine odloča to sodišče v senatu za upravne spore po svojem prepričanju, upoštevajoč vse okoliščine primera.

6. Ničnost odločbe**266. člen**

Za nično se izreče odločba:

1) ki je bila izdana v upravnem postopku v stvari iz sodne pristojnosti ali v stvari, v kateri sploh ni mogoče odločati v upravnem postopku;

2) ki bi s svojo izvršitvijo lahko povzročila kakšno dejanje, ki je kaznivo po kazenskem zakonu;

3) ki je sploh ni mogoče izvršiti;

4) ki jo je izdal organ brez zahteve stranke (126. člen), pa stranka pozneje ni izrečno ali molče v to privolila;

5) v kateri je taka nepravilnost, ki je po izrečni zakoniti odločbi razlog za ničnost.

267. člen

(1) Odločba se lahko vsak čas izreče za nično po uradni dolžnosti ali pa na predlog stranke ali javnega tožilca.

(2) Odločba se lahko izreče za nično v celoti ali deloma.

(3) Odločbo izreče za nično organ, ki jo je izdal, ali ustrezni višji upravni organ, če tega ni, pa organ, ki ima pravico nadzorstva nad organom, ki je izdal odločbo.

(4) Zoper odločbo, s katero se kakšna odločba izreče za nično ali se zavrne predlog stranke ali javnega tožilca, naj se odločba izreče za nično, je dovoljena pritožba. Če ni višjega upravnega organa, je mogoče zaradi take odločbe začeti naravnost upravni spor.

7. Pravne posledice odprave in razveljavitve**268. člen**

(1) Če se odločba odpravi ali izreče za nično, se odpravijo tudi pravne posledice, ki so iz nje nastale.

(2) Če se odločba razveljavi, se ne odpravijo pravne posledice, ki so iz nje že nastale, ne morejo pa nastati iz nje nobene nadaljnje pravne posledice.

ČETRTI DEL**IZVRŠBA****XVII. poglavje****1. Splošne določbe****269. člen**

(1) Odločba, izdana v upravnem postopku, se izvrši, ko postane izvršljiva.

(2) Odločba prve stopnje postane izvršljiva:

1) ko preteče rok za pritožbo, če pritožba ni bila vložena;

2) ko se vroči stranki, če pritožba ni dovoljena;

3) ko se vroči stranki, če pritožba ne zadrži izvršitve;

4) ko se stranki vroči odločba, s katero se pritožba zavrže ali zavrne.

(3) Odločba druge stopnje, s katero je bila odločba prve stopnje spremenjena, postane izvršljiva, ko se vroči stranki.

(4) Če je v odločbi določeno, da je treba dejanje, ki je predmet izvršbe, opraviti v danem roku, postane odločba izvršljiva, ko preteče ta rok. Če je z odločbo naloženo kakšno dejanje, pa ni določeno, v katerem roku ga je treba opraviti, postane odločba izvršljiva, ko preteče petnajst dni od vročitve odločbe stranki, ki mora dejanje opraviti.

(5) Izvršba se lahko opravi tudi na podlagi poravnave, vendar samo zoper udeleženca v poravnavi.

(6) Če se nanaša odločba na dve ali več strank, ki so v postopku udeležene z istovetnimi zahtevki, ovira pritožba vsake take stranke izvršljivost odločbe.

270. člen

(1) Sklep, izdan v upravnem postopku, se izvrši, ko postane izvršljiv.

(2) Sklep, zoper katerega ni dovoljena posebna pritožba, in sklep, zoper katerega je dovoljena posebna pritožba, ki pa ne zadrži njegove izvršitve, postane izvršljiv, ko se sporoči oziroma vroči stranki.

(3) Kadar je z zakonom ali s samim sklepom določeno, da pritožba zadrži izvršitev sklepa, postane sklep izvršljiv, ko preteče rok za pritožbo, če se stranka ni pritožila; če pa se je pritožila, postane sklep izvršljiv, ko se stranki vroči sklep, s katerim je pritožba zavržena ali zavrjena.

(4) V drugih primerih postane sklep izvršljiv ob pogojih, ki so predpisani za izvršljivost odločbe v tretjem, četrtem in šestem odstavku 269. člena tega zakona.

(5) Določbe tega zakona o izvršitvi odločbe veljajo tudi za izvršitev sklepa.

271. člen

Izvršba odločbe, izdane v upravnem postopku, se opravi zato, da se izterja denarna terjatev ali izpolni nedenarna obveznost.

272. člen

(1) Če je mogoče opraviti izvršbo na več načinov in z različnimi sredstvi, se opravi izvršba na tak način in s takim sredstvom, ki sta za zavezanca najmilejša, pa se z njima vendarle doseže namen.

(2) Ob nedeljah, ob državnih praznikih in ponoči se smejo opravljati izvršilna dejanja samo, če bi bilo nevarno odlašati in če izda organ, ki opravlja izvršbo, za to pismen nalog.

273. člen

(1) Izvršba se opravi zoper tistega, ki je dolžan izpolniti obveznost (zavezanec).

(2) Izvršba se opravi po uradni dolžnosti ali na predlog stranke.

(3) Po uradni dolžnosti se opravi izvršba, kadar to zahteva javna korist. Izvršba v korist stranke se opravi na predlog stranke (upravičenca).

274. člen

(1) Izvršba odločbe se opravi po upravni poti (upravna izvršba), v primerih, ki so določeni s tem zakonom, pa po sodni poti (sodna izvršba).

(2) Upravno izvršbo opravljajo upravni organi po določbah tega oziroma posebnega zakona, sodno izvršbo pa opravlja pristojno občinsko sodišče po predpisih, ki veljajo za sodno izvršbo.

275. člen

(1) Izvršba za izpolnitev nedenarnih obveznosti zavezanca se opravi po upravni poti.

(2) Izvršba za izpolnitev denarnih obveznosti se opravlja po sodni poti. Izjemoma se sme izvršba za izpolnitev denarnih obveznosti in prejemkov na podlagi delovnega razmerja s privolitvijo zavezanca opraviti po upravni poti.

276. člen

(1) Upravno izvršbo opravlja organ, ki je odločil o stvari na prvi stopnji, če ni s posebnim predpisom za to določen kakšen drug organ.

(2) Če je predpisano, da upravne izvršbe ne more opravljati organ, ki je odločil o stvari na prvi stopnji, pa s posebnim predpisom ni določeno, kateri organ jo opravlja, opravlja izvršbo za občo upravo pristojni upravni organ občine, v kateri ima zavezanec stalno oziroma začasno prebivališče.

(3) Upravno izvršbo za odločbe tistih delovnih in drugih organizacij, ki po zakonu nimajo pravice same izvrševati svojih odločb, dovoljuje in opravlja za občo upravo pristojni upravni organ občine, v kateri ima zavezanec stalno oziroma začasno prebivališče.

(4) Organ, ki je pristojen za izvršbo, sme zahtevati pomoč naravnost od najbližjega organa za notranje zadeve, če brez njegove pomoči izvršbe ne more opraviti.

277. člen

(1) Organ, ki je pristojen za upravno izvršbo, izda po uradni dolžnosti ali na zahtevo upravičenca sklep o dovolitvi izvršbe. S sklepom se ugotovi, da je odločba, ki naj se izvrši, postala izvršljiva, in določi način izvršbe.

(2) Kadar upravne izvršbe ne opravlja organ, ki je odločil na prvi stopnji, predlaga upravičenec izvršbo pri organu, delovni ali drugi organizaciji, ki je izdala odločbo, ki naj se izvrši. Če je postala odločba izvršljiva, potrdi ta organ oziroma delovna ali druga organizacija na odločbi, da je postala izvršljiva (po-

trdilo o izvršljivosti), in jo pošlje v izvršitev organu, ki je pristojen za izvršbo. Obenem predlaga tudi način izvršbe.

(3) Če je treba po uradni dolžnosti izvršiti odločbo organa, delovne ali druge organizacije, ki sama nima pravice opraviti izvršbe, se mora tak organ oziroma organizacija na način, kot je predpisano v drugem odstavku tega člena, obrniti za izvršbo na organ, ki je za to pristojen.

278. člen

(1) Upravna izvršba, za katero je pristojen organ, ki je odločil o stvari na prvi stopnji, se opravi na podlagi izvršljive odločbe in sklepa o dovolitvi izvršbe.

(2) Upravna izvršba, za katero je pristojen kakšen drug organ, se opravi na podlagi odločbe, na kateri je potrdilo o izvršljivosti, in sklepa o dovolitvi izvršbe.

279. člen

(1) V upravnem izvršilnem postopku je dovoljena pritožba, ki se nanaša na samo izvršbo; z njo ni mogoče izpodbijati pravilnosti odločbe, ki se izvršuje.

(2) Pritožba se vložijo pri prvem višjem organu od organa, ki opravlja izvršbo. Pritožba ne zadrži začete izvršbe. Glede roka za pritožbo in organa, ki je pristojen za odločanje o pritožbi, se uporabljajo določbe členov 225 do 231 tega zakona.

280. člen

(1) Upravna izvršba se po uradni dolžnosti ustavi in opravljena dejanja odpravijo, če se ugotovi, da je obveznost izpolnjena, da izvršba sploh ni bila dovoljena ali da je bila opravljena proti komu, ki ni zavezanec, ali če upravičenec zahtevo umakne.

(2) Upravna izvršba se odloži, če se ugotovi, da je za izpolnitev obveznosti dovoljen odlog ali da je namestočasne odločbe, ki naj bi se izvršila, izdana odločba o glavni stvari, ki se loči odčasne odločbe. Odložitev izvršbe dovoli organ, ki je izdal sklep, s katerim jo je dovolil.

281. člen

(1) Denarne kazni, izrečene po tem zakonu, izvršujejo organi, ki so po temeljnem zakonu o prekrških pristojni za izvršitev denarnih kazni, izrečenih za prekrške.

(2) Denarna kazen se izterja v korist družbeno-politične skupnosti, katere organ jo je izrekel.

282. člen

(1) Kadar naj se sodno izvrši odločba, izdana v upravnem postopku, potrdi organ, katerega odločbo je treba izvršiti, na odločbi, da je izvršljiva (drugi odstavek 277. člena), in jo pošlje v izvršitev občinskemu sodišču, ki je pristojno za izvršbo.

(2) Odločba, izdana v upravnem postopku, na kateri je potrdilo o izvršljivosti, je naslov za sodno izvršbo. Na podlagi take odločbe izda pristojno sodišče sklep o dovolitvi izvršbe po predpisih, ki veljajo za sodno izvršbo.

2. Izvršba za nedenarne obveznosti

283. člen

Izvršba za izpolnitev zavezančevih nedenarnih obveznosti se opravlja po drugih osebah ali prisilitvijo.

a) Izvršba po drugih osebah

284. člen

(1) Če je zavezanec dolžan storiti kaj takega, kar lahko stori tudi kdo drug, pa te obveznosti sploh ne izpolni ali je ne izpolni popolnoma, se tako dejanje opravi po drugi osebi na zavezančeve stroške. Zavezanca je treba na to poprej opozoriti.

(2) V takem primeru lahko organ, ki opravlja izvršbo, naloži zavezancu s sklepom, naj založi znesek, ki je potreben za kritje izvršilnih stroškov, proti poznejšemu obračunu. Sklep o položitvi tega zneska je izvršljiv.

b) Izvršba s prisilitvijo

285. člen

(1) Če je zavezanec dolžan kaj dopustiti ali kaj trpeti, pa ravna v nasprotju s to obveznostjo, ali če je predmet izvršbe kakšno zavezančevo dejanje, ki ga ne more namesto njega opraviti nihče drug, prisili organ, ki opravlja izvršbo, zavezanca k izpolnitvi obveznosti z denarnimi kaznimi.

(2) Organ, ki opravlja izvršbo, zagrozi najprej zavezancu, da bo uporabil prisilno sredstvo, če ne bo izpolnil svoje obveznosti v danem roku. Če stori zavezanec medtem kaj takega, kar nasprotuje njegovi obveznosti, ali če dani rok preteče brez uspeha, se prisilno sredstvo, s katerim mu je organ zagrozil, takoj uporabi, obenem pa mu določi organ nov rok za izpolnitev obveznosti in mu zagrozi z novim, strožjim prisilnim ukrepom.

(3) Prva denarna kazen, ki se izreče za prisilitev po drugem odstavku tega člena, ne sme presegati 10.000 dinarjev. Vsaka poznejša denarna kazen za prisilitev je lahko dvakrat večja od prejšnje, ne sme pa presegati 50.000 dinarjev.

(4) Plačana denarna kazen se ne vrne.

286. člen

Če se izvršba za nedenarno obveznost sploh ne more opraviti ali ne more pravočasno opraviti s sredstvi iz 284. in 285. člena tega zakona, se lahko opravi glede na naravo obveznosti tudi z neposredno prisilitvijo, če ni v predpisih drugače določeno.

287. člen

(1) Če je bila na podlagi odločbe opravljena izvršba, odločba pa je bila pozneje odpravljena ali spremenjena, ima zavezanec pravico zahtevati, da se mu vrne, kar mu je bilo vzeto oziroma da se vrne v stanje, ki izhaja iz nove odločbe.

(2) O zavezančevi zahtevi odloča organ, ki je izdal sklep, s katerim je dovolil izvršbo.

XVIII. poglavje

IZVRŠBA V ZAVAROVANJE IN ZAČASNI SKLEP

1. Izvršba v zavarovanje

288. člen

(1) V zavarovanje izvršbe se sme s sklepom dovoliti izvršitev odločbe, še preden postane izvršljiva,

če bi bila sicer po izvršljivosti odločbe izvršba lahko onemogočena ali znatno otežkočena.

(2) Če gre za obveznosti, ki se prisilno izvršijo samo na predlog stranke, mora predlagatelj verjetno izkazati nevarnost, da bo izpolnitev obveznosti onemogočena ali otežkočena, organ pa lahko veže izvršbo iz prvega odstavka tega člena na pogoj, da se dá zavarovanje v skladu z drugim odstavkom 217. člena tega zakona.

(3) Zoper sklep, izdan na predlog za izvršbo v zavarovanje, je dovoljena posebna pritožba. Pritožba, vložena zoper sklep, s katerim se ugotovi zahteva za izvršbo v zavarovanje, ne zadrži izvršbe.

289. člen

(1) Izvršba v zavarovanje se lahko opravi po upravni ali po sodni poti.

(2) Če opravi izvršbo v zavarovanje sodišče, postopa po predpisih, ki veljajo za sodno izvršbo.

290. člen

Izvršitev začasne odločbe (217. člen) se sme opraviti samo v takem obsegu in v tistih primerih, kolikor je dovoljena izvršba v zavarovanju (288. in 289. člen).

2. Začasni sklep o zavarovanju

291. člen

(1) Če je obveznost podana ali vsaj verjetno izkazana, pa je nevarno, da bo zavezana stranka s tem, da bo razpolagala s premoženjem ali se dogovorila z drugimi ali pa kako drugače onemogočila ali znatno otežkočila izpolnitev obveznosti, sme organ, ki je pristojen za odločanje o strankini obveznosti, še pred izdajo te odločbe izdati začasen sklep za zavarovanje izpolnitve. Pri tem mora upoštevati določbo 272. člena tega zakona in sklep obrazložiti.

(2) Izdaja začasnega sklepa se lahko veže na pogoj, da dá stranka zavarovanje po drugem odstavku 217. člena tega zakona.

(3) Za začasni sklep po prvem odstavku tega člena veljajo določbe tretjega odstavka 288. člena in določbe 289. člena tega zakona.

292. člen

(1) Če se s pravnomočno odločbo ugotovi, da strankina obveznost, za katere zavarovanje je bil izdan začasen sklep, pravno ne obstoji, ali če se kako drugače ugotovi, da je zahteva za začasni sklep neopravičena, mora predlagatelj, v čigar korist je bil začasni sklep izdan, povrniti nasprotni stranki s tem napravljeno škodo.

(2) O odškodnini iz prvega odstavka tega člena odloča organ, ki je izdal začasni sklep.

(3) Če je v primeru iz prvega odstavka tega člena očitno, da je predlagatelj izposloval začasni sklep iz nagajivosti, se kaznuje z denarno kaznijo do 50.000 dinarjev. Zoper sklep o kazni je dovoljena posebna pritožba, ki zadrži njegovo izvršitev.

PETI DEL

IZVAJANJE ZAKONA TER PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

XIX. poglavje

IZVAJANJE ZAKONA

293. člen

(1) Delovne in druge organizacije, ki izvršujejo javna pooblastila, ne morejo v upravnem postopku, ki ga same vodijo, izrekat kazni in uporabljati prisilnih ukrepov iz tretjega in četrtega odstavka 73. člena, 111. in 112. člena, tretjega odstavka 169. člena, prvega in drugega odstavka 181. člena, prvega in drugega odstavka 192. člena in iz drugega in tretjega odstavka 197. člena tega zakona.

(2) Kadar se med postopkom, ki ga vodi delovna ali druga organizacija, ugotovi, da postopka sploh ni mogoče ali ni mogoče pravilno izvesti brez kakšnega prisilnega ukrepa ali kazni, ki jih določa ta zakon, se organizacija obrne na občinski upravni organ, ki je pristojen skrbeti za izvajanje tega zakona, da uporabi tak prisilen ukrep oziroma izreče kazen. Na zahtevo organizacije je ta organ upravičen uporabiti katerega od določenih ukrepov in izreči kazen, če je to potrebno za izvedbo postopka.

(3) Če občinski upravni organ, na katerega se je organizacija obrnila v smislu drugega odstavka tega člena, ne izda v osmih dneh sklepa o prisilnem ukrepu oziroma o kazni, mora takoj obvestiti organizacijo, zakaj je mnenja, naj se prisilni ukrep ne uporabi oziroma kazen ne izreče. V takem primeru, kot tudi v primeru, če organ ne obvesti organizacije v predpisanem roku, lahko vložijo organizacija ugovor pri okrajnem upravnem organu, ki je pristojen skrbeti za izvajanje tega zakona.

294. člen

(1) Pri državnih organih ter pri delovnih in drugih organizacijah, ki z javnim pooblastilom odločajo o upravnih stvareh, se sme dati pooblastilo po 39. členu tega zakona za dejanja v postopku pred izdajo odločbe samo uradni osebi, ki ima predpisano strokovno izobrazbo.

(2) Državni organi ter delovne in druge organizacije, ki z javnim pooblastilom odločajo o upravnih stvareh, morajo na primeren način objaviti, katere uradne osebe so pooblaščenke za odločanje o upravnih stvareh (35. člen), katere pa za dejanja v postopku pred odločbo (39. člen).

(3) Predstojnik republiškega upravnega organa, ki je pristojen skrbeti za izvajanje tega zakona, predpiše, katera strokovna izobrazba je potrebna za opravljjanje zadev iz prvega odstavka tega člena ter kako se preizkuša strokovna izobrazba za dejanja v postopku, če ni v republiškem zakonu določen za to kakšen drug organ.

295. člen

(1) Predstojnik upravnega organa, ki je pristojen za postopek, kot tudi direktor delovne in druge organizacije, ki ima javno pooblastilo za odločanje o upravnih stvareh, mora skrbeti, da se upravne stvari rešujejo v predpisanih rokih. Pri okrajnih in občinskih upravnih organih je dolžan skrbeti za upoštevanje teh rokov tudi tajnik skupščine.

(2) Upravni organ, ki je pristojen skrbeti za izvajanje tega zakona, ima pravico predlagati disciplin-

ski postopek zoper predstojnika organa oziroma zoper odgovorno osebo organizacije, ki opusti dolžnost iz prvega odstavka tega člena, kot tudi zoper tistega, ki v nasprotju z 294. členom tega zakona določi nestrokovno osebo za dejanja v postopku ali za odločanje.

296. člen

(1) Upravni organi, ki so pristojni skrbeti za izvajanje tega zakona, morajo ukrepati, da uradne osebe, ki imajo opravka z reševanjem upravnih stvari, kar najbolj poznajo ta zakon.

(2) Vsak upravni organ in vsaka delovna ali druga organizacija, ki ima opravka z reševanjem upravnih stvari, ima pravico obračati se na ustrezen organ, ki je pristojen skrbeti za izvajanje tega zakona, za pojasnila in drugo strokovno pomoč v stvareh, ki se tičejo upravnega postopka. Organ, na katerega se obrne, je dolžan pomagati, če tega ne more storiti, pa pošlje zaprosilo organu višje stopnje.

(3) Na zahtevo organov ter delovnih in drugih organizacij, ki imajo javno pooblastilo za odločanje o upravnih stvareh, je Zvezni sekretariat za pravosodje dolžan dajati pojasnila k posameznim določbam tega zakona.

297. člen

(1) Upravni organi, ki so pristojni skrbeti za izvajanje tega zakona, se morajo po določenih strokovnih osebah seznanjati z delom državnih organov ter delovnih in drugih organizacij v zvezi z reševanjem upravnih stvari.

(2) Da se zagotovi izvajanje tega zakona, je zvezni sekretar za pravosodje pooblaščen predpisati navodilo o evidencah, ki so potrebne za spremljanje izvrševanja tega zakona in za spremljanje, kako se upošteva roki, ki so predpisani za odločanje v postopku na prvi in drugi stopnji.

(3) Da bi pomagal organom, ki imajo opravka z reševanjem upravnih stvari, lahko zvezni sekretar za pravosodje predpiše obrazce za vabila, vročilnice, odredbe za privedbo, zapisnike, zapisnike v obliki knjig, odločbe iz prvega odstavka 209. člena in iz tretjega odstavka 213. člena tega zakona ter za potrdila iz prvega odstavka 120. člena tega zakona, po potrebi pa tudi za druge akte v upravnem postopku.

(4) Obrazce iz tretjega odstavka tega člena lahko predpiše tudi predstojnik republiškega upravnega organa, ki je pristojen skrbeti za izvajanje tega zakona, če ni v republiškem zakonu določen za to kakšen drug organ.

XX. poglavje

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

298. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, nehajo veljati določbe o posebnih postopkih iz dosedanjih predpisov — izvzemši zakone — ki nasprotujejo določbam tega zakona.

V S E B I N A :

379. Zakon o splošnem upravnem postopku (prečiščeno besedilo) — — — — — 857

Stran



OGLASNI DEL

URADNE OBJAVE

PRIKUPLJANJE PONUDA ZA UVOZ JEDNOG TRANSFORMATORA ZA TERMoeLEKTRANU »LUKAVAC« II

U smislu tačke 7 Naredbe o uslovima za uvoz opreme i materijala za investicionu izgradnju (»Službeni list SFRJ«, broj 31/65) Termoelektrana Tuzla objavljuje prikupljanje ponuda za nabavku sledeće opreme:

1 transformatora nominalne snage 125/145 MVA

Obavezan rok isporuke transformatora je najkasnije 31. decembar 1965. godine.

Rok za podnošenje ponuda je 5. maj 1965. godine. Ponude treba u zatvorenim kovčevima predati do 14 h gore označenog dana u prostorijama Invest-Importa, Beograd, Terazije 5/II, I uvozni sektor.

Tehnički podaci i uslovi isporuke mogu se dobiti svakog radnog dana počev od 22. IV 1965. godine u Invest import-u.

Invest-import Beograd. B 828

PRIKUPLJANJE PONUDA ZA »JUGOTEHNU«, IMPORT-EXPORT, BEOGRAD

Na osnovu Naredbe o uslovima za uvoz opreme i materijala za investicionu izgradnju (»Službeni list SFRJ«, br. 31/63), »Jugotehna«, Beograd, Knez Mihajlova 1/II, objavljuje javno prikupljanje ponuda za nabvku sledeće opreme:

— kompletno postrojenje za usitnjavanje, sušenje, presovanje bala celuloze, kapaciteta 66 t. lutro/24h. Ulazna masa suhoća 37% atro-krajnja suhoća 81—90% atro.

Detaljni tehnički podaci mogu se dobiti u preduzeću »Jugotehna«, Beograd, Knez Mihajlova 1/II — tel. 624—094.

Ponude moraju biti dostavljene u 5 primeraka, sa svim komercijalnim uslovima, kao i potrebnom tehničkom dokumentacijom.

Rok za podnošenje ponuda je do 26. aprila 1965. godine.

»Jugotehna«, import-export, Beograd.

B 792

PRISILNA LIKVIDACIJA PODJETJA »KLEPARSTVO«, DOLENSKE TOPLICE PRINUDNA LIKVIDACIJA ZANATSKO PAUŠALNE RADNJE »METALIT« SL. BROD

Prisilna likvidacija podjetja »Kleparstvo« v Dolenjskih Toplicah je uvedena s sklepom L 2/65-8 z dne 8. 3. 1965. Likvidacijski upravitelj je Badjura Ciril, Ljubljana, Prjvoz 8. Oglas uvedbe prisilne likvidacije je bil nabit na sodno desko dne 8. 3. 1965. Dolžniki se pozivajo, da svoje dolgove takoj poravnajo, upniki pa, da svoje terjatve prijavijo sodišču v roku 30 dni. Narok za preizkus priglasenih terjatev bo 5. 5. 1965 ob 8. uri pri tem sodišču.

Okrožno gospodarsko sodišče v Ljubljani. Lj 91

Rješenjem ovog suda od 26. studenog 1964. godine br. L 3/63-51, koje je postalo pravomoćno dana 12. XII 1964. godine zaključen je i obustavljen postupak prinudne likvidacije Zanatsko paušalne radnje »Metalit« iz Sl. Broda, i određeno njeno brisanje u registru privrednih organizacija.

Iz Okružnog privrednog suda u Sl. Brodu. S 565

ПОРАВНАЊЕ ПОВЕРИЛАЦА »ШИБАНК« ПРЕДУЗЕТА ЗА ИЗРАДУ ПЛАСТИЧНИХ И МЕТАЛНИХ ПРОИЗВОДА ШИД ИЗВАН ПОСТУПКА ПРИНУДНЕ ЛИКВИДАЦИЈЕ

Окружни привредни суд у Сремској Митровици решењем Л-2/65 од 30. марта 1965. године одобрио је споразум велике поверилага чија потраживања износе више од половине дуговања предузећа о начину намирења.

Дужник је обавезан да 40% главнице без камата плати до 31. марта 1965. године, 40% до 31. децембра 1965. године, а 20% заједно са трошковима до 31. децембра 1966. године.

Општина Шид приступила је овом поравнању као јемац и платач.

Окружни привредни суд у Срем. Митровици. С 566

REDNA LIKVIDACIJA OBRITNEGA PODJETJA »KROJASTVO«, RADEČE

Z odločbo Skupščine občine Laško št. 023-5/65-3/14 z dne 23/2-1965 je prešlo v redno likvidacijo obrtno podjetje »Krojastvo«, Radeče. Vabimo vse upnike in dolžnike, da priglasijo v 30 dneh po objavi tega oglasa svoje terjatve oziroma obveznosti nasproti podjetju.

Likvidacijska komisija.

L 108

OVIH DANA IZLAZI IZ STAMPE

ZAKON O SAVEZNOJ UPRAVI

sa Zakonom o saveznim organima uprave, Zakonom o organizaciji i radu Saveznog izvršnog veća i ekspozom VELJKAZEKovića, potpredsednika Saveznog izvršnog veća

Izdanje latinicom

CENA 340 DINARA

Porudžbine prima SLUŽBA PRODAJE NOVINSKE USTANOVE SLUŽBENI LIST SFRJ — Beograd, Jovana Ristića 1 (iza zgrade Beogradskog grafičkog zavoda). Poštanski fah 226. Tel. 51-671. Žiro-račun 101-13/602-32.

USKORO IZLAZI IZ STAMPE

PRIRUČNIK

ZA PRIMENU PROPISA O POPISU (INVENTARISANJU) KOD PRIVREDNIH ORGANIZACIJA

Pripremio NENAD BUTAŠ, savetnik Saveznog sekretarijata za finansije

Pored Zakona o knjigovodstvu privrednih organizacija i Uputstva o sprovođenju popisa (inventarisanja) kod privrednih organizacija, priručnik sadrži detaljna objašnjenja ovih propisa, zatim knjiženja koja proističu iz elaborata o izvršenom popisu, kao i najnovija službena objašnjenja iz ove materije.

Priručnik je namenjen privrednim organizacijama, a korisno će poslužiti i ostalim zainteresovanim organima i licima koji rade na sprovođenju propisa iz ove materije.

Porudžbine prima SLUŽBA PRODAJE SLUŽBENOG LISTA SFRJ — Beograd, Jovana Ristića 1 (iza zgrade Beogradskog grafičkog zavoda). Telefon 51-671. Poštanski fah 226. Žiro-račun 101-13/602-32.

SODNE OBJAVE

1) RAZGLASITEV ZA MRTVEGA

Pri spodaj navedenih sodiščih teče postopek, da se razglasijo za mrtve osebe, ki se pogrešajo, ter se kličejo, če so še žive, naj se oglasio pri sodišču. Prav tako se kličejo tudi vsi drugi, ki karkoli vedo o pogrešancih ali o tem, da so še živi, naj to naznanijo sodišču v treh mesecih od objave tega oglasa. Po preteku tega roka bodo razglašeni za mrtve tile pogrešanci:

Brkić Ivan, zi Lipna, sin Joze. — Općinski sud Ljubuški. Lj 95

Hozjan Ignac, iz Zagreba. — Općinski sud II Zagreb. Z 243

Stefan Josip, iz Blažića, rod. 16. V 1923, sin Ivana. — Općinski sud Rijeka. R 83

Kučić Rudolf, iz Rijeke, rod. 26. IV 1891, sin Ive. — Općinski sud Rijeka. R 82

Novaković Ilija, iz Vukojevaca, rod. 20. VII 1926, sin Franje. — Općinski sud Našice. N 148

Bačić Ivan, iz Slav. Samca, rod. 5. VII 1924, sin Lovre. — Općinski sud Slav. Brod. S 447

Bartolović Mitar, iz Allilovaca, rod. 16. VIII 1913, sin Ignacije. — Općinski sud Slav. Požega. S 460

Kozar Milan, iz Mrkoplja, rod. 8. V 1926, sin Jovana. — Općinski sud Slav. Požega. S 459

Јакупи Амита, из Нишевца. — Општински суд Приштина. П 267

Зечевић Новица, из Лијеве Ријеке. — Општински суд Титоград. Т 150

Гругрина Петрица, из Баошића, рођ. 22. V 1895, кћер Јована. — Општински суд Херцег Нови. Х 17

Томшић Никола, из Кукујеваца, рођ. 6. VIII 1919, син Адама. — Општински суд Шид. Ш 60

Симић Станко, из Бачића. — Општински суд Власеница. В 171

Ерић Павле, из Шековића, син Пере. — Општински суд Власеница. В 170

Кожин Пера, из Главице, син Ивана. — Општински суд Бугојно. Б 728

Цопић Анте, из Земуна, рођ. 28. II 1914, син Блаже. — IV општинског суда Београд. Б 729

Демири Суље Исак, из Лоповине. — Општински суд Гњиљане. Г 102

Цветковић Стојадин, из Дедине Баре, син Стојана. — Општински суд Лесковац. Л 96

Вукадиновић Ива, из Добриње, син Ive. — Општински суд Модрича. М 147

Бошњакковић Стана, из Лештана. — V општински суд Београд. 570

Kovač Franja, iz Kotoribe, rod. 1900, sin Karola. — Općinski sud Čakovec. C 24

Velemirović Nikola, iz Veljuna. — Općinski sud Slunj. R 443

Glavanić Ivan, iz Vukovara, rod. 20. VI 1897, sin Stjepana. — Općinski sud Vukovar. V 146

Vukičević Dušan, iz Dragotine. — Općinski sud Glina. G 83

Stefanić Ivan, iz Đurđevca, rod. 25. VIII 1924, sin Martina. — Općinski sud Đurđevac. Đ 31

Bogar Imbre, iz Kloštar Podr. — Općinski sud Đurđevac. Đ 30

Liković Steva, iz Prijeke. — Općinski sud Glina. G 82

Stefinčak Pavle, iz Družbinca. — Općinski sud Varaždin. V 154

Kovačević Martin, rod. 11. XI 1920; Kovačević Mato, rod. 5. IV 1924, sinovi Antuna, iz Betkovaca. — Općinski sud Vinčkovi. V 153

Kožinec Zvonimir, iz Zagreba. — Općinski sud II Zagreb. Z 235

Pinc Janoš, iz Terezinog Polja, rod. 4. IV 1909, sin Janoša. — Općinski sud Virovitica. V 152

Tanković Đura, iz Šimljanice, rod. 25. II 1885, sin Nikole. — Općinski sud Garešnica. G 87

Basan Jure, iz Lovrana, rod. 1882, sin Nikole. — Općinski sud Opatija. O 69

Laloš ud. Vujošević Ljezosava, iz N. Gradiške, rod. 2. II 1912, kći Đure. — Općinski sud Nova Gradiška. N 143

Петровић Трипе, из Бистрице, син Бурана. — Општински суд Бос. Градишка. Б 739

Крижић Анте, из Јоховића, рођ. 1913, син Јозе. — Општински суд Добој. Д 89

Бобаљик Петар, из Лукова, рођ. 1853, син Михајла. — Општински суд Срем. Миановица. С 488

Врсајковић Лазар, из Лаћарка, рођ. 18. III 1909, син Алексе. — Општински суд Срем. Митровица. С 487

Филиповић Миливоје, из Кузмина, рођ. 18. III 1896, син Цветина. — Општински суд Срем. Митровица. С 486

Поповић Живан, из Сомбора, син Павла. — Општински суд Срем. Митровица. С 485

Моро Бранко, из Сарајева. — Општински суд I Сарајево. С 479

Кочиш Ференц, из Сенте, рођ. 9. X 1908, син Иштвана. — Општински суд Сента. С 478

Стојимировић Живко, из Трњана. — Општински суд Пожаревац. П 265

Стокић Иван, из Берања. — Општински суд Пожаревац. П 226

Дивчић Живко, из Сарајева. Рок мјесец дана. — Општински суд I Сарајево. С 490

Шошкић Јелена и Шошкић Растислав, из Ваљева. — Општински суд Ваљево. 620

Franješević Anton, Dol. Varoš, rod. 12. I. 1910, sin Andrije. — Općinski sud Nova Gradiška. N-167

Černeka Antun, iz Medveje, sin Petra. — Općinski sud Pazin. P 262

Budimir Nikola, iz Navrela, rod. 1912, sin Đorđa. Rok 30 dana. — Općinski sud Gračac. G 107

Nikić Šimun, iz Široke Kule, rod. 24. XII 1903, sin Luke. — Općinski sud Gospić. G 108

USKORO IZLAZI IZ ŠTAMPE

ZBIRKA ZAKONA

O ŠTAMPI, NOVINSKIM I IZDAVAČKIM PREDUZEĆIMA I USTANOVAMA, RADIO-SAOBRAĆAJU I RADIO-DIFUZNIM USTANOVAMA I AUTORSKOM PRAVU

Izdanje latinicom

Zbirka sadrži najnovije tekstove:

- Zakona o štampi i drugim vidovima informacija,
- Osnovnog zakona o dostavljanju štampanih stvari određenim ustanovama,
- Osnovnog zakona o novinskim preduzećima i ustanovama,
- Osnovnog zakona o izdavačkim preduzećima i izdavačkim ustanovama,
- Osnovnog zakona o radio-saoobraćaju,
- Osnovnog zakona o radio-difuznim ustanovama,
- Zakona o autorskom pravu, sa Uredbom o autorskim honorarima za objavljivanje književnih, naučnih, stručnih i muzičkih dela.

Porudžbine prima SLUŽBA PRODAJE NOVINSKE USTANOVE SLUŽBENI LIST SFRJ — Beograd, Jovana Ristića 1 (iza zgrade Beogradskog grafičkog zavoda). Tel. 51-671. Poštanski fah 226. Žiro-račun 101-13/602-32.

Lovrić Stipan, sin Mate, iz Hrvaca, rođ. 17. VII 1892;
 Ljović Marko, sin Mate, iz Zasioka, rođ. 5. VIII 1923;
 Dadić Ante, sin Joze, iz Biska, rođ. 26. I 1907. — Općinski sud Slaj. S 433

Трифунуовић Радомир, из Г. Трешњевице, син Милорада. — Општински суд Аранђеловац. А 23

Вукобрат Бошко, рођ. 1. I 1918 и Вукобрат Обрад, рођ. 4. III 1927, синови Пере из Ресановаца. — Општински суд Бос. Грахово. Б 723

Копић Илић Мате, из Орловог Поља, рођ. 12. VII 1914, син Пере. Општински суд Градачац. Г 98

Удиљак Мате, из Жепче, рођ. 10. XI 1912, син Ивана. — Општински суд Завидовићи. З 251

Косанић Живан, из Вашице, рођ. 1894. Рок 20 дана. — Општински суд Шид. Ш 53

Лазих Будимир, из Заовине. Рок 60 дана. — Општински суд Чачак. Ч 33

Јовашевић Михаило, из Прељине. Рок 30 дана. — Општински суд Чачак. Ч 32

Радељковић Звонимир, зв. Иван, син Мате. — Општински суд Травник. Т 145

Нашић Рамиз, из Сарајева. Рок 30 дана. — Општински суд I Сарајево. С 494

Ступар Ханифа, рођ. 1889, кћер Дервиша. — Општински суд II Сарајево. С 493

Кадич Меко, из Ракитница-Трново, син Ибре. — Општински суд II Сарајево. С 492

Љољо Јоза, из Јошанице, син Стојана. — Општински суд Коњиц. К 285

Hleb Đuro, из Загребa. — Опћински суд II Загреб. З 265

OVIIH DANA IZLAZI IZ ŠTAMPE PUBLIKACIJA SAVEZNOG ZAVODA ZA JAVNU UPRAVU

ZBIRKA PROPISA IZ OBLASTI CENA

SA OBJAŠNJENJIMA

Drugo, izmenjeno i dopunjeno izdanje

Pripremili: inž. SINIŠA RAŠIĆ i dr DUŠAN KARLJKOVIĆ. Recenzija i predgovor: DUŠAN VUKOVIĆ, direktor Saveznog zavoda za cene. Redakcija: MILAN MIHAILOVIĆ, pomoćnik sekretara u Saveznom sekretarijatu za opšte privredne poslove

Zbirka sadrži, sistematski sredene, prečišćene tekstove važećih propisa o cenama i tarifama, kao i same cene i tarife, donete do objavljivanja zbirke.

S obzirom na to da su propisi o cenama i tarifama donošeni, menjani i dopunjavani više puta, a posebno u međuvremenu od njenog prvog izdanja, ova zbirka je neophodna svim privrednim organizacijama koje se bave proizvodnjom i prometom robe i vršenjem usluga.

Na kraju zbirke dat je registar koji omogućava lako pronalaženje odgovarajućih propisa i cena.

Sve izmene i dopune propisa iz oblasti cena objavljuju se, na perforiranim listovima, kao dodatak časopisa »Radna i društvena ZAJEDNICA« (ranije »Nova administracija«), tako da ih korsinici zbirke mogu pratiti i neposredno unositi u knjigu.

Porudžbine prima SLUŽBA PRODAJE SLUŽBENOG LISTA SFRJ — Beograd, Jovana Ristića 1 (iza zgrade Beogradskog grafičkog zavoda). Telefon 51-671. Poštanski fah 226. Žiro-račun 101-13/602-32.

Јовановић Бура, из Шида, рођ. 1909, син Бана. — Општински суд Шид. Ш 68

Вукићевић Љубомир, из Трешњева. — Општински суд Иванград. И 35

Палангетић Гавро, из Радачића Олово, рођ. 1893, син Илије. — Општински суд II Сарајево. С 491

Grgić Mate, из Бебрине, рођ. 25. X 1925. Опћински суд Slav. Brod. S 470

USKORO IZLAZI IZ ŠTAMPE

ZAKONIK O KRIVIČNOM POSTUPKU OBJAŠNJEN SUBSKOM PRAKSOM

II izmenjeno i dopunjeno izdanje

Priredio dr BRANKO PETRIĆ, sudija Vrhovnog suda SR Srbije — Odeljenja u Novom Sadu

Pored najnovijeg teksta Zakonika o krivičnom postupku i Uvodnog zakona, ovo izdanje sadrži i objašnjenja uz odredbe kod kojih je u praktičnoj primeni dolazilo do kolebanja, do različitih tumačenja i, prema tome, do različitih odluka.

Objašnjenja nemaju karakter komentara, već predstavljaju uopštavanje sudske prakse izražene u odlukama Vrhovnog suda Jugoslavije i republičkih vrhovnih sudova, objavljenim od početka stupanja na snagu Zakonika o krivičnom postupku.

Radi olakšanja primene, u objašnjenjima uz pojedine članove izvršeno je i povezivanje sa drugim članovima Zakonika, a takođe je ukazano i na druge zakonske propise koji su u vezi sa pojedinim odredbama Zakonika.

Registar pojmova na kraju knjige sadrži odrednice koje se odnose kako na zakonski tekst, tako i na objašnjenja.

Porudžbine prima SLUŽBA PRODAJE SLUŽBENOG LISTA SFRJ — Beograd, Jovana Ristića 1 (iza zgrade Beogradskog grafičkog zavoda). Telefon 51-671. Poštanski fah 226. Žiro-račun 101-13/602-32.

3 DRUGI SODNI OGLASI

Kod ovog suda je pokrenut postupak za amortizaciju čekova: i to чека број 003337 на износ од 50.000 динара, и чека број 003338 на износ од 50.000 динара; гласећи на име Тодоровић Шпира, а издати код Комуналне банке у Котору.

Позива се свако ко је у посједу наведеног чека да се јави овоме суду у року од 60 дана, од дана истицања овог огласа, јер ће се у противном по истеку тога рока, наставити са поступком, за амортизацију.

Општински суд у Котору. К 313

Код овога суда покренут је поступак за проглашење неважећим чека број 788221 који гласи на износ од 15.000 динара, а издат је од Комуналне банке града Београда Филијала 1 — по партији 101-11-620-2-1-3532-14761 на име Јовановић Бранко из Београда, ул. Топличка бр. 3.

Позивају се сва лица у чијим се рукама наведени чек налази да се одмах јави суду, а најкасније 60 дана од дана објављивања овог огласа, с тим што ће се по неуспешном протеклу овога рока наведени чек огласити неважећим.

Први општински суд у Београду. 638

Општински суд у Мостару даје на знање да је започет поступак за проглашење неважећим чека под бројем 020923 на износ од Динара 15.030, издат од Комуналне банке и штедионице Мостар, а на име Смољан Хрвоја из Мостара.

Позивају се сва лица у чијем посједу се налази поменути чек, да га предају овоме суду у року од 2 мјесца од објављивања огласа у „Службеном листу СФРЈ“. У протеклу одређеном року суд ће донијети рјешење о проглашењу неважећим поменутог чека.

М 163

Код овог суда покренут је поступак за проглашење неважећим чека број 937679, који гласи на износ од 24.000 динара по партији 101-11-620-2-1-3532-16017 а издат је од Комуналне банке града Београда — филијала 1, на име Пауновић Милке из Београда, Ул. Страхињића Бана бр. 58.

Позивају се сва лица у чијим се рукама наведени чек нађе да се одмах јаве суду а најкасније у року од 60 дана од дана објављивања овог огласа, с тим што ће се по безусловном протеклу овог рока наведени чек огласити неважећим.

Први општински суд у Београду. 654

Барирани бјанко чек бр. АН-135739 власништво Трговинског предузећа „Промет“ у Рогатици загубљен је у Сарајеву 27. 2. 1965. године.

Позива се лице које је чек пронашло да га достави овом суду или Трговинском предузећу „Промет“ у року од 60 дана рачунајући од дана објављивања овог огласа.

Након протекла рока од 60 дана барирани чек ће се прогласити неважећим.

Општински суд Рогатица. Р 107

Код овога суда покренут је поступак ради поништаја чекова бр. 054985 и 054986, издатих 25. III 1965. год. од стране Комуналне банке у Суботици, на име Цвијин Катиче из Суботице, Вировитичка бр. 6. а на износе од по 50.000 дин.

Позива се сваки онај који ма шта зна о постојању ових чекова да то јави овоме суду или Комуналној банци у Суботици у року од 60 дана од дана изласка овога огласа у „Сл. листу СФРЈ“, јер ће се у противном по протеклу овога рока напред означени чекови поништити.

Општински суд Суботица. С 579

Сакач Гергељ из Панчева са станом у Панчеву у ул. Краљевића Марка бр. 32, доставио је предлог Општинском суду Панчево ради оглашења неважећим чека број 611541 партије 3532-906/64 на износ од 16.000.— динара, који је издат предлачу од Комуналне банке Панчево дана 16. јуна 1964. године, наводећи да је исти изгубио у времену од почетка вруга до почетка новембра 1964. године.

Позивају се сва лица која ма шта знају о описаном чеку или пак исти имају у притежању да у року од 60 дана извести овај суд. Након протекла овог рока уколико нико не пријави обави чек, суд ће исти огласити неважећим.

Општински суд Панчево. П 324

Општински суд у Varaždinu објављује, да ће се у ванпарничном поступку предлагајтеља Crleni Pavla, Crleni Paule, Crleni Jelke сви из Sračinca кбр. 279 заступани по др. Mavrović Anti адвокату из Varaždina, против противстранака Ratkajec Marije i Ratkajec Ljudevita оба из Sračinca кбр. 269, ради јавне продаје некретнина одржати јавна dražba некретнина горе наведених странака дана 31. свибња 1965. године у 8 сати у згради Општинског суда у Varaždinu у соби број 114 на темељу правомоћних увијета о dražbi од 18. XI 1964. год.

Dražbi ће бити извргнута čestica кат. бр. 14 у површини од 338 čhv. у нарави кућа 1 двориште у Sračincu кбр. 279 upisana у з. к. ул. бр. 31 к. о. Sračinac.

Највише прихватљива понуда износи 1/2 дијела utvrđene vrijednosti i то износа од Din. 852.195.

Svaki dražbovatelj имаде прије dražbenog роčiшта položitи једну десетину дијела utvrđene vrijednosti некретнине i то у vrijednosti од Din. 82.219 у готовом novcu или у vrijednosnim papirima.

Nekretnine се неће dosudити, ако не буду dostavljene понуде, које dostižu најниже прихватљиву понуду.

Oвај ќе суд као Z. к. суд zabilježити одређивање dražbenog роčiшта у zemljišnim knjigama.

Dražbeni uvjeti, sve isprave које се gđnose на продају некретнина, могу се razgledati svakог дана у prostorijama

ovosudne pisarnice за vrijeme uredovnog vremena.

Pozivaju се svi oni, који имаду на горе наведеним некретнинама kakovo pravo, zbog kojega dražba не би bila dozvoljena, да то своје право prijаве najdalje до dražbenog роčiшта i то прије него što otpočne dražbovanje, jer се иначе то право неће моћи ostvarivati у pogledu некретнине, на štetу poštenoga kupca.

Sve osobe, за које на некретнинама već postoji право или tereti, или за које ће се у toku postupka osnovati kakova prava или tereti, бити ће obaviješteni о daljnjem toku dražbenog postupka samo onda, ако stanuju на području ovoga suda, или које saopće суду име овлашћеника за primanje dostave, који stanuju у sjedištu suda, а за sve ostale osobe izvršiti ће се obavijest objavljivanja на sudskoj ploči.

Općinski суд у Varaždinu. V 199

Други општински суд у Београду покрене поступак за поништај чека бр. 546747 на износ од 50.000 дин. који је издала Комунална банка у Београду фил. 3, предлачу Милу Шорги, из Београда, а који је на дан 14. априла 1965. године изгубљен.

Позива се свако код кога се налази горе означени чек да у року од 60 дана од дана објављивања огласа пријави овај чек или преда, у противном суд ће исти огласити за неважећи.

666

Код овог суда је покренут поступак ради проглашења неважећим чека бр. 005719-2284, истаљен на износ од 20.000 динара, који је издат од стране Комуналне банке у Сенти Кекеши Шандору, молеру из Сенте, Милоша Обилића бр. 3, ради набавке угља као потрошачки кредит.

Позива се свако у чијим се рукама наведени чек налази, да о томе овај суд обавести у року од 30 дана, по

објављивању овог огласа, јер по протеклу овога рока суд ће чек огласити неважећим.

Општински суд Сента. С 512

При овој суд е поведена постапка за амортизација на загубениот чек АГ 724263 издаден од Службата за општествено то книговодство при Народната банка — филијала 805-13 Кичево.

Се певичува притежтелот на посочениот чек во рок од 60 дена чеков да го пријави на судов или судов да го извести за основаноста на неговото притежување. Во спротивно чекот ќе би де огласен за неважечки.

Од Општинскиот суд во Кичево. К 315

Код Општинског суда у Алибунару — Таталовић Нада из Бан. Карловца, ул. Косовска бр. 49, поднела је предлог за поништај чека бр. 350068 на износ од 10.000 динара, који је издат од стране Комуналне банке Панчево — експозитуре Алибунар II. VI 1963. године.

Како је чек нестало предлагачици то се позива свако код кога се овај чек нађе у притежању да исти достави у року од 60 дана по објави огласа у „Службеном листу СФРЈ“, предлагачици или овоме суду, јер ће суд у противном овај чек поништити.

А 26

Пред Општинскиот суд Скопје II, покрената е постапка, за амортизација на чекот бр. 075147, на сума од 200.000 динари, издаден од Комуналната банка Скопје на име Благоја Димитриевски од Скопје, а изгубен на 15 XII 1963. год.

Се поканува притежтелот на овој чек во рок од 60 дена да го пријави на овој суд, или да ги наведе причините за притежувањето на овој чек. Во противно по истекот на овој рок, чекот ќе биде огласен за неважечки.

Од општинскиот суд Скопје II. С 536

KONKURSI

МУЗЕЈ РЕВОЛУЦИЈЕ НАРОДА ЈУГОСЛАВИЈЕ

расписује
Конкурс за попуну радног места препаратора за рад у Конзерваторској лабораторији

Услови: завршена средња техничка школа, хемијско-технолошки одсек или гимназија.

Предност имају кандидати који су већ радили на конзервацији књишко-архивског материјала.

Плата према Правилнику о расподели личних доходака радним људима установе.

Конкурс траје 15 дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ“.

Молбе таксиране са 50 динара административне таксе (и 30 динара таксе за сваки прилог) уз биографију подносе се Музеју Револуције народа Југославије, Београд, Михаила Аврамовића 12, Дедиње. Б 830

САВЕТ ВИШЕ ТЕХНИЧКЕ ОБУЋАРСКЕ ШКОЛЕ У БЕГРАДУ

расписује
Редован конкурс за избор сталног и хонорарног наставног особља за следеће предмете:

1. Једног сталног професора или предавача више школе за предмет:
а) Физика.

2. Једног сталног професора или предавача више школе за предмете:
а) Технологија коже,
б) Технологија помоћних материјала и
ц) Испитивање материјала.

3. Једног сталног професора, предавача или сарадника у настави више школе за предмете:
а) Технологија кожне галантерије,
б) Моделарство кожне галантерије.

4. Једног сталног професора или предавача више школе за предмете:
а) Економика и организација производње и

б) Основи науке о друштву.
5. Једног сталног професора или предавача више школе за предмет:

а) Машински елементи и Техничко цртање.

6. Једног сталног или хонорарног професора, предавача или сарадника у настави више школе за предмет:

а) Технологија обуће.

7. Једног сталног асистента више школе за предмет:

а) Технологија обуће и

б) Моделарство са калупарством.

8. Једног хонорарног професора или предавача више школе за предмет:

а) Примењено цртање са естетиком

9. Једног хонорарног професора, предавача или сарадника у настави више школе за предмет:

а) Техника припрема и контрола производње у индустрији обуће.

За сва радна места могу конкурисати лица која испуњавају услове из чл. 101 и 104 Закона о високом школству и чл. 139 Статута Више техничке обућарске школе у Београду.

Уз пријаву кандидати су дужни да приложе оверен препис дипломе, биографију са подацима о свом досадашњем раду, списак објављених радова и саме радове, а запослени прилажу и сагласност своје установе да могу учествовати на конкурс.

Пријаве таксиране са 50, а прилози са по 30 динара административне таксе подносе се Секретаријату школе, Београд, Бранкова 17 у року од 30 дана од дана објављивања конкурса у „Сл. листу СФРЈ“.

Ако се радна места не попуне у напред означеном року, конкурс остаје отворен још два месеца по истеку означеног рока.

Сва остала обавештења могу се добити на телефон 628-957.
Из Секретаријата школе. Б 829

**ДИРЕКЦИЈА ЗА УРЕЂИВАЊЕ ГРАД-
СКОГ ЗЕМЉИШТА — БЕОГРАД, УЛ.
29. НОВЕМБРА БР. 24**

расписује

**Конкурс за попуњу следећих радних
места:**

- 1) 1 помоћника директора, услови: ви-сока спрема;
- 2) 1 дипломирани економиста, услов: економски факултет и 8 год. искуства;
- 3) 1 референт ликвидатуре (референт за ликвидацију личних доходака), услов: виша економска школа или I степен економског факултета са 5 година искуства;
- 4) 1 административни службеник у писарници, услов: средња спрема са 5 година искуства.

Конкурс остаје отворен 15 дана од дана објављивања, а уколико се у овом року не попуни, исти је отворен до попуње.

Понуде доставити на горњу адресу, соба 20, II спрат. Б 827

**САВЕТ ТЕХНИЧКОГ ФАКУЛТЕТА У
НИШУ**

расписује

**Конкурс за наставнике и факултетске
сараднике, и то:**

I. На Архитектонском одсеку:

1. За једног наставника и једног асистента за предмет Механика (Статика и Отпорност),
2. једног наставника и једног асистента за предмет Математика,
3. једног наставника и једног асистента за предмет Нацртна геометрија,
4. једног наставника за предмет Грађевински материјали,
5. једног наставника за предмет Статика архитект. конструкција,
6. једног асистента за предмет Пројектовање зграда са разрадом,
7. једног наставника и једног асистента за предмет Грађевинске инсталације,
8. једног асистента за предмет Извођење радова и орган. рада,
9. једног наставника за предмет Пројектовање зграда за становање,
10. два наставника за предмет Архит. конструкције I, II и III,
11. једног наставника за предмет Урбанизам,
12. једног наставника и једног асистента за предмет Армирано бетонске конструкције,
13. једног наставника и једног асистента за предмет Теорија конструкција,
14. једног асистента за предмет Челичне конструкције,
15. једног наставника и једног асистента за предмет Пројектовање привредних и индустријских зграда,
16. једног наставника и једног асистента за предмет Пројектовање друштвених зграда,
17. једног асистента за предмет Фундирање и механика тла.

II. На Грађевинском одсеку:

1. једног наставника и једног асистента за предмет Земљани радови и тунели,
2. једног асистента за предмет Нацртна геометрија,
3. једног наставника и једног асистента за предмет Статика грађевинских конструкција,
4. једног наставника и једног асистента за предмете Бетонске конструкције, Бетонски мостови и Масивни мостови пропусати,
5. једног наставника и једног асистента за предмет Механика тла,
6. једног наставника и једног асистента за предмет Скеле и дрвени мостови,
7. једног наставника и два асистента за предмет Путеви и Путеви и аеродроми,
8. једног асистента за предмет Фундирање,
9. једног наставника и једног асистента за предмет Железнице (горњи stroj и станице),
10. једног асистента за предмет Железнице (пројектовање железн. пруга),

11. једног асистента за предмет Организација грађевинских радова,
12. једног наставника и једног асистента за предмет Хидраулика са хидрологијом,

13. једног наставника и једног асистента за предмет Регулисање река,
14. једног наставника и једног асистента за предмет Конструкције у хидротехници,

15. једног асистента за предмет Основи челичних конструкција и Челични мостови,

16. једног наставника и једног асистента за предмет Инжењерска геологија,

17. једног асистента за предмет Снабдевање насеља водом и каналисање.

III. На машинском одсеку:

1. једног наставника и једног асистента за предмет Машинске конструкције,

2. једног наставника и два асистента за предмет Техничко цртање са нацртном геометријом,

3. два асистента за предмет Машински елементи,

4. једног наставника и једног асистента за предмет Машински материјали,

5. једног наставника и једног асистента за предмет Технологија материјала,

6. једног наставника и једног асистента за предмет Машинска обрада,
7. једног наставника и једног асистента за предмет Алатне машине,

8. једног наставника и једног асистента за предмет Конструкције прибора и алата,

9. једног наставника и једног асистента за предмет Технолошки поступци и контрола,

10. једног асистента за предмет Енергетски и погонски материјали,
11. једног асистента за предмет Машинска обрада и Алатне машине,

12. једног асистента за предмет Контрола производа,

13. једног наставника и једног асистента за предмет Савремене локомотиве,

14. једног наставника и једног асистента за предмет Производња и ремонт шинских возила,

15. једног асистента за предмет Железничка возила,

16. једног асистента за предмет Конструкције вагона,
17. једног асистента за предмет Опрема железничких возила,

18. једног наставника за предмете: Процеси и операције хемијске индустрије, Машине и апарати процесне индустрије,

19. једног наставника за предмете: Индустријска постројења и опрема, Машине за индустрију гуме и пластичних маса,

20. једног наставника за предмет Текстилне машине и Технологија текстилних машина,

21. једног асистента за предмет Индустријска постројења и опрема,
22. једног асистента за предмет Процеси и операције хемијске индустрије,

23. једног асистента за предмет Машине и апарати процесне индустрије,
24. једног асистента за предмет Машине за индустрију гуме и пластичних маса,

25. једног асистента за предмет Текстилне машине,

26. једног наставника и једног асистента за предмет Дизалице и транспортни уређаји,

27. једног наставника и једног асистента за предмет Термодинамика,

28. једног наставника и једног асистента за предмет Топлотне машине и уређаји,

29. једног наставника и једног асистента за предмет Механика флуида,

30. једног наставника и једног асистента за предмет Хидрауличне машине и уређаји,

31. једног асистента за предмет Мотори СУС,

32. једног асистента за предмет Аутоматика са мерном и регулационом техником,

33. једног наставника и два асистента за предмет Механика,

34. једног наставника и једног асистента за предмет Отпорност материјала,

35. једног наставника и једног асистента за предмет Организација рада,

36. једног наставника за предмет Математика,

37. за једног асистента за предмет Електротехника,

38. једног асистента за предмет Електричне машине и уређаји.

IV. На Електронском одсеку:

1. једног наставника и два асистента за предмет Основи машинства,
2. једног наставника и два асистента за предмет Општа електротехника (Основи електротехнике- Теорије електричних кола, Теоријска електромагнетика и Електричне машине и постројења),

3. два наставника и три асистента за предмете Општа електроника (Електроника I и II, Транзисторска кола и Телевизија),

4. једног наставника и два асистента за предмете Елементи електрон. уређаја и Електротехнички материјали,

5. два наставника и три асистента за предмете Телекомуникациона техника (Електроакустика, Техника везе и електровезе, Телефонција и телеграфција),

6. једног наставника и два асистента за предмете Електрична мрежа I и II у електротехници,

7. једног наставника и два асистента за предмете Радиотехника и Радиопријемници и предајници,

8. једног асистента за предмет Математика,

9. два асистента за предмет Лабораторијске вежбе.

Пријаве за конкурс, таксиране са 50 динара таксних марака подносе се Секретаријату Техничког факултета у Нишу, Поштански фах 115 у року од 30 дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”. Уз пријаву кандидати подносе: биографију, оверен препис дипломе о завршеном факултету, списак научних радова и саме радове. Сви прилози се таксирају са 30 динара таксних марака.

За изабране кандидате који се налазе ван Ниша биће обезбеђени комфорни станови. Накнада путних и селидбених трошкова, као и накнада трошкова за одвојени живот од породице припада кандидатима који буду примљени у службу по овом конкурс, а који долазе из других места ван Ниша.

Уколико се у одређеном року не пријаве кандидати за неке предмете предвиђене овим конкурс, важност конкурса за те предмете продужава се за следећа два месеца. Н 200

Уколико се у одређеном року не пријаве кандидати за неке предмете предвиђене овим конкурс, важност конкурса за те предмете продужава се за следећа два месеца. Н 200

ФАКУЛТЕТСКИОТ СОВЕТ НА ТЕХНИЧКИОТ ФАКУЛТЕТ ВО СКОПЈЕ
расписува

Конкурс за попуњавање на работните места за следни звања и предмети:

- А) За избор односно преизбор на постојани наставници (редовни професори, вонредни професори, виши предавачи, доценти и предавачи):

На Архитектонски одсек

1. Урбанизам и туризам 1
2. Слободорачно цртање и акварел 1
3. Развојот на архитектурата и Уметност 1
4. Градежни конструкцији 1
5. Проектирање на индустријски и стопански згради 1

На Градежен одсек

1. Инженерска геологија 1
2. Нацртна геометрија со перспектива 1

На Машински одсек

1. Социологија 1

На Технолошки одсек

1. Неорганска хемија 1
 2. Виша математика 1
 3. Припрема на минерални сировини 1
- Б) За избор односно преизбор на постојани асистенти:

На Архитектонски отсек

1. Елементи на проектирање и архитектонско проектирање 1

На Градежен отсек

1. Геодезија 1
2. Проектирање и градење на железници со сообраќајна економика 1
3. Патишта и земјани работи 1
4. Теорија на конструкциите 1

На Технолошки отсек

1. Неорганска хемија 2
2. Аналитичка хемија 2
3. Органска хемиска технологија (синтетична) 1
4. Органска хемија 2
5. Физичка металургија 1
6. Општа металургија 1
7. Машини и печки во металургијата 1

В) За постојани односно хонорарни асистенти:

На Градежниот отсек

1. Челични конструкции со мостови 1
2. Проектирање и градење на железници со сообраќајната економика 1

Кандидатите треба да ги исполнуваат условите за конкурс предвидени со Законот за високото школство на СРМ. Пријавите со биографија како и список на стручните, односно научните работи, прописно таксирани, се поднесуваат до Секретаријатот на факултетот.

Траењето на конкурсот е 15 дена од денот на неговото објавување.

Доколку работните места не бидат пополнети во определениот рок, конкурсот останува во сила до нивно пополнување. С 572

САВЕТ ИНСТИТУТА ЗА ВОЂАРСТВО У ЧАЧКУ

расписује

Конкурс за следеа радна места:

1) Једног научног сарадника — ентомолога у Одсеку за заштиту воњака;
2) Једног научног сарадника — технолога у Одсеку за технологију и чување воња;
3) Једног научног сарадника или вишег стручног сарадника — агротехничара у Одсеку за агротехнику воњака;
4) Једног асистента — помолога у Одсеку за помологију;
5) Једног асистента — технолога у Одсеку за технологију и чување воња; и
6) Једног асистента — агрохемичара у Агрохемиско-педолошкој лабораторији.

Услови:

Сви кандидати треба да исполнуваат условите прописани со Законом о организацији научног рада.

Кандидати од 4. до 6. треба да имају завршену одговарајућу групу на пољопривредном факултету, а кандидати под б) могу и са природно-математичким факултетом. Предност имају кандидати са пост-дипломским студијама и знаењем странич језика.

Лични дојоци по Правилнику о расподели личних доходака Института. Стамбено питање решавање се споразумно.

Таксирање пријаве са биографијом, описом тока службовања, овереним преписом дипломе и научним и стручним радовима кандидати достављају Савету Института у року од 30 дана по објавување конкурса. Ч 44

КОНКУРС СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ПАНЧЕВО

Скупштина општине Панчево објавује да ќе се бирати судије за три упражнена радна места у Општинском штине Панчево.

Позивају се заинтересовани кандидати да поднесу пријаву Скупштини општине Панчево.

Услови: Прописи по члану 40. став 1 и 2. Основног закона о судовима опште надлежности. Предност имају кандидати са знаењем румунског односно мађарског језика.

Пријава ќе се примати 15 дана по објавување у „Службеном листу СФРЈ“.

NATJECAJNA KOMISIJA SLUŽBE DRUŠTVENOG KNJIGOVODSTVA FILIJALE 400-23 U ZAGREBU

расписује

Natječaj za popunjenje radnih mjesta i to:

2 pripravnika sa visokom ili višom stručnom spremom.

Uvjeti, koje kandidati moraju ispunjavati jesu: završen ekonomski fakultet odnosno visoka privredna škola.

Na natječaju mogu sudjelovati kandidati koji ispunjavaju uvjete iz čl. 31. Zakona o javnim službenicima.

Osobni dohodak određuje se prema Pravilniku o rasporedu i raspodeli sredstava za osobne dohotke i ostala osobna primanja u Službi društvenog knjigovodstva.

Molbe za natječaj biljegovane sa Din. 50 i dokumente (ovjerenjeni prijepis diplome o završenom fakultetu i opširnu biografiju) dostaviti Službi društvenog knjigovodstva — filijali 400-23 u Zagrebu, Jurišićeva 17.

Molbe kandidata, uz koje će nedostajati navedeni dokumenti neće se uzeti u obzir.

Natječaj traje 15 dana, od dana objave u »Službenom listu SFRJ«.

Natječajna komisija

Z 308

VPIS**V ZUNANJETRCOVINSKI REGISTER**

Okružni privredni sud u Zagrebu objavljuje, da je u registru privrednih organizacija ovoga suda za Poslovno udruženje proizvođača drvene industrije u Zagrebu, Masarikova br. 3, izvršio upis obavljanja vanjsko trgovinskih poslova i to:

- reprodukcijonog materijala,
- rezervnih dijelova,
- opreme.

Na potpisivanje udruženja u obavljanju vanjsko trgovinskih poslova ovlaštene su sljedeće osobe:

- Smolčić Franjo, direktor biroa Poslovnog udruženja,
- Klauznicer Robert, rukovodilac uvoznog nabavne službe,
- Veber Zdenko, ekonomsko financ. savjetnik biroa Poslovnog udruženja.

Okružni privredni sud u Zagrebu. Z 292

Okružni privredni sud u Zagrebu objavljuje, da je u registru privrednih organizacija ovoga suda za Tvornicu električnih kućanskih aparata, termoaparata i opreme, te elektroinstalacionog materijala u Zagrebu, Radnička cesta 53-55 izvršio upis obavljanja vanjsko trgovinskih poslova izvoza i uvoza robe i to:

- izvoz robe vlastite proizvodnje
- uvoz reprodukcijonog materijala, opreme i rezervnih dijelova za potrebe vlastite proizvodnje.

Okružni privredni sud u Zagrebu. Z 291

Pri Okružnom gospodarskem sodišču v Ljubljani se je dne 22. 3. 1965 pri podjetju Gruda-živilnopromet, export-import, Ljubljana, vpisala pri že vpisanem zunanjetrcovinskem poslovanju podjetja v stroki »živilnska krma« razširitev in glasi ta vpis oblagi:

Izvoz-uvov blaga iz trgovinske stroke odn. grupe proizvodov živilnska krma v celoti, vključno industrijski krmilni in stranski proizvodi in krmilna moka.

Okružno gospodarsko sodišče v Ljubljani. Lj 100

Pri Okružnem gospodarskem sodišču v Ljubljani se je dne 2. marca 1965 pod Rg VII 1041/53 vpisal izbris podjetja Intertrans-globus, mednarodna špedicija in transporti ter skladišča, Ljubljana, zaradi pripojitve tega podjetja k podjetju InterEuropa, Koper, mednarodna špedicija in transport.

Okružno gospodarsko sodišče v Ljubljani. Lj 107

Okružni privredni sud u Splitu, objavljuje da je u registar poduzeća i radnji kod poduzeća »Atlantska plovidba« u Dubrovniku upisana sljedeća promjena: U predmetu poslovanja poduzeća upisu se obavljanje vanjsko-trgovinskih poslova n to:

— uvoz remontnih usluga, rezervnih dijelova i potrošnog materijala za potrebe brodova poduzeća.

Okružni privredni sud u Splitu. S 574

Pri Okružnom gospodarskem sodišču v Kopru se je dne 16. III. 1965 v registru gospodarskih organizacij pri Rg I b 332/8 Mednarodne pomorske agencije Koper — skrajšano: Interagent, Koper, vpisala naslednja sprememba:

Izbrise se direktor Ropret Viktor. Pri dosedanjem pooblaščenju za podpisovanje Gorečan u Marjan-u se vpiše, da podpisuje v svojstvu v. d. direktorja.

Okružno gospodarsko sodišče v Kopru. K 260

V registru gospodarskih organizacij pri Okružnem gospodarskem sodišču v Kopru se je pod Rg Ib 16/33 dne 5. III. 1965 pri Splošni plovbi, Piran, vpisalo razširitev zunanjetrcovinskega poslovanja:

Uvoz blaga za lastne potrebe (oprema in rezervni deli za ladje).

Okružno gospodarsko sodišče v Kopru. K 235

IZGUBLJENE ISTINE

VOZAČKU DOZVOLU broj 6478, izdatu od СУП Н. Сад, оглашавам неважећом. — Кајкур Милорад, Велика Гора.

В 195
САОБРАЋАЈНУ ДОЗВОЛУ бр. СК 485, оглашавам неважећом. — РСВР на СРМ, Скопје. С 578

VOZAČKU DOZVOLU broj 1612, oglašavam nevažećom. — Миленковић Боро-сав, Ниш. Н 265

САОБРАЋАЈНУ ДОЗВОЛУ бр. СК 487, оглашавам неважећом. — РСВР на СРМ, Скопје. С 576

ВОЈНУ ЛЕГИТИМАЦИЈУ, оглашавам неважећом. — Марковски Киро, Прилеп. П 328

VOZAČKU DOZVOLU бр. 6093, kat. А, izdatu od СУП Сарајево, oglašavam nevažećom. — Павлиновић Јосип, Сарајево. 647

VOZAČKU DOZVOLU бр. 2044, izdatu od СУП Тузла, kat. Б, oglašavam nevažećom. — Миладиновић Ангелина, Београд. 650

VOZAČKU DOZVOLU бр. 2666, kat. Ф, izdatu od СУП Београд, oglašavam nevažećom. — Јовановић Милосав, Београд. 645

VOZAČKU DOZVOLU бр. 1948, kat. В, izdatu od ВП 290820 Бања Лука, oglašavam nevažećom. — Јосиповић Живо-та, Ваљава. 644

PROMETNO DOVOLJENJE MB 121-44, izdano od TNZ Maribor, preključujemo. — »Avtoprevoz«, Maribor, Ruška c. 63. M 140

PROMETNO DOVOLJENJE št. ZG 95-21 preključujemo. — »Lesonik«, Ilirska Bistrica, Nikole Tesle št. 11. I 36

PROMETNO DOVOLJENJE št. 284, izdano od ONZ Tržič, preključujemo. — Roblek Venčeslav, Lom, p. Tržič. L 95

PROMETNO DOVOLJENJE za prikoliko št. 1002 LJ, preključujemo. — »Koteks-Tobus«, Ljubljana, Miklošičeva 18. Lj 104

PROMETNO DOVOLJENJE št. LJ 24-86 preključujemo. — »Koteks-Tobus«, Ljubljana, Miklošičeva 18. Lj 103

PROMETNO DOVOLJENJE št. KP 15-141 preključujemo. — Mozetič Juraj, Miren 172, p. Renče. M 145

PROMETNO DOVOLJENJE za traktor št. 1313 reg. št. MB 74-39, izdano od ONZ Ptuj dne 30. 3. 1962, preključujemo. — »Perutnina«, Ptuj, Ljutomerska c. 4-5. P 263

PROMETNO DOVOLJENJE št. 8704 reg. št. LJ 211-82, izdano od TNZ Ljubljana-Center, preključujemo. — »Vedroga«, Ljubljana, Lavrica 21. Lj 113

PROMETNO DOVOLJENJE št. LJ 15-273 preključujemo. — Kink Jože, Mali kamen 20, p. Senovo. M 153

- PROMETNO DOVOLJENJE št. MB 47-53, izdano od TNZ Maribor—Tezno, preključujem. — »Avtoprevoz«, Maribor, Ruska cesta 63. M 159
- PROMETNO DOVOLJENJE št. Lj 159-20, izdano od TNZ Ljubljana, preključujem. — Zupančič Franc, Ljubljana, Saranovičeva 5. Lj 114
- VOZNIŠKO DOVOLJENJE št. 5091, izdano od TNZ Ljubljana, preključujem. — Zupančič Franc, Ljubljana, Saranovičeva 5. Lj 115
- PROMETNO DOVOLJENJE št. Lj 235-11 preključujem. — Furlan Vladimir, Ljubljana, Goce Delčeva 28. Lj 116
- VOZNIŠKO DOVOLJENJE št. 4654, izdano od TNZ Ljubljana—Bežigrad, preključujem. — Rijavec Stanislav, Ljubljana, Luize Pesjakove 12. Lj 117
- REGISTRSKO TABLICO za traktorski priklopnik št. KP 14-04, preključujem. — Kmetijska zadruga »4. junija«, Ilirska Bistrica. I 42
- EVIDENCNE TABLICE št. KP 68-68 preključujem. — »Primorje export«, Nova Gorica. N 197
- POTNI LIST št. 095761, izdan 4. 6. 1964, preključujem. — Nuhil Vejsel, Prevalje 169. P 415
- VOJAŠKO KNJIZICO za rezervnega oficirja št. 1442, serija PU-B-3, izdano od VP 3566 Zagreb, preključujem. — dr. Bahum Jaka, Bohinjska Bistrica št. 155. B 802
- VOZNIŠKO DOVOLJENJE »A« kategorije, reg. št. 3855, izdano od TNZ Ljubljana, preključujem. — Valant Jože, Ljubljana, Galjevica 232. Lj 119
- DEPOZIT št. 029923, izdan od Turističnega biroja — Ljubljana-Transport, Jesenice, na ime Kunovar Franjo, preključujem. — Prometno podjetje »Ljubljana transport«, Ljubljana, Celovška 164. Lj 118
- VOZNIŠKO DOVOLJENJE »F« kategorije št. 586, izdano od ONZ Crnomelj, preključujem. — Ogulin Anton, Krvavčiji vrh št. 9, p. Semič. K 310
- VOJAŠKO VOZNIŠKO DOVOLJENJE št. 13681, izdano od VP 7116 Skopje, preključujem. — Gabrijel Obid, Klavže 7. K 309
- ZDRAVSTVENO KNJIZICO št. 807208, izdano od Občinske skupščine Zupanja, preključujem. — Abramovič Marija, Kočevje, Gozdni obrat. K 305
- PROMETNO DOVOLJENJE za traktor št. 998, reg. št. KP 34—00, preključujem. — Kmetijska zadruga Izola, Pri vodnjaku 11. I 43
- PROMETNO DOVOLJENJE za motorno kolo, ev. št. NM 11-9855, reg. št. 4-1572 preključujem. — Jeršin Jože, Dolne Kamenice, p. Novo mesto. D 140
- PROMETNO DOVOLJENJE reg. št. Lj 188-18, izdano od ONZ Zagorje ob Savi, preključujem. — Kržišnik dr. Marjan, Zagorje, Cesta zmage 25. Z 294
- BARIRANI SEK št. 477859 preključujem. — Montaža »Metalne« iz Maribora v Jezerni Jesenice, Jesenice p. r. 46. J 24
- SAOBRAVAJNU DOZVOLU br. 28, oglašavam nevažežom. — Saobražajna preduzeće »Naprijed«, Trebišnje. T 165
- СВЕДОЧАНСТВО о завршеној подофицирској маш, школи, број 1623, издато од КРМ 1. VIII 1957. године, оглашававам неважежим. — Ирфан Фазлић, ВП 9014 Ластово. Л 110
- ТАВЛИЦУ наших санитеских кола регистарски број ДО-15-72, оглашавамо неважежом. — Здравствена станица, Модрича. М 165
- ВОЈНУ ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ br. 2377/III, издату од ВП 7250-20 Загреб и ВОЈНУ ЛЕГИТИМАЦИЈУ број 47822, сер. В, издату од ВП 3566 Загреб, оглашавамо неважежим. — Јурковић Вилим, Кос Митровица. К 311
- ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ професионалца, br. 2584, cat. Д, издату од СУП Панчево, оглашавамо неважежом. — Матасовић Антун, Гундинци. Г 115
- SAOBRAVAJNU DOZVOLU br. VA-516, издату од стране СУП-а Ваљево за трактор »Фергусон« оглашавамо неважежом. — Млинско предузеће »15. септембар« Ваљево. В 190
- ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ број 2079, категорија А, В, издату од СУП Зрењанин, оглашавамо неважежом. — Срданов Радивој, Зрењанин. З 293
- ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ број 508, категорија »Б«, издату од СУП Краљево, оглашавамо неважежом. — Богдановић Хранислав, Краљево. К 308
- ВОЈНУ ЛЕГИТИМАЦИЈУ рез. официра br. 7328 сер. ПУ-0001, издату у Тузли, оглашавамо неважежом. — Терзић Живко, Лозница. Л 109
- ЛЕГИТИМАЦИЈУ »Партизанске споменице 41« br. 13871, издату од ДСНО Београд, оглашавамо неважежом. — Јурошевић Неђо, Милић. М 164
- ЛИЧНУ КАРТУ br. 162429, издату у Београду, оглашавамо неважежом. — Кулак Зекија, Мостар. М 163
- МЕДАЉУ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД, издату Указом 151 од 16. XI 1962, оглашавамо неважежом. — Кајтази Реџеп, Батајир. Б 805
- ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ број 1474, категорија В и Ц, оглашавамо неважежом. — Недељковић Живорад, Бресница. Б 801
- ЗДРАВСТВЕНУ КЊИЖИЦУ, број 12188, оглашавамо неважежом. — Тошић Вукашин, Бар. Б 804
- ЗДРАВСТВЕНУ КЊИЖИЦУ број 250/58, оглашавамо неважежом. — Кесеровић Мухамед, Велика Кладуша. В 189
- ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ број 936, издату од СУП Ваљево, оглашавамо неважежом. — Ђорђевић Бошко, Ваљево. В 191
- ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ за трактор br. 159, оглашавамо неважежом. — Арсенијевић Томислав, Винча. В 194
- ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ број 711, издату од СУП Сарајево, оглашавамо неважежом. — Бушић Крешо, Горица. Г 114
- ЛИЧНУ КАРТУ br. 466, издату у Т. Велесу, оглашавамо неважежом. — Седмоков Коста, Гродско. Г 113
- ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ број 320, оглашавамо неважежом. — Седмоков Коста, Гродско. Г 112
- ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ број 5784, оглашавамо неважежом. — Костадиновски Методија, Скопље. С 555
- ЛЕГИТИМАЦИЈУ РЕЗ. ОФИЦИРА br. 885, серија ПУ, оглашавамо неважежом. — Михаиловић Адам, Смед. Паланка. С 559
- ВОЈНУ ЛЕГИТИМАЦИЈУ br. 18018, серија Г-7-С, издату од ВП 7640 у Риги, оглашавамо неважежом. — Пакашић Рајко, Скопље. С 629
- ДИПЛОМУ правног факултета br. 37016, издату у Београду 9. XII 1937, оглашавамо неважежом. — Зечевић М. Лука, Београд. Б 631
- ВОЈНУ ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ br. 14336, издату од ВП 7116/18 у Скопљу, оглашавамо неважежом. — Недељковић Миодраг, Београд. Б 632
- ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ br. 310, cat. Ф, издату од ОУП Карловац, оглашавамо неважежом. — Китовница Мујага, Ср. Трнова. С 556
- SAOBRAVAJNU DOZVOLU за друмски трактор, марке »Задругар«, br. 306, издату од ОУП Бијељина, оглашавамо неважежом. — Китовница Мујага, Ср. Трнова. С 557
- SAOBRAVAJNU DOZVOLU за теретну приколицу »27. октобар«, br. 287, издату од ОУП Брчко, оглашавамо неважежом. — Китовница Мујага, Ср. Трнова. С 558
- ВОЈНУ ЛЕГИТИМАЦИЈУ Ф-5-С број 7895, издату од ВП 2217 Призрен, оглашавамо неважежом. — Петровић Петар, Скопље. С 546
- SAOBRAVAJNE DOZVOLE од трактора ПЕ 1483 и ПЕ 14-73, оглашавамо неважежим. — Инд. пољ. кмобината Пећ. П 316
- ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ br. 18026, издату од СУП Београд, оглашавамо неважежом. — Вакић Душан, Н. Београд. Б 639
- ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ br. 25515, cat. А, издату од СУП Београд, оглашавамо неважежом. — Савић Витомир, Београд. Б 633
- СВЕДОЧАНСТВО V раз. гимназије br. 26/54, издато од школе у Осиеку, оглашавамо неважежим. — Пуповац Милка, Београд. Б 634
- СВЕДОЧАНСТВО о завршеној малој матури, издато од VI женске гимназије у Београду, оглашавамо неважежим. — Пуповац Милка, Београд. Б 635
- PROMETNO DOVOLJENJE št. Lj 72-22 preključujem. — »Lek«, Ljubljana, Celovška cesta 135. Lj 108
- VOZNIŠKO DOVOLJENJE št. 5335 preključujem. — Sebenik Martin, Ljubljana, Vidovdanska 8. Lj 102
- VOZNIŠKO DOVOLJENJE »A«, »B« in »C« kategorije št. 5/630 preključujem. — Zidanšek Martin, Zalog 8, p. Dramlje pri Celju. Z 261
- PROMETNO DOVOLJENJE št. Lj 10-542 preključujem. — Božič Ančka, Hraše 23, p. Smednik. H 13
- VOZNIŠKO DOVOLJENJE »B« kategorije št. 707, izdano od ONZ Sevnica dne 11. 4. 1964, preključujem. — Vintar Zlata, Sevnica, Trg svobode 1. S 474
- VOZNIŠKO DOVOLJENJE »A« kategorije št. 3300, izdano od ONZ Celje, preključujem. — Legvart Ivan, Celje, Teharska 117. C 26
- EVIDENCNO TABLICO št. Lj 56-85 preključujem. — Petric Stane, Ljubljana, Rožičeva 6. Lj 105
- EVIDENCNO TABLICO št. Lj 13-244, izdano od TNZ Ljubljana—Šiška dne 7. 10. 1964, preključujem. — Toni Anton, Tacen 47, p. Ljubljana—Sentvid. T 147
- PREIZKUSNO TABLICO št. 3-1434 preključujem. — Pauman August, Pesniški dvor 9, p. Pesnica pri Mariboru. P 272
- EVIDENCNO TABLICO št. MB 18-265 preključujem. — Kmetec Slavko, Sikole št. 38, p. Pragersko. S 59
- ZDRAVSTVENO IZKAZNICO št. 235575, izdano od ZSZ Sombor, preključujem. — Latinović Milan, Tržič. T 148
- VOJAŠKO KNJIZICO preključujem. — Torijan Gabrijel, Horije 27, Ilirska Bistrica. H 15
- RED za zasluge za narod III. vrste št. 24576, izdanega od Prezidija Ljudske skupščine FLRJ, ukaz št. 345 z dne 6. 11. 1946, preključujem. — Semec Vili, Krško, Kolodvorska c. 6. K 275
- KARTO ZA MESTNI PROMET s 50% popustom, izdano na podlagi izkaznice »Partizanskega spominskega znaka 1941« št. 22609, preključujem. — Peric Alojz, Ljubljana, Malgajeva 2. Lj 101
- POTNI LIST št. 458242, izdan od TNZ Maribor, preključujem. — ing. Kapus Igor, Ruše 279 pri Mariboru. R 90
- VOJAŠKO KNJIZICO preključujem. — Podlesnik Franc, Hrastnik 91. H 14
- OSEBNO IZKAZNICO št. 2024, ser. št. 441525, izdano od občine Maribor — Center, preključujem. — Fink Marija, Cerkvenjak pri Mariboru. S 551
- VOZNIŠKO DOVOLJENJE št. 5718, izdano 21. 6. 1963, preključujem. — Findeisen Germaine, Ljubljana, Gornji trg 13. Lj 98
- DELAJSKO KNJIZICO št. 584050/1494, izdano 5. 11. 1959 v Beltincih, preključujem. — Jerebič Jožef, Odranci 27, p. Crenšovci. O 84
- VOZNIŠKO DOVOLJENJE št. 1036, izdano od ONZ Ptuj, preključujem. — Vidović Stefan, Podbrežje 74, p. Videm pri Ptuj. P 302
- VOJAŠKO KNJIZICO preključujem. — Toplak Franc, Ročica 13, p. Jakobski dol v Slov. goricah. R 101
- ZDRAVSTVENO KNJIZICO št. 79 preključujem. — Humer Franjo, Ptuj. P 303
- POTNI LIST št. 018049, izdan od TNZ Maribor dne 5. 11. 1960, preključujem. — Koletič Stefan, Ptuj, Prešernova 2. P 299
- REGISTRSKO TABLICO št. MB 10-641 preključujem. — Kostanjevec Ivan, Rače 168. R 98
- VOZNIŠKO DOVOLJENJE št. 4175, izdano od TNZ Ljubljana, preključujem. — Stražar Ivan, Podgorje 13. P 298
- VOZNIŠKO DOVOLJENJE za moped št. 160685 preključujem. — Smolar Edi, Trbovlje, Vodenska 53. T 159
- PROMETNI DOVOLJENJI za traktor KP 24-18 št. reg. 1048 in za traktorsko prikolicu KP 13-03 št. reg. 1192, izdani od ONZ Sežana, preključujem. — Kmetijska zadruga »Kras«, Sežana. S 528
- POTNI LIST št. 661099, izdan od TNZ Ljubljana, preključujem. — Burkclje Julka, Vreskovo novo naselje, Trbovlje. T 158
- PREIZKUSNO TABLICO št. 3-2228, izdano od ONZ Ljutomer, preključujem. — Puconja Franc, Stročja vas 64, p. Ljutomer. S 531

- БАРИРАНЕ ЧЕКОВЕ број АЦ 648061 и АЦ 648062 издате од стране Сарајевске пиваре — Сарајево, оглашавамо неважећим. — Сарајевска пивара, Сарајево. С 543
- САОБРАЋАЈНУ ДОЗВОЛУ за теретну приколицу „Адиге“, рег. број 20-15 ЗГ, оглашавамо неважећим. — Транспортно предузеће „Самобортранс“, Самобор. С 541
- СВЕДОЧАНСТВО о завршеном VII раз. осмогодишње школе, издато у Клечевцима, оглашавамо неважећим. — Димитријевски Душан, Н. Београд. 615
- САОБРАЋАЈНУ ДОЗВОЛУ бр. СК 20-96, оглашавамо неважећим. — Атанасовски Атанас, Скопље. С 529
- САОБРАЋАЈНУ ДОЗВОЛУ број 334, оглашавамо неважећим. — ЗИК „Првена звезда“, Штип. Ш 70
- СВЕДОЧАНСТВО о завршеном IV разреду Основне школе, издато у Драгуњи, оглашавамо неважећим. — Сигалић Хасиб, Тина. Т 161
- ВОЈНУ ЛЕГИТИМАЦИЈУ бр. 31918, серија „Д“, оглашавамо неважећим. — Радловић Војо, Сарајево. С 545
- ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ број 14520, категорија „Б“, издату од СУП-а Нови Сад, оглашавамо неважећим. — Андрић Аница, Нови Сад. Н 192
- КАРТОН техничког прегледа НС 98-27, оглашавамо неважећим. — Андрић Аница, Нови Сад. Н 191
- ДОЗВОЛУ за моoped бр. 1332, издату у Новом Саду, оглашавамо неважећим. — Мрђанов Мирослав, Нови Сад. Н 190
- ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ број 131, издату од АМД Лесковац, оглашавамо неважећим. — Павловић Живорад, Лесковац. Л 107
- ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ број 123, категорија Ф, издату од ОУП Вировитица, оглашавамо неважећим. — Станић Стјепан, Лукач. Л 106
- ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ број 1873, издату од ОУП Винковци, оглашавамо неважећим. — Дивић Миленко, Мирковци. М 162
- САОБРАЋАЈНУ ДОЗВОЛУ рег. број МО 27-93, издату од СУП Мостар, оглашавамо неважећим. — Комунално предузеће „Чистоћа“, Мостар. М 161
- КЊИЖИЦУ споменике 1941 бр. 27224, оглашавамо неважећим. — Пепић Душан, Младеново. М 160
- ЗДРАВСТВЕНУ КЊИЖИЦУ издату од ВП 4036 Скопље, оглашавамо неважећим. — Алексић Жарко, Краљево. К 300
- ВОЈНУ КЊИЖИЦУ издату од Војног одсека Урошевца, оглашавамо неважећим. — Бериша Кодри, Кале. К 299
- ЛЕГИТИМАЦИЈУ РЕЗ. ОФИЦИРА број 2910 сер. ПУ-0001 Р, издату од ВП 8511 Негорци, оглашавамо неважећим. — Марковић Војислав, Кос. Каменица. К 298
- ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ број 1025, категорија В и Ц, издату од СВР Крагујевац, оглашавамо неважећим. — Величковић Вера, Плоган. Г 111
- ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ број 1036, издату од СУП Врање, оглашавамо неважећим. — Станковић Чедомир, Врање. В 185
- ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ број 741, категорија В, Ц, Е, издату од СВР Врање, оглашавамо неважећим. — Стефановски Борис, Витоль. В 783
- ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ број 10168, издату од СУП Нови Сад, оглашавамо неважећим. — Берек Тамаш, Бечеј. В 782
- ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ број 2959, категорија Ф, издату од СУП Нови Сад, оглашавамо неважећим. — Мишан Млађен, Бач. В 780
- ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ бр. 600, кат. А, Б, Ц, Д, издату од СУП Панчево, оглашавамо неважећим. — Срдановић Мирко, Вела Пркава. В 781
- ПУТНУ ИСПРАВУ бр. 300798, издату од СУП Београд, оглашавамо неважећим. — Милетић Душан, Београд. 628
- ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ број 225/60, категорија А, Б, Ц и Д, издату од СУП Брчко, оглашавамо неважећим. — Челиковић Кадрија, Брчко. В 810
- СВЕДОЧАНСТВО I и II раз. Средње медицинске школе у Винковцима, оглашавамо неважећим. — Вукосављевић Стојанка, Београд. 625
- ОГЛАС о изгубљеној личној карти бр. 453/60, објављен у „Сл. листу СФРЈ“, бр. 14/65, под ознаком 550/65, ставља се ван снаге. — Куртагић Суад, Љубија. 626
- ПУТНУ ИСПРАВУ бр. 632656, издату од СУП Београд, оглашавамо неважећим. — Потребић Дана, Београд. 624
- ПАСОШ бр. 900688 и визу бр. 349/65, оглашавамо неважећим. — Рамадан Асић, Ниш. Н 187
- ВОЈНУ ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ број 5649, издату од ВП 3945 Сарајево, оглашавамо неважећим. — Јекић Никола, Бања Лука. В 784
- САОБРАЋАЈНУ ДОЗВОЛУ број СИ 29-05, оглашавамо неважећим. — „Славијатранс“, Петрина. П 288
- САОБРАЋАЈНУ ДОЗВОЛУ бр. СА 16-04, оглашавамо неважећим. — „Центротранс“, Сарајево. С 52
- ИНВАЛИДСКУ КЊИЖИЦУ за повлашћену вожњу бр. 96824, издату од СО Витина, оглашавамо неважећим. — Бајрами Јахир, Смира. С 521
- САОБРАЋАЈНУ ДОЗВОЛУ број СК 49-59, оглашавамо неважећим. — Ком. пред. „Традска чистоћа“, Скопље. С 520
- ЛИЧНУ КАРТУ бр. 13007/57, издату од СУП-а Нови Сад, оглашавамо неважећим. — Гамилија Мирко, Сарајево. жеком. — Тамиллија Мирко, Сарајево. САОБРАЋАЈНУ ДОЗВОЛУ бр. СК 45-27, оглашавамо неважећим. — Ком. пред. „Традска чистоћа“, Скопље. С 518
- САОБРАЋАЈНУ ДОЗВОЛУ бр. СК 54-96, оглашавамо неважећим. — А. Т. Ш. „Вардар“, Скопље. С 517
- САОБРАЋАЈНУ ДОЗВОЛУ бр. 12-44 СК, оглашавамо неважећим. — А. Т. Ш. „Вардар“, Скопље. С 516
- ИНДЕКС бр. 1054, издат од Више управне школе, оглашавамо неважећим. — Милић Невенко, Срем. Митровица. С 515
- ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ бр. 1028, кат. А, Б, издату од СУП Београд, оглашавамо неважећим. — Пауновић Милосав, Београд. 607
- ЛЕГИТИМАЦИЈУ РЕЗ. ОФИЦИРА бр. 18236, серија ПУ-А-3, оглашавамо неважећим. — Цветковић Стеван, Београд. 606
- ПУТНУ ИСПРАВУ бр. 482162, издату од СУП Београд, оглашавамо неважећим. — Кошутић Зоран, Београд. 605
- ПУТНУ ИСПРАВУ бр. 819248, издату од СУП Београд, оглашавамо неважећим. — Антић Милорад, Београд. 604
- КЊИЖИЦУ „Партизанске споменице 1941“, бр. 3543, оглашавамо неважећим. — Петровић Срећко, Умка. 600
- ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ бр. 5113, кат. Б, издату од СУП Копер, оглашавамо неважећим. — Рукавина Фрањо, Београд. 599
- ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ за моoped број 707/63, издату у Руми, оглашавамо неважећим. — Коларић Ђура, Рума. Р 94
- ДИПЛОМУ VIII разреда бр. 1042, издату од гимназије у Сацку, оглашавамо неважећим. — Ratković Slavko, Rijeka. Р 96
- ЗДРАВСТВЕНУ ЛЕГИТИМАЦИЈУ број 69397/106, оглашавамо неважећим. — Ljubić Milica, Perušić. П 296
- ВОЈНУ ЛЕГИТИМАЦИЈУ бр. 22880, серија I-1-T, оглашавамо неважећим. — Rosulj Kamenko, Parta. П 295
- САОБРАЋАЈНУ ДОЗВОЛУ за трактор, рег. ознаке ПУ 49-92, издату од ОУП Skupštine opštine Pula, бр. 4450, оглашавамо неважећим. — Elektromlin *3 januar*, Pula. П 292
- САОБРАЋАЈНУ ДОЗВОЛУ за тракторску приколицу ПУ 11-92, издату од СУП kotara Pula, бр. 192, оглашавамо неважећим. — Elektromlin *3. januar*, Pula. П 289
- ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ бр. 7311, кат. Б, издату од СУП Београд, оглашавамо неважећим. — Јеротић Зоран, Београд. 597
- ЗДРАВСТВЕНУ ЛЕГИТИМАЦИЈУ број 078855, издату у Загребу, оглашавамо неважећим. — Шимуец Виктор, Загреб. 598
- МЕДАЉУ ЗА ХРАБРОСТ, издату по Указу бр. 496 од 8. X 1946, оглашавамо неважећим. — Радић Милан, Београд. 595
- ПУТНУ ИСПРАВУ бр. 935263, издату од СУП Београд, оглашавамо неважећим. — Стојановић Димитрије, Београд. 594
- ЛЕГИТИМАЦИЈУ РЕЗ. ОФИЦИРА број 24322, издату од ВП 1963 Плоче, оглашавамо неважећим. — Зиројевић Стојан, Београд. 593
- ПАСОШ бр. 342820, издат од СУП Београд, оглашавамо неважећим. — Лазаревић Јован, Београд. 591
- ВОЈНУ ЛЕГИТИМАЦИЈУ бр. 9467, сер. „Д“, издату од ВП 9922 Београд, оглашавамо неважећим. — Огњеновић Милан, Београд. 590
- ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ бр. 6391, кат. В, издату од СУП Београд, оглашавамо неважећим. — Зарић Петко, Београд. 589
- ЗДРАВСТВЕНУ ЛЕГИТИМАЦИЈУ број 10156, издату у Мостару, оглашавамо неважећим. — Добрић Смиља, Београд. 588
- ЗДРАВСТВЕНУ ЛЕГИТИМАЦИЈУ број 9491/980, издату од ВП 2102 у Београду, оглашавамо неважећим. — Вјелица Милован, Београд. 587
- ВОЈНУ ИСПРАВУ број 2505, издату од ВП 3945/16 у Сарајево, оглашавамо неважећим. — Дулић Крешимир, Мокра Гора. М 152
- ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ број 7689, издату од ВП 8115 Земун, оглашавамо неважећим. — Дамјанић Раде, Мостар. М 151
- САОБРАЋАЈНУ ДОЗВОЛУ бр. ЗЕ 21-77, издату у Зеници, оглашавамо неважећим. — „Зеницатранс“, Зеница. З 278
- ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ број 1379, издату од СВР Витоль, оглашавамо неважећим. — Шабановић Вајро, Житоње. Ж 26
- ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ број 41600, издату од СУП Загреб, оглашавамо неважећим. — Турчић Јосип, Загреб. З 279
- ВАЗАЧКУ ДОЗВОЛУ број 61, издату од СУП Вировитица, оглашавамо неважећим. — Хорват Станко, Вировитица. В 178
- ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ број 19456, категорија А, оглашавамо неважећим. — Ивековић Вилим, Загреб. З 277
- ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ број 6998, категорија А, Б, Ц, Д, Е, издату од СУП Загреб, оглашавамо неважећим. — Баришић Иван, Загреб. З 276
- ПУТНУ ИСПРАВУ бр. 115035, издату од СУП-а Чачак, оглашавамо неважећим. — Палић Радмила, Чачак. Ч 36
- ПУТНУ ИСПРАВУ бр. 134471, издату од СУП-а Чачак, оглашавамо неважећим. — Палић Славољуб, Чачак. Ч 37
- ПУТНУ ИСПРАВУ бр. 652525, издату од СУП-а Ниш, оглашавамо неважећим. — Тафо Џафер, Ниш. Н 177
- ПУТНУ ИСПРАВУ бр. 893778, издату од СУП Београд, оглашавамо неважећим. — Рада Ненад, Земун. 649
- ПАСОШ бр. 462051, издат од СУП Београд, оглашавамо неважећим. — Миљковић Милан, Крагујевац. К 289
- ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ број 20009, издату од ВП 7116 Скопље, оглашавамо неважећим. — Гајин Боривој, Кикинда. К 288
- ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ број 769, издату од СУП Шабац, оглашавамо неважећим. — Детки Јожеф, Зрењанин. З 271
- ВОЈНУ ЛЕГИТИМАЦИЈУ бр. 5971, издату од ВП 9010 Сарајево, оглашавамо неважећим. — Прка Мирко, Драгац. Д 132
- СВЕДОЧАНСТВО IV раз. основне школе издато од Основне школе Пржиби, оглашавамо неважећим. — Вилим Погарчић Катин, Вареш. В 176
- ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ број 472, категорија В, издату од СУП Панчево, оглашавамо неважећим. — Лучић Младен, Вршац. В 175
- ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ број 7981, категорија „Д“, издату од СУП — НОС Загреб, оглашавамо неважећим. — Радловић Миладин, Бар. В 750
- САОБРАЋАЈНУ ДОЗВОЛУ број ВП 12-79, издату до ОУП Вихаћ, оглашавамо неважећим. — „Комбитекс“, Вихаћ. В 749
- СВЕДОЧАНСТВО о завршеном I раз. гимназије бр. 112/40, издато од Гимназије „Моша Пијаде“ у Крив. Паланци, оглашавамо неважећим. — Тодоров Марин, Милевци. М 150